

Marina Anderson

**Dorințe
interzise**

Colecție coordonată de Virginia Costeschi

Dorințe interzise
/EROSCOPE

Editori:

Silviu Dragomir Vasile Dem. Zamfirescu

Director editorial:

Magdalena Mărculescu

Redactor:

Mihaela Serea

Coperta:

Faber Studio

Foto copertă: Guliver/Getty Images/ © alvarez

Director Producție:

Cristian Claudiu Coban

DTP:

Gabriela Chircea

Corectură:

Ana-Maria Tămaș Alunița Voiculescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANDERSON, MARINA

Dorințe interzise / Marina Anderson;

trad.: Oana Dușmănescu. – București: Editura Trei, 2016

ISBN 978-606-719-933-8

I. Dușmănescu, Oana (trad.)

821.111-31135.1

Titlul original: Forbidden Desires Autor: Marina Anderson

Copyright © 1996 by Marina Anderson

Publicat pentru prima dată în Marea Britanie în 1996 de X Libris.

Ediția paperback a fost publicată în 2012 de Sphere, imprint al

Little, Brown Book Group

Copyright © Editura Trei, 2016

pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeul 1, C.P. 0490, București

Harriet s-a așezat pe bancheta din spate a limuzinei, cu picioarele încrucișate, și a privit pe fereastră ploaia nesfârșită. Acesta nu era același Cornwall din amintirile copilăriei sale. Pe atunci, soarele strălucea fără încetare și ea petrecea ore întregi pe plajele stâncoase, făcând surfing și bronzându-se. O trecu un fior și Lewis își puse brațul peste umerii ei.

— Ți-e frig sau ai emoții? a întrebat el zâmbind.

— Sunt îmbrăcată nepotrivit, a spus Harriet cu oarecare tristețe.

Cu siguranță sacoul ei de in de culoarea lămâii și cu mânecă scurtă și fusta cu imprimeu floral, asortate cu o eșarfă în jurul gâtului, nu erau potrivite pentru vremea din Anglia, dar nu acesta era adevărul. Și amândoi – și ea, și Lewis – știau lucrul ăsta.

— Îți plac Edmund și Noella, nu-i așa? a întrebat el.

— Sigur că da. Edmund e unul dintre acei bărbați surprinzători care te fac să-ți dorești să-i cunoști mai bine, iar Noella este atât de deschisă și de entuziastă că e imposibil să nu-ți placă.

— Cu siguranță e entuziastă. Mă bucur că mergem în mașini separate. Nu cred că i-aș fi suportat țipetele de încântare la toate nimicurile englezești într-o călătorie atât de lungă.

— Nu mi-am dat seama că va dura atâtea ore, a oftat Harriet, trăgându-se mai aproape de cel care-i era soț de mai puțin de două zile. Călătorim de aproape douăsprezece ore.

— Avem șase săptămâni la dispoziție să recuperăm, i-a reamintit el. E cam mult pentru o lună de miere, nu crezi? a

adăugat el, tachinând-o.

Harriet s-a întors către el, cu o expresie solemnă în ochii ei cenușii.

— Dar nu e doar o lună de miere, nu-i așa?

El a ridicat din umeri, cu același zâmbet pe buze. Aceleași buze pe care Harriet își dorea să le sărute cu foc. A alungat acest gând, așteptând ca el să-i răspundă. Dar el n-a răspuns.

— Nu-i așa, Lewis? a repetat ea.

— O să și lucrez câte ceva, a recunoscut el. De-asta vine și Mark, dar o să apară abia peste câteva zile.

— Ceea ce-nseamnă că o să avem, de fapt, o lună de miere de două zile!

Lewis a atins-o ușor pe obraz, mângâind-o cu tandrețe cu degetele lui lungi.

— Tu chiar crezi că noi avem nevoie de lună de miere?

Harriet a zâmbit, aducându-și aminte de câte ori făcuseră dragoste de la prima lor întâlnire, cu aproape doi ani în urmă, când ea începuse să lucreze pentru prima lui soție, celebra actriță Rowena Farmer.

— Cred că nu, a răspuns ea.

— În plus, îți place să faci filme alături de mine, i-a reamintit el, așezându-și mâna pe genunchiul ei gol.

— Ultima oară habar n-aveam că facem un film, a zis ea.

— Nu e și mai palpitant să știi de la început?

Aceasta era întrebarea pe care Harriet și-o tot pusese în timpul lungului zbor dinspre America. Când îl întâlnise pe Lewis James, el de-abia începuse să lucreze la primul lui ciné-vérité, *Secrete întunecate*. Ea fusese aleasă să-l însoțească la locuința lui din Londra pe durata șederii lor aici, ca participantă fără voia ei la scenariul pe care-l scria el în paralel cu evenimentele din viața reală. Evenimentele fuseseră de un erotism atât de intens încât filmul, când a fost gata, a devenit cel mai mare succes al anului.

Acum, măritată în cele din urmă cu Lewis, Harriet trebuia să ia parte din nou la continuarea *Dorințe interzise*. De data asta, diferența era că știa situația în care o punea Lewis și că reacțiile ei și ale celorlalți participanți vor determina finalul filmului, deși scenariul nu era scris.

— Ei? a șoptit el, cu răsuflarea caldă lângă urechea ei.

Dorința ei fizică pentru el, nevoia ei aproape disperată de a-și lipi trupul de al lui, de a-i simți mâinile și buzele pe carne, aproape o copleșeau.

— Nu știi, a zis ea cu sinceritate. Depinde care va fi intriga.

— Exact ce sugerează titlul, Harriet. Dorințe interzise.

— Dorințele interzise ale cui? a murmurat ea, în vreme ce buzele lui îi atingeau obrazul.

— Ale tale, ale lui Edmund și ale Noellei, desigur.

— Dar tu? Tu n-ai nicio dorință interzisă?

— În acest moment nu, a răspuns el plat. Acum, singura mea dorință e să fac dragoste cu tine și, de vreme ce ești soția mea, nu mai e deloc interzisă.

— Nici eu nu-mi doresc pe nimeni altcineva, a șoptit ea, întorcându-se cu fața la el și lăsându-l s-o sărute mai aproape de gură.

— Atunci e-n regulă, n-ai de ce să-ți faci griji, nu-i așa?

— Dar n-o să mai ai niciun film! a exclamat ea, îndepărtându-se exact când buzele lor erau gata să se întâlnească.

Lewis a privit-o cu atenție.

— Harriet, ai încredere-n mine. Nimeni nu poate rezista fructului interzis. Mai devreme sau mai târziu, vei fi și tu tentată.

— Și n-o să te superi? a întrebat ea uluită.

— Nu contează dacă mă supăr sau nu mă supăr eu. Va arăta ce se-ntâmplă atunci când un bărbat este atât de îndrăgostit de soția sa încât îi permite să facă orice ca să fie fericită.

— Absolut orice?

— Da, absolut orice, a repetat el.

— Și dacă și tu te lași atras de fructul interzis?

— Trebuie să stăm și să vedem ce se va întâmpla, nu-i așa?

— Nu vreau să te-ndrăgostești de altcineva, s-a plâns Harriet. De-abia ne-am căsătorit!

— Nu vorbim despre dragoste, Harriet. Vorbim despre dorință sexuală. Nu-ți face griji, totul va merge strună. În

plus, nu vreau să te plictisești.

— Cât de plictisită pot fi după două zile de căsătorie? a întrebat Harriet uluită.

— Tu nu voiai să te măriți cu mine, i-a reamintit Lewis. A trebuit să mă rog de tine și principalul tău argument a fost teama de plictiseală, mai știi?

— Da, a aprobat ea, dar...

— Niciun dar, Harriet. Doar mă asigur că nu te simți captivă.

— Vrei să mă-ndrăgostesc de Edmund în vacanța asta, nu-i așa? a zis ea acuzator.

— Nu vreau să faci nimic. Vreau doar să văd ce se-ntâmplă în astea șase săptămâni și pentru asta am încercat să mă asigur că vom petrece suficient timp cu niște oameni interesați.

— Dacă se-ntâmplă ceva și nu merge treaba?

— Trebuie să terminăm filmul! Nu are importanță cum. Am o grămadă de idei în minte.

— Dar Edmund a băgat bani în *Dorințe interzise*, o să vrea rezultate.

Lewis a zâmbit.

— Edmund te dorește, de-asta va vrea rezultate!

O umbră a unei senzații periculos de vecină cu dorința o străbătu pe Harriet. Știa că Lewis spunea adevărul; simțise că Edmund o dorește din momentul în care se întâlniseră, imediat după nuntă, și în sufletul ei știuse că ar fi foarte ușor să aibă o aventură cu el. Avea ceva enigmatic care o fascina și îi mărturisise deja asta lui Lewis.

— Dacă toată povestea asta dă greș? a repetat ea. Dacă n-o să mai fim îndrăgostiți unul de altul?

— Atunci filmul nu va fi foarte relaxat! încetează cu grijile, Harriet, trebuie să ai încredere în mine. Știu ce fac.

Harriet și-a lăsat capul pe umărul lui și a închis ochii ca să nu mai vadă ploaia. Chiar avea încredere în el, dar avea și sentimentul oribil că probabil Lewis îi spusese același lucru și Rowenei înainte de a începe filmările la *Secrete întunecate* și totul se sfârșise cu sfărâmarea căsniciei acesteia și cu încheierea carierei sale de vedetă internațională.

— Munca ta înseamnă pentru tine mai mult decât relațiile tale personale, a mormăit ea, ațipind.

Lewis n-a răspuns, dar bănuia că, probabil, Harriet avea dreptate.

Edmund Mitchell și Noella, femeia cu care era căsătorit de zece ani, călătoreau în urma lor, pe bancheta din spate a unei limuzine la fel de confortabile, și discutau despre vacanța ce avea să vină. Totuși, spre deosebire de Harriet și Lewis, ei nu-și cunoșteau rolurile în care îi distribuise Lewis și nici importanța lor pentru intriga viitorului film.

— Nu e minunat? s-a bucurat Noella pentru a douăzecea oară în decursul drumului, care lui Edmund i se părea interminabil.

— Ce e minunat? a întrebat el calm, fără să-și arate iritarea.

— Ploaia, dragule. De-asta au englezoaicele tenul atât de frumos. N-arată niciuna ca o prună scofâlcită. Toate au fețele ca niște piersici, ca smântână și toate par îngrijite natural.

— Mai degrabă toate sunt înecate la modul natural, a replicat Edmund. Se pare că uiți, Noella, că eu sunt născut aici. De fapt, mi-am petrecut peste jumătate din viață în climatul englezesc atât de bun pentru tenul femeilor. Iar acum mi-aș dori să mă-ntorc acasă, în Beverly Hills. Noella și-a trecut degetele peste coapsa lui dreaptă.

— Nu fi ursuz. Nici măcar nu ne-am început vacanța, iubitele, întotdeauna mi-ai spus că-ți place Cornwall la nebunie.

— Nu în sezonul ploios. Și nici măcar nu ți-am spus ție așa ceva. E posibil să fi spus o dată sau de două ori că America nu are o asemenea coastă, dar asta-i tot.

Noella a zâmbit în barbă. Adora felul lui Edmund de-a pune la punct toate amănuntele. Refuzul lui de a exagera sau de a dramatiza evenimentele era al doilea lucru care o atrăsese cel mai mult la el. Primul fusese experiența lui sexuală extraordinară. Noella și-a amintit ultima lor partidă de sex, care avusese loc la numai câteva ore după ce Lewis și Harriet se căsătoriseră, în sfârșit, și a început să se foiască pe bancheta de piele.

Edmund își arătase talentele extrafine în acea noapte, prelungind partida până la orele mici ale dimineții, până când o extenuase pe Noella. Cu toate astea – și aici se vedea forțată să recunoască un adevăr respingător – în ciuda senzației ei finale de sațietate, complexitatea aproape primejdioasă a lucrurilor pe care le făcuseră în noaptea aceea îi adusesse un sentiment de frustrare aproape de nesuportat.

Lui Edmund îi plăcea să prelungească totul, să n-o lase să ajungă la orgasm până când nu explorase fiecare cale posibilă a plăcerii, iar Noellei îi plăcea să facă sex la modul dezlănțuit, fizic și violent. Și-ar fi dorit ca măcar o dată Edmund să i-o tragă fără preludii interminabile și fără regulile care le dominau viața sexuală.

Imediat, însă, și-a dat seama unde-o purtau gândurile și le-a pus capăt. Știa foarte bine că era norocoasă că e măritată cu Edmund. Educat la Eton, făcuse bani la bursă de la o vârstă fragedă, iar acum, când de-abia împlinise patruzeci de ani, îi plăcea să-și folosească averea considerabilă finanțând filme și piese de teatru care altfel n-ar fi fost văzute niciodată. O figură puternică din culisele lumii artelor, Edmund era admirat și respectat, și asta însemna că și Noella era admirată și respectată, un lucru pe care o fată ca ea, care începuse viața cu stângul, nu și-ar fi putut imagina că se va întâmpla.

În orice caz, niciun bărbat nu o satisfăcuse așa din punct de vedere sexual. Chiar dacă gusturile lor începeau să se despartă, era în continuare cel mai bun amant pe care-l avusese vreodată și era hotărâtă să-și păstreze căsnicia intactă. Era a treia lui soție și era conștientă că acest lucru nu e atât de simplu, dar avea o mulțime de arme în panoplie.

Edmund prefera femeile cu apetit sexual puternic și adora silueta voluptuoasă a Noellei și hainele ei strident de sexy pe care le purta ca să-și accentueze rotunjimile. După zece ani de căsnicie, el tot se excita când o vedea îmbrăcându-se cu o rochie neagră mulată și punându-și cerceii enormi de aur și brățările. Apoi ieșea în oraș cu ea, știind că pe sub rochia aceea era goală. Cu părul blond

prins în vârful capului și cu machiajul ei mereu perfect, chiar și atunci când lua micul dejun la ei în curte, Noella era imaginea nevestei sexy și blonde atât de prețuite de englezii tradiționaliști în visele lor; numai că Edmund își transformase visul în realitate, iar Noella intenționa să-l satisfacă în continuare în orice chip cu putință.

— Cât mai durează, iubitule? a întrebat ea, trecându-și mâna prin părul lui castaniu, scurt și cârlionțat.

Edmund a aruncat o privire către ceas.

— Cam jumătate de oră sau așa ceva, cred. De ce n-ai dormit și tu puțin? Mergem de ore întregi și nu vrei să fii moartă de oboseală când ajungem.

Noella s-a lăsat pe spate pe bancheta comodă și a închis ochii. Cu siguranță nu voia să ajungă epuizată la Penruan House și, de vreme ce Edmund n-avea deloc chef de vorbă, s-a hotărât să-i urmeze sfatul.

După ce soția lui s-a lăsat furată de somn, Edmund Mitchell a continuat să se holbeze la ploaia mocănească și, exact ca Harriet, mai devreme, s-a întrebat de ce lucrurile erau atât de diferite față de cum și le amintea el. Probabil că mai plouase și înainte, în timpul excursiilor lui prin Cornwall, dar acele zile i se șterseseră din memorie, îi rămăseseră în minte zilele însorite, iar imaginile vii din acele vremuri erau printre cele mai fericite din viața lui.

I-a auzit râsuflarea lentă a Noellei și și-a dat seama că a adormit. A oftat ușurat și și-a permis să se relaxeze și să se proptească într-un colț al banchetei din spate. Ea nu știa asta, dar Edmund începuse să se plictisească de Noella. În toată viața lui de adult își căutase partenera perfectă, pe cineva inteligent, spiritual și senzual, cu care să aibă interese comune, atât sexuale cât și cerebrale, dar până acum combinația îi scăpase.

Noella păruse că este ceea ce-și dorește el și, pentru multă vreme, fusese destul de mulțumit de ea. Dar după zece ani începea să-și dea seama că el nu va putea niciodată s-o cizeleze pe deplin. Ceea ce odinioară i se părea încântător acum îl enerva la culme. Nici pretențiile ei de-a intra în lumea artei cinematografice nu erau pe deplin justificate. După părerea lui Edmund, doi ani petrecuți ca

stripteuză într-un club de noapte jegos din New Orleans nu erau suficienți ca să-ți clădești o faimă artistică. Noella nu știa că el îi descoperise secretul și nici nu intenționa să-i spună acest lucru, pentru că ar fi fost incorect. Se căsătorise cu ea știind că probabil ea nu e ce vrea să pară, dar sexualitatea vibrantă și frumusețea ei vie compensau. Acum, însă, nu mai compensau nimic și avea bănuiala că și el începuse s-o dezamăgească pe Noella.

Chiar și așa, continuase la fel până în momentul acela în care, cu două zile în urmă, dăduse cu ochii pentru prima oară de Harriet. A știut că trebuie să fie a lui, că trebuie s-o posede și să descopere dacă nu cumva ea este aceea pe care o caută, partenera perfectă care să-i facă viața mai fericită.

Credea că Lewis și-a dat seama de asta dar, dintr-un motiv special, nu părea să-i pese – de fapt, vacanța asta comună fusese ideea lui Lewis. Edmund nu intenționa să se gândească prea profund la motivele lui Lewis. Fusese mereu omul care profita de situație oriunde se putea și, dacă Lewis îi va oferi o șansă oricât de slabă să pună mâna pe Harriet, el nu se va da înapoi.

Îi plăcea Lewis, îi admira opera și era bucuros să-l sprijine, dar asta nu l-ar fi împiedicat să-ncerce să i-o fure pe Harriet dacă și-ar fi dorit-o suficient de mult. Dorința, se gândea Edmund în timp ce mașina înainta silențios prin burniță, era un impuls puternic și arăta un dispreț accentuat față de principiile morale. Faptul că Harriet era proaspăt măritată și ar fi trebuit privită drept fructul interzis nu făcea altceva decât să-i ascută dorința. Fructul oprit, așa cum știa foarte bine, era cel mai dulce dintre toate.

Când Harriet și Lewis au ajuns în cele din urmă la Penruan House, ploaia se mai potolise și se transformase mai degrabă într-o ceață fină. Harriet s-a dat jos din mașină și a simțit că aici era cald și umed, iar frigul londonez care-ți intra în oase dispăruse.

Lewis și-a dezmorțit picioarele și a privit în jurul său, studiind imensa casă în stil elisabetan, construită din piatră cenușie și acoperită cu iederă înaltă, flancată de peluze

întinse. A remarcat piscina exterioară, sperând că vremea se va îmbunătăți suficient ca să poată fi folosită. A zâmbit când a văzut că proprietatea avea și un mic teren de golf. Știa că Edmund nu se va da niciodată înapoi în fața unui pariu, și până acum Edmund nu-l bătuse la niciun sport. Îi plăcea ideea că-l va învinge de multe ori pe acest mic teren de golf și își punea vaga întrebare de ce vrea să-l bată atât de rău.

— Măcar e cald, a spus Harriet, imaginându-și deja casa și împrejurimile mai degrabă însorite decât acoperite de ceața aceea subțire.

Lewis a ridicat din sprânceană.

— Cald? Să ne bucurăm atunci că n-am venit în mijlocul iernii!

— Eh, măcar nu e frig, nu-i așa? a râs ea cu ochi strălucitori.

Lewis i-a privit chipul luminat de fericire și s-a gândit cât e de norocos că ea a acceptat să se mărite cu el. Știa fără urmă de îndoială că, dacă ar pierde-o, ar fi zdrobit. Pentru o clipă, l-a străbătut un fior pe șira spinării și a simțit cum i se face pielea de găină pe brațe.

Chiar înainte să primească vreun răspuns, a sosit mașina lui Edmund și a Noellei. Ea a ieșit prima pe alee, cu fusta ei strâmtă și roșie ridicată până la jumătatea coapsei. – Ce drăguț! a chităit ea, privind în jur. Edmund, dragule, uită-te puțin la locul ăsta. Zici că e dintr-un basm!

Edmund a venit și s-a postat lângă soția lui, cu o mână pe umărul ei. Impecabil ca întotdeauna, într-un costum bleumarin cu vestă, cu o cămașă albă și o cravată cafenie de mătase, părea că e mai degrabă avocat sau chirurg și nu finanțator de filme, iar Harriet, văzându-l lângă nevasta lui înaltă, blondă și dând pe-afară de senzualitate, s-a întrebat ce aveau cei doi în comun în afară de sex.

Edmund a privit-o fix cu ochii lui blânzi și întunecați și, pentru o clipă, a avut oribila senzație că el îi poate citi gândurile, pentru că avea un mic zâmbet în colțul gurii senzuale.

— Cum se simte proaspăta mireasă? a întrebat el laconic.

— Epuizată! a replicat Harriet.

— Și mirele?

Lewis a zâmbit cu subînțeleș.

— Obosit, dar nu din cale-afară. Să sperăm că ploaia n-o să dureze la nesfârșit. De-abia aștept să văd locurile astea despre care mi-a tot vorbit Harriet.

Șoferul lui Lewis și-a dres vocea.

— Prognoza meteo e bună, domnule, a îndrăznit el. Am un văr care locuiește în apropiere. Mi-a spus c-o să fie cald și n-o să mai plouă în următoarele trei săptămâni.

— Nu mă-ndoiesc că le spune asta tuturor turiștilor! a râs Lewis. Du-ne bagajele înăuntru, te rugăm. Am stat destul în ploaie. Haide, iubito, a adăugat el, punându-și brațul în jurul taliei lui Harriet. Trebuia să avem și o menajeră, să sperăm că a început pregătirile.

— Aș da orice pentru o ceașcă de ceai, l-a aprobat Harriet.

Edmund i-a privit pe amândoi cum intră-n casă, i-a studiat picioarele lui Harriet sub materialul subțire al fustei și a simțit o fluturare în piept. Observase cum îl privise stând lângă Noella și-i descifrase expresia din ochi. În mod clar o intrigă și asta era mult în avantajul lui.

— Am înghețat, s-a plâns Noella. De ce nu mi-am luat haina de blană?

— Pentru că e miezul verii și nu te-ai gândit că ți-ar trebui. În orice caz, haina de blană ar fi ceva deplasat aici. O să te încălzești mai târziu, i-a promis el, mijind ochii.

— Hai să facem o baie împreună, a spus Noella când au intrat în hol. Te las să mă speli pe spate dacă mă lași să... Înainte să-și termine ideea, un tânăr la vreo 28 de ani a apărut dintr-una dintre camerele care dădeau în hol și a întins mâna.

— Domnul James? Sunt Oliver Kesby, patronul de la Penruan House. Sper că totul e așa cum ați cerut, dar dacă găsiți ceva...

— Nu sunt eu domnul James, l-a întrerupt Edmund. El a intrat deja. Eu sunt Edmund Mitchell, iar ea e soția mea, Noella. Vom sta aici, cu Lewis.

Chipul bronzat al lui Oliver s-a înroșit vag, iar el a

șovăit, neștiind cum să continue.

Noella l-a studiat cu un viu interes. Avea cam un metru optzeci și era foarte bine făcut. Părul lui castaniu și des era tuns destul de scurt, ceea ce îi puneă în evidență forma aproape perfectă a capului. Ochii lui albastru-deschis, umbriți de gene întunecate, erau de-a dreptul magnetici.

— Vrei să spui că asta-i casa ta? a întrebat ea. Frate, dacă asta ar fi fost casa mea poți să fii sigur că nu-i lăsam pe alții aici pe timpul verii.

Oliver și-a mutat greutatea de pe un picior pe altul.

— E o problemă de bani, ca să fiu sincer, a murmurat el. În plus, locul ăsta e prea mare pentru mine. Mai am o căsuță, tot pe proprietatea asta. Acolo locuiesc în timpul sezonului estival.

— Ce interesant, a zis Edmund, pe un ton care sugera în mod clar că nu i se părea interesant deloc.

Oliver a roșit și mai violent.

— Poate că îi transmiteți dumneavoastră domnului James unde mă găsește dacă are nevoie de ceva, a spus el, cu un glas ciudat.

— Poate că-i transmit, a zis Edmund. Întrebarea e, vreau să-i transmit?

— Ignoră-l, îi place să se dea șmecher, i-a spus Noella lui Oliver cel uluit, apoi l-a urmat repede pe soțul ei, trecând din lobby în holul principal. N-ai fost foarte amabil cu el, Edmund, i-a reproșat ea, imediat după ce Oliver nu-i mai putea auzi.

— Lasă că ai compensat tu, a zis Edmund tăios. Credeam că ai să i-o sugi acolo, pe loc.

Ușa camerei alăturate s-a deschis și Harriet și-a ițit capul.

— Voi doi, veniți să vedeți asta, e de-a dreptul adorabil. Și doamna Webster ne-a făcut ceai și brioșe, și...

— Savurezi plăcerile simple ale vieții, nu-i așa, Harriet? a întrebat ușurel Edmund.

Harriet s-a oprit din vorbit și l-a privit surprinsă pe prietenul soțului ei.

— Da, nu pot să neg. E ceva greșit în asta?

El a zâmbit și atunci toată fizionomia i s-a schimbat. A

devenit mai deschis și mai cordial.

— Absolut nimic, a asigurat-o el. De fapt, asta înseamnă c-o să-l apreciezi la adevărata lui valoare pe proprietarul nostru, Oliver Kesby.

— Înțeleg că tu crezi că e cam simplu, a râs Lewis, făcându-și apariția în prag, lângă soția lui.

Noella a intrat în sufragerie, trecând printre cei doi proaspeți însurăței și lăsându-și soțul pe hol.

— E răutăcios, a anunțat ea. Ignorați-l. Cu puțin noroc, o să-și schimbe dispoziția într-o oră sau două.

Lewis l-a privit întrebător pe Edmund.

— S-a întâmplat ceva?

Edmund a scuturat din cap.

— Sigur că nu, totul e-n ordine. Schimbarea de fus orar, asta-i tot.

— Vino și stai aici, te vei simți mai bine. Avem și un semineu adevărat; n-am făcut focul, dar e foarte reconfortant.

— Ești un tip foarte norocos, Lewis, a murmurat în barbă când a trecut pe lângă prietenul lui. Pentru prima oară în viață, chiar te invidiez.

Era exact lucrul pe care Lewis spera să-l audă, din perspectiva scenariului său. La urma urmelor, știa că, dacă Edmund n-o dorea pe Harriet, nimic nu se va întâmpla. Harriet nu era genul de persoană care să facă prima mișcare, mai ales în luna ei de miere, dar în același timp a simțit și o furie bruscă pe care s-a grăbit s-o înăbușe.

— Pentru ce? a întrebat el fals mirat. Pentru faima mea?

— Pentru soția ta, a zis Edmund scurt, iar Lewis se simți de-a dreptul surprins de forța emoției din spatele acestor trei cuvinte.

— Și eu am avut întotdeauna o slăbiciune pentru Noella, a replicat încet Lewis, dar Edmund de-abia a schițat un zâmbet.

Era perfect conștient că Noella nu era deloc genul lui Lewis. De fapt, până la intrarea în peisaj a lui Harriet, Edmund credea că Lewis nu se va combina pe de-a-ntregul cu niciun gen de femeie. Vestea că Lewis se va căsători pentru a doua oară îl luase pe Edmund prin surprindere, dar

după ce o cunoscuse pe Harriet înțelesese pe deplin dorința lui Lewis de a o face a lui. Singura problemă era că Edmund bănuia că Harriet era genul de femeie care nu aparținea niciodată cu totul nimănui.

Sufrageria enormă era luminoasă și veselă. Piese de mobilier nu se potriveau între ele, dar efectul total plăcea ochiului. Edmund s-a așezat pe o sofa roșie de două locuri cu o veioză lângă ea și plină de perne roșii și negre. A fost nevoit să le arunce pe jos ca să poată sta comod.

Noella a luat loc lângă el, cu fusta ei la fel de roșie ridicată până sus pe coapse, în vreme ce Harriet s-a așezat într-un scaun adânc, cu un spătar pătrășos. Și-a vârât sub ea picioarele lungi și zvelte ca să stea mai comod. Picioarele îi erau mult mai acoperite decât ale Noellei, dar efectul lor asupra lui Edmund și Lewis era mult mai puternic. Doamna Webster a adus tava cu ceai și briose și și-a făcut de lucru aranjând ceștile și farfuriile pe diverse mese. Lewis s-a dus lângă fereastră, privind absent scena. S-a gândit că era bună de scenă pentru film și a încercat, în mintea lui, s-o distingă pe Noella din toată lista de actrițe blonde și populare. Nu era prea greu, și-a dat el seama, iar privirea i s-a mutat la Harriet. Actrița care jucase în *Secrete întunecate* era acum măritată și se retrăsese din viața publică alături de nu știu ce prinț italian, ceea ce însemna că trebuia să refacă distribuția și asta era dificil. Sexualitatea stridentă era ușor de jucat, dar sexualitatea aproape ascunsă a lui Harriet era mult mai greu de definit și chiar mai greu de portretizat.

Cu Edmund va fi relativ simplu. Britanicii tupeiști erau foarte apreciați la Hollywood la momentul respectiv și putea să se gândească la vreo doi care ar fi putut juca rolul fără probleme. Nu vor strâmba din nas la conținutul atât de sexual al filmului, pentru că *Secrete întunecate* fusese foarte lăudat din punct de vedere „artistic”. Un film de artă era întotdeauna bine primit, gândi el detașat.

Privirea i s-a lipit de Harriet, care asculta ceva ce-i povestea Noella și râdea încântată, cu buzele întredeschise și cu obrajii îmbujorați. Și-a imaginat-o imediat goală, a dezbrăcat-o de haine în mintea lui și și-a închipuit-o sub el,

răsucind din cap dintr-o parte în alta și gemând de pasiune. Închipuirea i s-a părut atât de reală încât și-a dat seama că are erecție și s-a întors repede cu spatele la ceilalți, privind grădina întinsă.

Noella terminase de vorbit, dar Edmund începuse să-i povestească lui Harriet ceva. Noella a aruncat o privire către Lewis. Noella crezuse întotdeauna că tipii bruneți și misterioși sunt incredibil de sexy și nu se putea uita la mâinile lui bronzate fără să se-ntrebe cum le-ar sta pe trupul ei. Știa că nu-l prea interesează. Era păcat, pentru că ea simțea că s-ar fi potrivit, dar dorința era ceva ce nu puteai condiționa, era sau nu era acolo, și putea să parieze toți banii din lume că Lewis nu simțea pentru ea nici cea mai mică urmă de dorință.

Dar cu Harriet lucrurile stăteau diferit, se vedea cu ochiul liber. Noella și-a amintit felul în care se purta Lewis când era căsătorit cu Rowena, unul total diferit de cum se purta în preajma lui Harriet. Apoi, în ciuda faptului că era înșurat cu un sex-simbol internațional, devenise distant și detașat. Era o provocare pentru aproape fiecare femeie pe care o întâlnea, dar părea mereu absent. Cu Harriet își pusese sentimentele în ordine.

O atingea mereu sau privea în ochii ei. I se părea că, pentru prima oară, Lewis avea resentimente față de Edmund, deși nu-și imagina motivul. Era foarte improbabil ca Edmund, așa cum era el, să inițieze o aventură cu proaspăta soție a celui mai șmecher regizor din America, mai ales că el era cel care finanța următorul proiect al lui Lewis și spera să se îmbogățească de pe urma acestuia.

În orice caz, Lewis fusese cel care propusese să petreacă vacanța împreună, lucru care, acum, după ce-l văzuse cu Harriet, era, într-adevăr, foarte ciudat. Lunile de miere erau făcute pentru doi oameni, nu pentru patru, chiar dacă mireasa și mirele locuiseră vreme de doi ani împreună înainte de cununie. Se întreba ce se petrece, mai precis.

— Nu bei ceai? l-a întrebat Harriet pe Lewis, dându-și brusc seama că el nu ia parte la pălăvrăgeala generală.

— Sigur, toarnă-mi și mie o ceașcă, poți? Mă uit și eu la peisaj, a zis el, distant.

Harriet a pus o ceașcă pentru el pe masa de lângă scaunul ei și, câteva minute mai târziu, el a venit și i s-a așezat la picioare. Fără să se gândească prea mult, ea i-a pus o mână pe cap și a început să-l mângâie ușor pe creștet cu degetele. Gemând de plăcere, Lewis și-a lăsat capul pe spate, sprijinit de genunchii ei. Cu mâna stângă a început să-i mângâie glezna, într-o mișcare ritmică, blândă și circulară.

Noella a zâmbit în barbă și l-a privit pe Edmund. Spre surprinderea ei, acesta se uita la proaspetii însurați cu o expresie de dorință sexuală pe față. Când el și-a dat seama că este privit, s-a întors către ea și fața i-a redevenit lipsită de expresie. Dar pentru o clipită, ea a zărit în ochii lui dorința pură și i s-a făcut teamă.

— Ce-ar fi să mergem amândoi să facem baie, așa cum vorbeam mai devreme? a zis ea veselă.

— Du-te tu prima, a spus Edmund cu un zâmbet politicoz. Eu mai pot s-aștept. Parcă aș mai mânca o brișă înainte să mă ridic de pe canapeaua asta.

— Te aștept, răspunse Noella.

— Nu, du-te înainte, a insistat Edmund. Știu cât de mult îți displace frigul.

— Hei, am zis că mergem amândoi să facem baie, mai ții minte? a zis Noella furioasă.

Harriet s-a oprit din mângâiat și s-a uitat surprinsă la Noella și la Edmund. Lewis a surâs pur și simplu și a continuat să maseze glezna soției sale. Edmund a ridicat din sprâncene când a văzut mutra lui Harriet.

— Ce pot să mai spun? Noella e o femeie extrem de nerăbdătoare!

— Și norocoasă! a râs Harriet, dorind să dezamorseze orice situație stânjenitoare.

Imediat după vorbele ei, mâna lui Lewis a încremenit. Lewis l-a privit și el pe Edmund, așteptând replica prietenului său.

— Nu cred că pot răspunde la așa ceva, a spus Edmund, cu un ton fals amuzat. Dacă zic că da, pare că sunt îngâmfat, dacă zic că nu, atunci...

— Harriet își va pierde interesul! l-a întrerupt Lewis.

Harriet a izbucnit în râs, dar Noella, nu.

— Haide, Eddie, a spus ea, încercând să-și ascundă iritarea.

Edmund a început să respire sacadat.

— Nu-mi spune așa, Noella, știi că nu-mi place, a zis el tăios.

— Mda, ce să vezi, nici mie nu-mi place să aștept. Și tu știi asta.

Cu un oftat, Edmund s-a ridicat de pe canapea și a ieșit din cameră, după soția sa.

Rămași singuri, Harriet și-a mângâiat mai departe soțul pe cap și pe gât, dar, deși Lewis o mângâia pe picior, ba chiar își urcase mâna prin poalele fustei, pe carnea ei moale de pe pulpă, un clopoțel de avertisment începuse să sune în capul acestuia. Crezuse că Edmund și Noella au o căsnicie sănătoasă. Dacă se înșelase, putea pune la cale un scenariu mult mai palpitant decât cel la care se gândise.

2

Lewis s-a așezat în capul mesei din salon în acea seară dorindu-și să nu mai vadă întotdeauna viața ca prin obiectivul camerei de filmat. Indiferent de câte ori își spunea că trebuie să participe la o întâlnire socială și nu s-o privească din afară, ca un străin, sfârșea, pur și simplu, prin a asista, iar seara asta nu făcea excepție.

S-a decis că rochia lui Harriet, în stilul anilor '40, cu talia ei îngrijită, cu mâneci foarte scurte și cu umeri umflați, era potrivită pentru film. Culoarea era frumoasă, un galben aprins cu puncte cenușii, iar gulerul de dantelă din față era extrem de sexy. Dar poalele largi ale fustei trebuiau scurtate și în locul umerilor bufanți trebuiau cusute niște bretele, ca să dispară aspectul de umerăș.

În privința Noellei, sacoul ei de mătase, de un roșu strălucitor, purtat peste fusta cu imprimeu floral și peste bluza largă, ambele cu un model cu trandafiri imenși și roșii, erau toate prea coplesitoare pentru prim-planuri. Arăta bine văzut de la distanță și i se potrivea, dar ținuta trebuia să fie una mai discretă dacă trebuia să dea bine pe

marele ecran. Încerca să-și dea seama ce culoare ar trebui să folosească în locul acesteia, când se auzi vocea lui Harriet.

— S-a întâmplat ceva, Lewis? a întrebat ea cu blândețe.

El a clipit și-a încercat să-și limpezească gândurile.

— Ce să se-ntâmple?

— Te tot holbezi la noi, mai întâi la Noella, apoi la mine.

— Îmi cer scuze, sunt transportat, a zis el, cu unul dintre zâmbetele lui iuți și provocatoare.

Noella l-a iertat imediat; oricum, ea era obișnuită ca Edmund să plonjeze în lumea lui la ora mesei, dar Harriet nu părea deloc liniștită. Ghicise ce anume făcea Lewis. Ideea c-o făcea în prima seară a lunii lor de miere o înfuria la culme. S-a hotărât să se răzbune, așa că s-a răsucit și i-a zâmbit lui Edmund.

— Nu-i așa că e adorabilă camera asta? a zis ea calm. Este atât de relaxantă.

Edmund, care evaluase prețul scaunelor cioplite în lemn de stejar și masa, alături de perdelele galben cu albastru suspendate de o galerie masivă de lemn și susținute de inele grele de stejar, a dat din cap cu grijă.

— Așa cred. Cu siguranță e un loc liniștit. Am putea să fim supraviețuitorii unui război nuclear, dacă ar fi să te iei după alte semne de viață din împrejurimi. Să spun drept, admiram colecția aceea de porțelanuri. Cred că l-a costat ceva pe Oliver.

— Cine-i Oliver? a întrebat Harriet.

Edmund a privit-o urât pe soția lui, peste masă.

— Poate c-ar trebui s-o întrebi pe Noella. Ea i-a dat mai multă atenție decât mine.

— Oliver Kesby e proprietarul de-aici, a zis Noella scurt. Edmund a vorbit mai devreme de el, nu mai știi?

— Scuze, cred că mă gândeam la altceva în momentul acela, a recunoscut Harriet.

— Asta pentru că nu l-ai văzut, a zis Edmund, zâmbind ironic. E ceea ce Noella numește armăsar.

— E doar un tânăr atrăgător, a replicat Noella, care era într-o dispoziție mai puțin spumoasă de când coborâse la cină.

Harriet a presupus că baia ei fusese mai nasoală decât sperase.

— Atunci trebuie să fiu mai atentă la el, a zis Harriet veselă.

— Sunt sigur că n-o să ai nevoie de Oliver Kesby, a zis Edmund, întorcându-se și uitându-se fix în ochii lui Harriet. Din câte-mi aduc aminte, despre Lewis se vorbește că-și satisface femeile – desigur, asta până când se satură de ele!

— Nici nu-mi pot imagina cine ți-a spus asta, a spus Lewis, dintr-o dată foarte atent, cu toate gândurile despre regie dispărându-i brusc din minte.

— Am și eu spionii mei.

Edmund părea amuzat, de parcă ar fi știut că-l enervează pe Lewis.

— Sunt convinsă că n-o să am nevoie de el, a fost Harriet de acord, dar nu e o greșală să ai un plan de rezervă. La urma urmelor, Lewis intenționează să lucreze o parte din timp. Când el lucrează eu vreau să mă joc!

— Dacă ai nevoie de un partener de joacă, îmi promiți să-mi spui înainte să-l bagi în joc și pe Oliver? a întrebat Edmund punând o mână pe brațul dezgolit al lui Harriet.

Ea i-a zâmbit.

— Sincer, nu cred că asta se va întâmpla, dar da, îți promit.

Lewis, care se aplecase în față ca să audă mai bine ce se vorbea, a fost distras în ultimul moment de doamna Webster, care a pus un castron mare de lasagna în fața lui. Astfel, el nu a mai auzit ce vorbeau cei doi, ci doar a observat clipa de intimitate pasageră, mâna lui Edmund atingând brațul soției sale, ea zâmbindu-i, cu ochii plini de strălucire, fie de amuzament, fie de admirație.

— Ce bine arată, s-a entuziasmat Noella.

Doamna Webster a zâmbit.

— Una dintre specialitățile mele. Sunt celebră pentru lasagna și pentru plăcinte, iar domnul Kesby poate garanta pentru asta. Acum o să aduc salata verde și-o să vă las să vă serviți singuri. Dulciurile sunt pe masa de la bucătărie. De obicei pe la ora asta mi se termină programul, dacă nu vă e cu supărare, domnule, a adăugat ea, uitându-se la Lewis.

El a dat din cap, cu mintea departe.

— Desigur, cum dorești, a murmurat el.

— N-ar trebui să spui asta, i-a zis Noella, după ce doamna Webster a ieșit din cameră. Pe urmă te trezești c-o să plece în mijlocul zilei.

Lewis s-a încruntat.

— Ce anume n-ar trebui să spun?

— Că poate să facă așa cum dorește.

Lewis a oftat.

— Nu pricepi, Noella, trebuie să spun asta, altfel o pot pierde.

Noella s-a încruntat.

— Pe doamna Webster?

Ochii întunecați ai lui Lewis au devenit și mai întunecați, iar fălcile i s-au încleștat.

— Nu vorbeam despre doamna Webster.

— Nu, a spus încet Noella. Mi-am dat și eu seama de asta.

Au început să mănânce și o tăcere stânjenitoare a inundat încăperea. Conversația exuberantă a Noellei o părăsise, iar Lewis părea supărat de ceva, în vreme ce Edmund, care nu era niciodată prea vorbăreț, era întotdeauna fericit când nu trebuia să discute. Ușor disperată, Harriet s-a hotărât să facă un pic de conversație cu Noella.

— N-am mai auzit niciodată numele ăsta, Noella, a zis ea. E des întâlnit în zona din care provii?

— Adică în cluburile de striptease? a întrebat Edmund calm.

Noella l-a privit cu un amestec de uimire și iritare.

— Nu e numele meu real, draga mea, a răspuns ea. Numele meu de botez este Ella. Se pare că eram un copil foarte năzdrăvan, pentru că părinții mei trebuia mereu să-mi spună mereu *no*¹ astfel că, atunci când am fost întrebată pentru prima oară cum mă cheamă, eu am răspuns „No Ella”. Și așa mi-a rămas numele.

Harriet a izbucnit în râs.

— E o poveste minunată.

¹ Nu (traducere din engleză) (N.t.)

— Toată viața Noellei e o poveste minunată, a zis Edmund.

Lewis a simțit încă o umbră de disconfort. Nu știuse niciodată că

Edmund și Noella se ciorovăiesc atât de mult în public și i se părea că Edmund provoacă mare parte din scandal. Și-ar fi dorit să-și fi dat osteneala să verifice în ce stare se afla căsnicia familiei Mitchell înainte de a pune la cale acest scenariu, dar acum era prea târziu să modifice distribuția.

— Ai văzut terenul de golf, Edmund? a întrebat Lewis, socotind c-a venit momentul să îndulcească puțin ostilitățile.

Edmund a dat din cap.

— Încerci să faci niște bani pe spinarea mea, nu-i așa?

— Câtă vreme n-ai luat lecții fără să-mi spui, da.

— Nu fac nimic fără să-ți spun, a spus Edmund.

Lewis a încercat să zâmbească, știind că trebuia mai degrabă să încurajeze decât să descurajeze situația care era deja în desfășurare.

— Mă bucur să aud asta. Trebuie să recunosc, proprietatea e foarte frumoasă. Să sperăm că soarele va fi suficient de puternic pentru ca voi, fetelor, să stați la piscină.

— Presupun că Oliver o curăță, a spus Harriet.

— Probabil că va curăța orice dacă-l rugăm frumos, a replicat Edmund. Tu ce părere ai, Noella?

Soția lui i-a surâs ostentativ.

— Cred că ai dreptate, dragule. Intenționez să m-asigur că primim toate serviciile pentru care am plătit cât timp suntem aici.

— E mai grijulie cu banii tăi decât cu ai mei, s-a plâns Edmund, dar a zâmbit apoi.

Harriet nu era sigură dacă replica lui era serioasă sau nu. Trăgând cu urechea la celălalt cuplu, lui Lewis a încetat să-i pese dintr-odată.

Își terminase lasagna și n-avea chef nici de dulciuri, nici de cafea. Tot ce-și dorea era s-o ducă pe Harriet la etaj și să-și consume mariajul. Spre surprinderea tuturor, inclusiv a sa, s-a ridicat brusc, aproape dărâmându-și scaunul cu graba lui.

— Sunt convins că nu vă supărați dacă Harriet și cu mine mergem sus puțin, a spus el, cu ochii plini de dorință.

Noella a simțit un nod în stomac gândindu-se la noaptea care-o aștepta pe Harriet.

— Nu vreți cafea? a întrebat Edmund, fals surprins.

— Nu aici. Dacă o să beau ceva, o să fie niște șampanie în dormitor.

— Dar din ce anume o s-o bei? a continuat Edmund, cu o expresie provocatoare. Dintr-un pahar sau din ceva mai excitant?

— Cu siguranță nu dintr-un pahar. Harriet, tu ce părere ai?

Harriet nu-și terminase lasagna, dar nu mai avea chef de mâncare. De altfel, nu avusese nici la începutul mesei. La fel ca Lewis, era brusc cuprinsă de dorință și, un pic îmbujorată, își împinse și ea scaunul în spate.

— A fost o zi lungă, a recunoscut ea.

— Fără-ndoială că va fi și o noapte lungă, a murmurat Edmund în barbă.

Harriet l-a auzit, dar nu l-a băgat în seamă. În acel moment n-o interesa decât Lewis.

— Măi să fie, a exclamat Noella după ce cuplul a ieșit din încăpere. Cred că asta înseamnă să fii proaspăt căsătorit. Cu siguranță e mai bine decât să ți se spună să faci baie de una singură.

— Nu-ți face griji, a zis Edmund, o să mă revanșez mai târziu.

— E drăguță, nu-i așa? La Harriet mă refer, a zis Noella.

Edmund a dat din cap.

— E foarte drăguță, e și foarte inteligentă și foarte plăcută. Una peste alta, aș spune că e mai mult decât merită Lewis.

— Pe bune? De ce spui asta? a întrebat Noella, ducându-se după desert.

— Îl cunosc pe Lewis, e prea egoist. Pentru el, ficțiunea e întotdeauna mai interesantă decât faptele. Cine altul ar fi lăsat-o pe Rowena Farmer să-i scape printre degete?

— N-am fost niciodată sigură că i-a scăpat, dragule, a replicat Noella, așezându-i în față un castron cu căpșune și

o ulcică plină cu frișcă. Am senzația că a fost lăsată să cadă din mâinile alea care par atât de capabile.

— Totuși, e un lucru ciudat; deși presupun că Harriet poate convinge un bărbat să facă lucruri ciudate.

— Nu e nici pe departe la fel de frumoasă ca Rowena, a parat Noella, uitându-se cu poftă la frișcă, apoi amintindu-și formele ei deja rotunde.

— E mult mai senzuală, a zis Edmund, băgând o căpșună în frișcă, ducând-o la gură și mușcând din ea încet, cu dinții lui egali și albi.

— De unde știi?

— Bărbații își dau seama de lucrurile-astea. Rowena era o zeiță a sexului, Harriet e reală. Mi-o pot imagina...

Nu și-a terminat ideea și și-a băgat toată căpșuna în gură.

— Ți-o imaginezi făcând ce anume? a întrebat Noella tăios.

Edmund a oftat de plăcere.

— Tot felul de lucruri, a șoptit el.

Brusc ochii Noellei s-au luminat.

— Crezi că ar fi interesată să ni se alăture? a întrebat ea nerăbdătoare.

Edmund i-a zâmbit.

— Ți-ar plăcea, nu-i așa? îmi amintesc de starleta aia de la Cannes; ne-am distrat în acel an, nu-i așa?

— Dar Harriet ar fi interesată?

— Nu sunt sigur, a recunoscut Edmund. S-ar putea să ducem ceva muncă de convingere.

Noella a dat din cap. Știind că Edmund era foarte interesat de noua soție a lui Lewis și nedorind să-l piardă în favoarea ei, cea mai bună soluție era să-l încurajeze, asigurându-se că va fi și ea implicată.

— Atunci de ce nu încercăm s-o convingem? a zis ea. Dacă te place suficient, poate va fi fericită să-ți urmeze ideile.

— Pare o idee bună, a aprobat Edmund, imaginându-și deja momentul în care el și Harriet vor deveni amanți. Atât de bună că merită un premiu.

Noella a simțit cum pulsul i se accelerează și și-a umezit

buzele cu vârful limbii.

— Pot să aleg eu premiul?

Edmund a scuturat din cap.

— Eu aleg, dar tu ai satisfacția garantată.

— Noella trebuia să fie mulțumită cu asta.

În vreme ce Noella și Edmund își discutau planurile, Harriet stătea în picioare pe parchetul lucios de pin din dormitorul lor, doar cu coapsele rezemate de marginea patului lor imens, cu cadru de fier, iar Lewis începuse să desfacă încet corsajul dantelat al rochiei ei.

Camera era simplă și spațioasă, cu tablouri frumos înrămate pe pereți și cu vase cu flori dulce mirositoare pe fiecare dintre noptierele lăcuite, dar Harriet n-a observat decorul. Era total concentrată la Lewis și la expresia înfometată din ochii lui, în vreme ce o dezbrăca nerăbdător.

În cele din urmă, rochia i-a căzut de pe umeri, iar Harriet a ieșit din ea, lăsând-o într-o grămăjoară mototolită la picioare. În vreme ce Lewis îi desfăcea clema din față a sutienului ei alb de dantelă, Harriet începuse să-i deschidă nasturii cămășii, stângace din cauza grabei.

— Mai încet, a șoptit Lewis. Aveam toată noaptea la dispoziție.

Harriet știa asta, dar tot nu putea s-o ia mai încet. Dorința ei creștea rapid, iar când și-a simțit sânii eliberați din închisoarea sutienului, a scos un mic sunet de plăcere. Degetele ei lucrau iute, până ce, într-un final, a reușit să-i deschidă cămașa și și-a lipit sânii de pieptul lui.

Se freca de el, iar Lewis i-a simțit sfârcurile întărindu-se. O mângâia pe părul ei lung și castaniu, trecându-și degetele prin şuvițele ei aurii și dându-i-le la o parte de pe față, într-un ritm constant și liniștitor.

Harriet a închis ochii ca să savureze fiecare senzație. Mâinile lui îi ajunseseră pe spate, mângâind-o între clavicule și umeri, apoi în jos pe brațe, până când pielea a început s-o furnice. Cu un geamăt surd, ea și-a împins bazinul înainte. Lewis și-a schimbat poziția până când coapsa lui dreaptă a ajuns între picioarele ei, iar Harriet și-a lipit pubisul de ea și astfel, încet-încet, partea de jos a trupului ei se trezea, la rândul ei, la viață.

Lewis reușise să-și scoată toate hainele până acum, dar Harriet încă avea pe ea chiloții de dantelă. A simțit cum mâna lui mare se strecoară în chiloții ei, prinzând-o de fese. Degetele lui strângeau cu blândețe și apoi dădeau drumul înapoi cărnii prizoniere, trimitând săgeți de plăcere în tot abdomenul ei.

Lewis s-a dat un pic înapoi, apoi și-a ridicat capul și și-a plimbat buzele peste umerii ei și peste ceafă, înainte de a-i atinge sânii cu gura.

A condus-o spre pat și s-a postat în picioare, lângă ea. Respirația ei era din ce în ce mai accelerată, iar el a și-a trecut limba peste sfârcurile ei excitate. Harriet a început să se zbată din ce în ce mai tare, lăsându-se pradă plăcerii, și și-a încolăcit brațele în jurul umerilor lui, în vreme ce unghiile sale zgâriau ușor spinarea lui Lewis.

Când i-a simțit sfârcurile tari și mărite, Lewis i l-a luat în gură pe stângul și a început să sugă din el. Asta a excitat-o și mai tare pe Harriet. Și-a răsucit trupul, apropiindu-se de el. Dorința i se cuibărise între coapse, arzând-o.

Lewis i-a supt mai departe fiecare sfârc până când i-a lăsat urme pe sânii care începuseră să se umfle, un semn că era pe calea cea bună spre excitarea deplină.

Harriet și-ar fi dorit ca Lewis să aibă mai multe guri, ca limba și buzele lui să poată călători pe întregul ei trup în același timp în care îi suga și-i lungea sfârcurile. Pentru un scurt moment, și-a imaginat cum ar fi dacă și Edmund ar fi fost acolo, oferindu-i și mai multă plăcere. Șocată de propriile ei gânduri, a alungat imaginea, deși știa că aceasta va reveni mai târziu.

Acum, Lewis își plimba mâinile pe trupul ei, mângâind-o pe talie și pe abdomenul rotund, până ce ea îi simți degetele lungi atingându-i abia perceptibil intrarea în vagin și trecând mai departe, peste coapsele ei.

Harriet nu voia să-i atingă coapsele, îl voia înapoi între picioarele ei, mângâind-o acolo unde avea cel mai tare nevoie și unde durerea plăcută de mai devreme creștea în intensitate. Și-a mișcat nerăbdătoare picioarele, dar singura reacție a lui Lewis a fost s-o muște ușor de unul dintre sfârcuri. Un curent electric i-a străbătut tot trupul lui

Harriet.

În cele din urmă, mâinile lui au revenit în zona vaginului și i-au mai mângâiat o dată intrarea. I-a desfăcut grijuliu părul pubian mătăsos ca să-și poată vârî vârfurile degetelor, într-o mișcare de du-te-vino pe acea potecă umedă. Ritmul era rapid, dar blând, iar acum excitarea lui era pe cale să ajungă la maximum. Areolele din jurul sfârcurilor lui Harriet se umflaseră, iar Lewis le-a inclus și pe ele în suprafața peste care trecea cu limba, alintându-i sânii.

Respirația lui Harriet era rapidă și superficială și își simțea întregul trup cum ajunge la orgasm. A gemut de plăcere și, la auzul acelui sunet, Lewis a început să-i mângâie clitorisul cu vârfurile degetelor. O căldură binecuvântată i-a luat în stăpânire abdomenul, iar Harriet a simțit cum mușchii i se încordează în așteptarea orgasmului.

Era foarte udă și alunecoasă; după câteva minute, Lewis a pătruns-o cu degetul mijlociu, în vreme ce cu degetul cel mare și cu arătătorul îi stimula mai departe clitorisul. Degetul lui intra și ieșea, la început lent, apoi din ce în ce mai repede, și în tot acest timp o atinge pe clitoris, așa cum îi plăcea cel mai mult lui Harriet.

Trupul ei părea mai greu din cauza dorinței, iar clitorisul simțea primele semne ale orgasmului care se apropia. Răsuflarea i se oprise în gât, iar Lewis îi vârâse în vagin și arătătorul și, împreună cu degetul mijlociu, îi căuta punctul G.

În tot timpul în care o atinsese între picioare, gura lui nu încetase să se joace cu sânii ei. Dintr-odată, pieptul ei a prins o culoare roșiatică, ceea ce însemna că se apropie rapid de punctul culminant.

— Te-apropii, Harriet? a șoptit el, încă masându-i sensibilul punct G.

Harriet nu putea decât să murmure o replică neinteligibilă, în vreme ce dădea cu putere din cap printre așternuturi.

— Spune-mi, a insistat el, încetinind dintr-odată ritmul atingerii sale.

— Da! Da! a țipat Harriet, îngrozită că el se va opri sau

își va pierde ritmul care ducea la explozia după care ea tânjea.

— Vreau să-ți dai drumul acum, a murmurat el, împingându-și degetele înăuntrul ei.

Aproape că ajunsese la orgasm, tot trupul i se încorda în așteptarea momentului în care plăcerea o va străbate, iar țipetele îi erau din ce în ce mai zgomotoase. Lewis își dădu seama că Edmund și Noella erau în camera alăturată, așa că s-a bucurat și mai tare de sunetele pe care le scotea Harriet. Exact când ea era gata să-și dea drumul, el a mai sărutat-o o dată pe sânul stâng și asta a fost picătura care i-a adus ei momentul suprem de plăcere.

Extazul i-a săgetat tot trupul. Membrele i-au devenit rigide, iar degetele de la picioare i s-au încordat când trupul i-a explodat cu un țipăt final de plăcere.

Când ultimul ei tremur s-a stins, Lewis s-a urcat peste ea, cu mâinile de-o parte și de alta a trupului ei, cu brațele întinse, și a pătruns-o. Harriet și-a ridicat picioarele și și le-a încolăcit în jurul mijlocului lui ca să-l simtă și mai bine înăuntru; aproape instantaneu a simțit cum zona dintre picioare se excită iar.

Dându-și seama că ea se excită din nou, Lewis a încetinit ritmul, dându-i timp să ajungă din nou la orgasm. Apoi, când a simțit-o cum începe din nou să se contracte în jurul lui, a preluat controlul și a crescut ritmul penetrării sale. Nu mai conta, pentru că Harriet era aproape acolo.

— Dacă te-ar vedea acum Edmund, a șoptit Lewis, uitându-se cu ochii lui întunecați în ochii ei cenușii, cu o expresie greu de descifrat.

Cuvintele lui i-au provocat un nou orgasm copleșitor, iar Lewis s-a lăsat și el în voia lucrurilor, împingând din șolduri aproape cu disperare. În cele din urmă, și-a dat drumul înăuntrul proaspetei sale soții.

În mijlocul așternuturilor aurii din dormitorul galben, Noella și Edmund auzeau prea bine, așa cum se gândise și Lewis, țipetele de plăcere ale lui Harriet. Sprijinit de o grămadă de perne, Edmund părea să se concentreze cu totul asupra draperiilor cu modele florale albastre și galbene. Stătea atât de liniștit încât ai fi putut crede că

doarme, dar Noella știa că nu doarme. În primul rând avea o erecție uriașă, iar testiculele i se strânseseră la baza penisului. Respirația însă îi era lentă și egală și nici măcar un cuvânt sau o mișcare nu-i dădeau de gol excitarea crescândă.

Pentru Noella, care zăcea goală lângă el, chestia asta era și enervantă, și excitantă. Enervantă pentru că voia ca Edmund să facă dragoste cu ea, excitantă pentru că-și imagina cum Harriet scoate aceleași sunete în camera asta, și nu în cea pe care o împărțea cu Lewis. Noella și-o putea închipui pe cealaltă femeie zvârcolindu-se sub mișcările abile ale lui Edmund, în vreme ce ea, Noella, o țintuia sau o atinge ușor în locurile pe care Edmund i le lăsase libere.

După cel de-al doilea orgasm al lui Harriet, s-a lăsat tăcerea pentru o vreme. Apoi Edmund s-a foit, întorcându-și capul către soția sa.

— Proaspeții însurăței se distrează, cu siguranță, a zis el sec.

— Cred că și mie mi s-a promis niște distracție în seara asta, i-a reamintit Noella.

— N-am uitat, a asigurat-o Edmund. Deschide valiza mea mică maronie de acolo, am nevoie de câteva lucruri din ea.

Neștiind dacă să se bucure sau nu, Noella s-a supus. În valiză, deasupra câtorva haine și accesorii ingenioase, era o piele de oaie pe care o cunoștea foarte bine. Edmund s-a ridicat din pat, iar Noella a întins-o peste așternuturile galbene, anticipând deja atingerea moale a lânii pe pielea ei.

— Acum pune ți costumul de piele, cel cu bretele în jurul gâtului, a instruit-o Edmund.

Ea a șovăit preț de-o clipă, dar apoi, fără să spună un cuvânt, a scos costumul din valiză și l-a studiat din priviri.

— Pune-l pe tine, a repetat Edmund.

— Nu cred că știu cum, s-a plâns Noella.

Cu un oftat de nerăbdare, Edmund a ajutat-o să se îmbrace, iar ea s-a trezit imediat într-un costum de piele neagră care practic nu avea partea de sus. Partea de jos avea un fermoar care ducea de la buric către bazin și se

oprea în zona genitală, care era total dezvelită. Sub sânii ei generoși pielea se termina cu un inel de metal, care avea două bretele late ce-i treceau peste umeri, în V, și i se uneau la ceafă. O chingă îi împărțea spinarea în două până la mijloc, unde se unea cu partea de jos, chiar deasupra rotunjimii feselor.

Ridicați ușor și în totalitate la vedere, sânii ei se șteau afară cu mândrie, iar Edmund îi privea cu apreciere. Gura lui, în mod obișnuit încordată, se relaxase, nerăbdător în fața plăcerilor nopții care-i așteptau pe amândoi.

— Arăți fantastic! i-a spus el, iar ea s-a răsucit ca s-o vadă mai bine. Uită-te la tine în oglinda garderobei.

Noella s-a supus și și-a tras umerii mai în spate, pentru ca sânii să-i iasă și mai mult în evidență. Era deja umedă între picioare. Edmund s-a aplecat, și-a trecut degetele peste deschizătura costumului ei și a zâmbit.

— Ești la fel de nerăbdătoare ca mine, a zis. Asta-i bine. Acum întinde-te pe pielea de oaie. Lasă-te pe spate, cu brațele și picioarele desfăcute în forma de X.

— O să mă legi de mâini și de picioare? a întrebat Noella, așezându-se repede pe pat.

Edmund a zâmbit și ceva din surâsul lui a tulburat-o.

— Nu, nu cred. Vezi tu, asta o fie un test de autocontrol. Vreau să fii liberă să te miști, dar vreau să rămâi nemișcată. Înțelege?

— Nu, a spus Noella, care nu avea deloc chef să se controleze după ce auzise țipetele de plăcere totală ale lui Harriet.

— O să-ți fac toate chestiile care-ți plac ție ca să-ți provoc orgasmul, a spus Edmund răbdător, de parcă ar fi vorbit cu un copil. Singura fază e că, dacă te miști în vreun fel, chiar fără să vrei, atunci mă întorc și-o iau de la început. Depinde de tine cât timp va dura. Cred c-o să ne distrăm, nu crezi?

Noella a scuturat din cap.

— Nu vreau jocuri, Edmund. Nu putem pur și simplu să facem dragoste repede și gata? Te vreau în mine. Sunt gata acum, nu mai am nevoie de tot preludiul ăsta.

Edmund și-a încrețit fruntea.

— Sper că nu te afli în primejdia de a deveni plictisitoare, Noella. Știi foarte bine că prefer o viață amoroasă inventivă.

— Da, dar...

El a oftat.

— Bine, hai s-o lăsăm baltă și să ne culcăm. A fost o zi grea și...

— Nu! a exclamat Noella tăios. Vreau să faci dragoste cu mine.

— Și eu vreau să fac dragoste cu tine, a asigurat-o el. Dacă se dovedește atât de interesant pe cât cred eu, poate ne vom juca și cu Harriet cândva. Pare că are nevoie de un strop de disciplină înainte de a fi satisfăcută.

Noella a surâs.

— E-adevărat.

S-a resemnat la gândul că va fi o noapte lungă și l-a așteptat pe Edmund să-nceapă. El i-a privit rotunjimile trupului teribil de feminin, iar erecția era atât de tare încât începea să-l doară. A luat un tub de gel lubrifiant, și-a pus puțin pe degete și-a început-o să-l întindă peste sfârcurile Noellei și peste zona din jurul acestora.

Gelul era rece și avea un miros dulceag. În câteva secunde, Noella putea simți cum marginile costumului de piele o tăiau sub sâni, pentru că aceștia i se umflaseră de excitare. Mâinile lui Edmund o masau din ce în ce mai tare, iar ea a oftat de plăcere, arcuindu-și ușor spatele ca să-l simtă mai bine. Brusc Edmund s-a oprit și și-a luat mâinile de pe Noella, lăsând-o fără nicio sursă de stimulare.

— Te-ai mișcat, a spus el blând.

— Foarte puțin, a zis ea, surprinsă. Cu siguranță nu contează.

— Toate contează, a șoptit el. Acum o s-o iau de la început.

I-a mai întins o dată gelul peste sâni, și de data asta Noella s-a concentrat din toate puterile să stea nemișcată, încercând să respingă toată senzația de plăcere care-i curgea prin terminațiile nervoase.

— Ce fată cuminte, a murmurat el.

Apoi Noella a simțit cum el descheie fermoarul din față

al costumului și-și vâră mâna înăuntrul pielii strâmte, pentru a-i pipăi mușchii abdominali.

Preț de câteva minute, a reușit să stea complet nemișcată, scăldându-se pur și simplu în senzații. Dar apoi presiunea a slăbit puțin și, fără să se gândească, ea s-a împins în mâna lui. Spre groaza ei absolută, el a tras la loc fermoarul și, încă o dată, trupul ei a rămas nedesfătat.

— Chiar te descurcai bine, a zis el, cu un aparent regret.

— Nu pot să joc jocul ăsta! a țipat Noella, aproape furioasă. N-am cum să nu mă mișc.

— Atunci mergem la culcare, a zis el, rece.

Dar Noella era prea excitată ca să doarmă și știa asta amândoi. A gemut disperată, iar el și-a pus din nou mâinile pe sâni ei.

De data asta, Noella chiar s-a descurcat minunat. Edmund a apucat să-i mângâie abdomenul fără că ea să se miște, apoi și-a îndreptat atenția către locul dintre picioarele ei desfăcute, miezul sexualității Noellei, acolo unde simțea că va lua foc de atâta așteptare.

— Cât de tare te-ai umezit, a șoptit el, mângâind-o ușor cu un deget pe labiile exterioare.

Noella a simțit dorința coplesitoare de a se zvârcoli pe pielea moale de oaie, dar a reușit să se controleze. Edmund a apăsă cu degetul și i-a despărțit labiile, iar ea aproape că și-a mișcat piciorul drept ca să-i facă loc, dar și-a amintit exact la timp că era interzis.

Zâmbind în sinea lui, Edmund a mers cu degetul în jos, până i-a găsit clitorisul excitat. Și-a menținut apăsarea, blândă și egală, iar asta i-a adus Noellei o excitare sexuală crescândă, o tensiune care, în sfârșit, nu putea merge mai departe fără altă mișcare din partea lui Edmund.

Cu toate acestea, Edmund n-avea de gând să-i ofere acea mișcare. În schimb, a rămas cu degetul acolo unde era, s-a întins lângă soția lui și, cu mâna liberă, a pus câte o fundă de mătase, pe rând, pe fiecare dintre sâni ei.

Noella era aproape înnebunită de excitare și frustrare. Tânjea după cea mai mică mișcare acolo, între coapse, după orice schimbare de ritm care s-o trimită spre orgasm, dar nu îndrăznea să se miște ca nu cumva Edmund s-o ia de la

capăt. Câteva picături de transpirație îi apăruseră pe buza de sus. Edmund i le-a lins cu tandrețe și și-a lăsat limba să-i pătrundă printre dinți pentru o clipă, imitând astfel senzația de a o pătrunde, senzație pe care el știa atât de bine că ea și-o dorea între picioare.

Brusc, un nerv din piciorul drept al Noellei s-a sucit și ea i-a simțit zvâcnirea. L-a privit pe Edmund aproape cu disperare.

— Nu-i vina mea, e ca un cârcel, i-a spus ea, străduindu-se ca în rest să rămână nemișcată.

Edmund a dat din cap și, în cele din urmă, a început să-și miște degetul în jurul clitorisului ei, masând întreaga zonă în cercuri, cu fermitate. Senzația a făcut-o pe Noella să caște ochii mari, în vreme ce se lupta cu ea însăși ca să stea încremenită.

— Te descurci superb, i-a spus Edmund, cred că ți-ar plăcea acum micuții frățiori negri, nu-i așa?

Noella a scuturat din cap. În mod normal îi plăceau vibratoarele pe care Edmund i le introducea în același timp și prin față, și prin spate. Excitarea ar fi crescut și vibrațiile i-ar fi provocat unul dintre cele mai puternice orgasme, dar nu în condițiile astea, nu când nu avea voie să-și miște picioarele și să savureze extazul.

— Mai bine nu, a gemut ea.

Edmund i-a zâmbit din nou, deloc liniștitor.

— Dar îți plac. Mi-aduc aminte că ultima oară când le-am folosit ai avut orgasm după orgasm.

— N-o să pot sta într-un loc! a zis ea, gâfâind.

— Ba vei sta, a zis ușor Edmund. După toate jocurile astea ale noastre din ultimii ani credeam c-o să fii mai aventuroasă, știi?

Noella și-a mușcat buza de jos și a dat aprobator din cap. Degetele lui o desfăcuseră deja, iar mușchii ei erau atât de încordați, ca să nu cumva să se miște fără voia ei.

— Știam eu că vei fi de acord, a zis el, mulțumit.

În câteva secunde, Noella a simțit cum unul dintre capete îi pătrunde în rect, în vreme ce Edmund se juca cu celălalt pe părțile moi și ude din jurul clitorisului ei. Vibrau ușor, dar după tot ce se întâmplase mai devreme, Noella

știa că-și va da drumul în scurt timp. S-a rugat ca trupul ei să n-o trădeze în aceste câteva ultime momente.

Edmund a privit-o cum încearcă să stea nemișcată și i-a admirat autocontrolul. Era totodată incredibil de excitat văzând-o cum se străduiește să-și stăpânească exuberanța sexuală obișnuită, iar când mușchii picioarelor s-au scuturat de încordare și-a dorit să i-o tragă imediat. În schimb a crescut viteza vibratoarelor gemene și a privit cum orgasmul ei se apropia din ce în ce mai năvalnic.

Pentru Noella, acesta era mereu cel mai tare moment dintre toate. Momentul în care fiecare terminație nervoasă era cât se poate de sensibilă, în care simțurile ei erau atât de ascuțite încât ar fi putut jura că-și părăsește propriul trup. A început să scoată niște țipete mici. Sâni îi erau mai mari decât îi văzuse Edmund vreodată și chiar când toate aceste senzații se strângeau la un loc ca să-i provoace orgasmul, el n-a rezistat și-a început s-o tragă de sfârcul drept, răsucindu-l între arătător și degetul cel mare.

Cu un țipăt, întregul trup al Noellei a zvâcnit și soldurile i s-au ridicat din pat, în timp ce nervii trimiteau semnale de orgasm iminent către creier. Mișcarea a fost involuntară și Noella a țipat disperată. Apoi a încercat să ajungă la orgasm înainte s-o oprească Edmund, dar el a fost mai rapid. Cu un singur gest rapid, a scos ambele jucării cu bilă și și-a luat mâna de pe sâni ei, lăsând-o atât de aproape de ceea ce se anunța a fi un orgasm incredibil.

— Mare păcat, a zis el, ușurel. Acum trebuie s-o luăm de la început.

Țipetele de furie ale Noellei s-au auzit până în camera alăturată, iar Harriet s-a foit în brațele lui Lewis.

— Ce Dumnezeu se-ntâmplă acolo? a întrebat ea somnoroasă.

— N-am idee, a zis Lewis. Probabil una dintre certurile lor.

— Mie nu mi se pare că se certau acum câteva clipe, a râs Harriet.

— Poate c-o fi dezamăgit-o.

— Mă-ndoiesc, a zis Harriet gânditoare.

— Vrei să spui că pare un bărbat care știe cum să

provoace plăcere? a întrebat Lewis, pe un ton amuzat.

Harriet s-a băgat și mai mult în el, lipindu-și sânii de pieptul lui.

— Așa cred, da.

— El te dorește. Știi asta, nu-i așa?

— Da, a recunoscut Harriet.

— Și ție ți-ar plăcea să afli cum e la pat, nu-i așa? a insistat el.

Harriet a oftat.

— Lewis, de-abia ne-am căsătorit. Nu am nevoie de altcineva în afara ta. Te iubesc și nu vreau să te pierd.

— Aici nu vorbim despre iubire, i-a reamintit Lewis. Vorbim despre dorință. Deci, e-adevărat că-l dorești pe Edmund?

— Nu.

Lewis a izbucnit în râs și-a strâns-o și mai tare în brațe.

— Ești o mincinoasă. Îl dorești, dar nu vrei să faci nimic în privința asta deoarece consideri că n-ar trebui. Nu e nimic greșit în a dori pe cineva, e ceva perfect normal.

— Nu și atunci când de-abia te-ai căsătorit! a exclamat Harriet.

— Suntem amanți de acum doi ani. N-a apărut deja obișnuința?

— Bine, a admis ea. Cred că mi-ar plăcea să văd cum e la pat. E foarte atrăgător, într-un fel extrem de neobișnuit.

— Ce e neobișnuit la el? a întrebat Lewis, cu un aer de interes detașat, pe care Harriet îl considera mai degrabă neplăcut. Aș spune că e produsul tipic al sistemului englezesc de învățământ public, cu excepția detaliului că preferă femeile, nu bărbații.

— Cred că aparent este exact ce spui tu că e. E foarte simpatic, sociabil și la început n-are niciun fel de magnetism sexual evident. Dar după ce-ncepi să discuți cu el și te privește fix în ochi, ai senzația asta că nu e deloc cine pare a fi. E ceva aproape primejdios la el. Când Noella a zis mai devreme că el o ia razna, n-am fost surprinsă, pentru că asta e sentimentul pe care mi-l transmite, că se poate transforma, probabil în ceva mult mai excitant decât imaginea asta convențională pe care preferă s-o arate lumii.

— Cu siguranță te-ai gândit la el, a râs Lewis.

— Numai pentru că m-ai încurajat tu.

Lewis a strâns-o mai tare lângă el.

— O, nu, Harriet. Cred că amândoi trebuie să fim cinstiți în privința asta. Am văzut cum te uitai la el în ziua nunții noastre și nu era felul în care te uiți la majoritatea oamenilor. Chiar și atunci, cu mult înainte să-ți spun despre filmul ăsta, erai deja interesată.

— Poate că eram, a recunoscut Harriet reticentă, dar n-aș fi făcut nicio mișcare dacă...

— N-ai fi făcut nimic acum și nici nu trebuie să faci, dacă nu-ți dorești asta, a întrerupt-o Lewis. Nu-l pot opri pe Edmund să te dorească, dar restul depinde numai și numai de tine. Orice s-ar întâmpla, Harriet, să nu te-ntorci la mine când se termină și să nu-mi spui că eu te-am obligat să faci ceva, pentru că nu așa merg lucrurile.

Ești om în toată firea și iei propriile tale decizii. Fă ce vrei, dar măcar ai decența să-ți asumi responsabilitatea.

— Nu-i corect! a exclamat Harriet. Dacă mi-ai spune că nu vrei să-i răspund lui Edmund, că sunt soția ta și că te aștepti să-ți fiu credincioasă, nu m-aș mai mai gândi niciodată la el, oricât de coplesitoare mi-ar fi dorințele.

— Sunt soțul tău, nu gardianul tău. Nu-mi trece prin cap nicio clipă c-o să-ți fiu fidel tot restul vieții, deci cum aș putea să-ți cer același lucru? a întrebat el relaxat.

Harriet s-a simțit de parcă ar fi plesnit-o.

— Adică o să ai aventuri?

— Hai să nu fim naivi. Am avut o relație cu tine în timp ce eram însurat cu Rowena, de ce crezi că m-aș schimba? Nu spun c-o să mă-ndrăgostesc de-o altă femeie, de fapt chestia asta e destul de improbabilă, dar fidelitatea sexuală nu e pe lista mea de priorități.

— Atunci de ce ai ținut să ne căsătorim? a întrebat, uluită, Harriet.

— Pentru că sunt îndrăgostit de tine.

— Dar dacă ești îndrăgostit de mine cum poți să...

— Harriet, ești incredibil de simplută și nu-ți stă bine deloc, a zis Lewis, cu o voce care-i devenea tăioasă. Dacă voiai o căsnicie convențională și o viață obișnuită trebuia să

te măriți cu bancherul ăla de care fugeai prima oară cât ne-am întâlnit. Asta-i o lume diferită, draga mea, și dacă ești femeia care cred eu că ești, o să te bucuri de ea la maximum.

În tăcerea care s-a lăsat după replica lui, amândoi au auzit urletul de plăcere al Noellei, urmat, câteva secunde mai târziu, de al doilea, apoi de-al treilea. Harriet s-a cutremurat. Urletele fuseseră prea intense, de parcă plăcerea aceea ar fi ajuns într-un punct pe care Harriet nu-l trăise niciodată.

— Se pare că s-au pupat și s-au împăcat, a murmurat Lewis laconic.

— Nu vreau să te pierd, a spus Harriet răgușită.

— N-o să mă pierzi, dacă nu-mi ceri să plec, a asigurat-o el.

— Dar dacă îmi dau seama că Edmund dă dependență?

— Mi-e teamă, a zis Lewis lent, că ăsta-i un risc pe care trebuie să ni-l asumăm amândoi.

— De ce?

— Pentru că, dacă nu, n-o să fie niciun film.

Harriet s-a simțit brusc copleșită de furie.

— Filmele tale sunt mai importante decât mine? a întrebat ea.

— Cred că mai bine ne culcăm acum, a zis Lewis încetitor. Sunt unele întrebări, Harriet, la care mai bine nu primești niciun răspuns.

3

În dimineața următoare, când Harriet s-a trezit, soarele își trimitea razele prin ferestre. S-a dat jos din pat, a dat ușor draperiile la o parte și a constatat că era o dimineață perfectă de vară. Câțiva nori pufoși și albi se mișcau leneș pe cerul albastru, iar pe iarbă era un strat subțire de rouă. De la fereastră vedea silueta unui bărbat – Oliver Kesby probabil – curățând piscina exterioară cu o plasă mare; apa era curată și ispititoare.

— Nu mai plouă, Lewis, a spus ea, fericită.

Lewis a mormăit ceva neinteligibil și s-a rostogolit pe

spate, ferindu-și ochii de lumină.

— Cât e ceasul?

— Opt jumate. Ce-ar fi să mergem la o plimbare înainte de micul dejun? Putem explora proprietatea.

— Du-te tu, a zis el, somnoros. Picioarele mele nu funcționează dacă nu beau cafea, mai ales când schimb fusul orar.

— Cred c-am auzit-o pe doamna Webster bătând la ușă, poate ne-a lăsat ceva de ronțait afară, a zis Harriet, străbătând camera și deschizând ușa.

Era goală în întregime, iar Lewis a simțit cum i se scoală la vederea trupului ei lung și zvelt, cu sânii ei rotunzi și cu talia îngustă, își dădu brusc seama, încă o dată, ce anume risca dacă mergea mai departe cu filmul ăsta, dar trebuia să afle unde îi duce pe oameni dorința, chiar în momentele de fericire maximă. Voia să afle lucrul acesta nu doar pentru film, ci și pentru el însuși. Până când nu va afla, nu va avea niciodată încredere în Harriet.

Fără să știe ce-i trecea prin cap soțului ei, Harriet se hotărâse în timpul nopții să facă exact ce-i spusese el și să-și urmeze dorințele. Dacă Edmund va continua să i se pară atrăgător și dacă o aventură va deveni posibilă, va profita de ea. Avea o bănuială profundă că nu era prea diferită de Lewis. Cu siguranță, o existență neconvențională o făcea să se simtă mai însuflețită, deși nu era la fel de sigură ca viața la care visase din copilărie.

— Scuze, a zis ea, așezând tava pe noptieră. Doamna Webster ne-a adus doar ceai. Va trebui să ne obișnuim cu asta dacă tot suntem în Anglia.

— N-o să mă obișnuiesc niciodată, a mormăit Lewis bosumflat.

Harriet nu l-a băgat în seamă. A băut o ceașcă, și-a pus o rochie de plajă de culoarea zambilei peste un tricou alb cu mânecă scurtă, s-a încălțat cu o pereche de teniși albi și a ieșit zorită din casă. Afară a inspirat adânc de câteva ori și și-a simțit tot trupul relaxându-se. Totul părea atât de liniștit. Păsările cântau în depărtare și undeva se auzeau niște copii jucându-se. Dar aici, la Penruan, era liniște și pace.

Oliver Kesby a văzut cum Harriet străbate peluza și se apropie de piscină și a decis că e mai frumoasă decât femeia cu care se întâlnise seara trecută. Deși nu părea la fel de sofisticată, avea, totuși, aura unei sexualități libere care lui îi aprindea imaginația.

Auzise de Lewis James și îi plăcuse *Secrete întunecate* mai mult decât oricare alt film pe care-l văzuse vreodată, dar cumva fata asta – așa cum arăta în tricoul ei uni și-n rochița de plajă – nu se potrivea deloc cu genul de femeie din mintea lui pe care un astfel de bărbat ar fi ales-o drept soție. Blonda ar fi fost mai potrivită, s-a gândit el zâmbindu-i tinerei care se apropia de el.

Harriet i-a surâs și ea. Înțelegea de ce Noella îl găsisese atrăgător, deși nu era deloc genul lui Harriet. Trupul lui bine făcut și musculos, cu siguranță păstrat în formă prin ridicarea greutăților, a tresărit sub tricoul albastru mulat, iar picioarele lui, acoperite de un șort scurt, erau bronzate și musculoase. Când a zâmbit, ochii lui bleu au scânteiat sub genele surprinzător de întunecate.

— E o dimineată superbă, a spus ea.

— Au fost câteva săptămâni foarte frumoase, a asigurat-o el. Ieri a fost o excepție.

Harriet s-a ghemuit și a atins cu mâna apa din piscină. Era răcoroasă, dar nu insuportabil de rece.

— O să rămână frumoasă vremea? a întrebat ea

— Așa au anunțat, cel puțin pentru săptămâna viitoare.

Unde-ți sunt prietenii? a spus el.

— Încă dorm. Cred că se resimt după schimbarea fusului orar, dar eu sunt prea surescitată ca să mai stau în pat.

— Surescitată?

— Pentru că m-am întors aici. Am atâtea amintiri frumoase din locul ăsta. Mi-am petrecut vacanțele aici în copilărie și de-abia așteptam să mă-ntorc. Suntem în luna de miere, a zis ea cu mândrie-n glas.

Oliver a dat din cap.

— Am auzit, de fapt am citit în ziare, ca să fiu mai exact. Deci nu ești americană, să-nțeleg?

— Sigur că nu; sunt foarte, foarte englezoaică. Apa din piscină o să se-ncălzească mai târziu, ca să putem înota?

— Depinde cu ce fel de apă sunteți obișnuiți. N-o să fie niciodată ca o piscină interioară, dar soarele ar trebui s-o încălzească atât cât trebuie.

— Atunci voi înota în această după-amiază.

Când s-a ridicat ea i-a observat privirea, o privire pe care o cunoștea prea bine. — Tu și familia ta locuiți în apropiere? a întrebat ea.

— Locuiesc într-o casuță aici, pe terenul acesta; soția mea părăsit acum câțiva ani. N-am nicio familie aici. Singurele mele rude trăiesc în Surrey și nu mai am nimic de-a face cu ele.

Harriet nu l-a întrebat de ce. Ea și Oliver au mai trântit preț de alte câteva minute, dar apoi ea s-a întors și s-a îndepărtat, dorindu-și să fie singură pentru o vreme.

— Vor folosi și prietenii tăi piscina? a strigat Oliver după ea.

— Probabil, a replicat Harriet, care n-avea nicio îndoială că, dacă Oliver se afla prin apropiere, Noella va fi fericită să-și pună un costum de baie și să se prefacă măcar că înoată în piscină.

— Uneori e-o greșeală să te-ntorci din drum, a adăugat el.

La vorbele lui, Harriet s-a înfiorat, în ciuda căldurii soarelui.

Oliver a început din nou să culeagă frunze din apă. O citise foarte bine pe Harriet. Nu era interesată de el și n-avea să fie niciodată. În fine, asta nu era o problemă, n-o putea învinovăți. Cu un partener ca Lewis James, mai ales ca proaspăt soț, Oliver nu prea avea ce să-i ofere. Pe de altă parte, prietena ei, Noella, își manifestase deja interesul și, cum nu avea iubită în acest moment, s-a gândit că, dacă va fi să se-ntâmples ceva, de data asta va încălca regula care spunea că nu are voie să se amestece cu turiștii de-o vară.

Până când Harriet s-a întors în casă, Lewis și Noella se treziseră amândoi și se-mbrăcaseră. Dar Edmund nu dăduse niciun semn de viață.

— Ești matinală, a zis Noella, care purta o pereche de jeanși albi mulați și o bluză multicoloră de mătase, cu mânecă scurtă.

— E cel mai frumos moment al zilei, a replicat Harriet. Ți-am văzut armăsarul. Era ocupat cu curățatul piscinei.

— Nu ești de acord că e superb? a întrebat Noella râzând.

— Cu siguranță arată bine în pantaloni scurți și tricou; singura problemă e că o știe și el. În plus, n-am încredere în bărbații care trag prea mult de fiare.

— De unde știi tu că trage de fiare? a întrebat Lewis, aflat deja la a treia ceașcă de cafea.

— Îți dai seama întotdeauna. Nimeni n-are mușchi enormi la brațe doar pentru că mănâncă legume. În orice caz, a zis că piscina va fi suficient de caldă în după-amiaza asta, așa că mă gândeam să facem o baie.

— Câtă vreme o curăță, mă bag, a fost Noella de acord. Uite, a venit o scrisoare pentru tine, draga mea. Am găsit-o pe preș când am verificat corespondența lui Edmund.

Harriet s-a încruntat.

— Dar nu știe nimeni că sunt aici.

— Uite că știe cineva, a subliniat Lewis. De unde-i ștampila?

Harriet a studiat-o.

— Din Londra; și cred că recunosc scrisul.

A deschis plicul și a scos scrisoarea din el.

— E de la Ella, a spus ea, plăcut surprinsă. Am uitat, i-am spus c-o să fim aici când i-am scris despre nuntă. Mai ții minte că ți-am povestit despre Ella, Lewis?

— Prietena ta, actrița? Sigur că-mi amintesc.

Ochii lui Harriet au scanat cele patru pagini de scris întortocheat.

— Ella suferă din dragoste, a spus ea când a terminat de citit. Simon a părăsit-o pentru nu știu ce femeie mai în vârstă și e distrusă. Nu are nici de muncă și e lefteră.

— O scrisoare veselă, a râs Lewis.

— În fine, ia lucrurile în râs și ne transmite dragostea ei, dar se vede că e destul de supărată. Lewis, ce-ar fi s-o invităm să stea aici pentru câteva săptămâni? Casa e suficient de mare, și dacă n-ar fi fost Ella, tu și cu mine nu ne-am fi întâlnit niciodată. Ea e cea care m-a convins să răspund anunțului tău când erai la Londra.

Lewis s-a încruntat.

— Dar s-ar simți în plus, Harriet. Nu-i nimic mai rău decât să fii singur, dar înconjurat de cupluri.

— Nu va fi înconjurată de cupluri, nu suntem decât noi patru.

— Ar putea s-o facă să se simtă la fel de nasol.

Harriet s-a așezat lângă el și i-a pus o mână pe braț.

— Nu crezi c-ar putea aduce ceva nou scenariului tău? a șoptit ea, tachinându-l.

Lewis a ridicat din sprâncene.

— Crezi că-i mai trebuie niște complicații?

— Cred c-ar avea de câștigat dacă ar avea o distribuție mai largă.

— Harriet, gândește-te bine la asta. Chiar vrei ca Ella să ni se alăture? E genul de fată care se potrivește cu restul lumii?

— Ella se-nțelege cu toată lumea, l-a asigurat Harriet.

El a aruncat o privire în capătul celălalt al camerei, unde Noella răsfoia o broșură despre Cornwall.

— Mai exact care va fi rolul Ellei în film? a fost el curios să afle.

— N-am nici cea mai vagă idee, a recunoscut Harriet. Dar e o fată drăguță și vie și e și actriță. Poate-ți descoperi și tu vreo dorință interzisă.

— E interzisă, nu-i așa? a întrebat el, cu un zâmbet jucăuș.

— E cea mai bună prietenă a mea! a exclamat Harriet. Am împărțit o grămadă de lucruri cu ea, dar cred c-o să pun stop când vine vorba de bărbatul meu.

— Păi asta o va face și mai interesantă, a observat Lewis. Bine, dacă ești sigură că asta îți dorești, atunci invit-o. Noella și cu mine ne-am hotărât să facem o excursie până la Polperro în dimineața asta, de îndată ce Edmund reușește să se dea jos din pat.

— Bine, a zis Harriet, dar era prea distrasă de ceea ce spusese el despre Ella ca să mai fie interesată de planurile lor.

Pentru o vreme, a stat cu scrisoarea Ellei în mâini și s-a gândit la ce s-ar putea întâmpla dacă Lewis s-ar fi

îndrăgostit de prietena ei. Dar în cele din urmă și-a dat seama că e caraghioasă și a mâzgălit în grabă o invitație. La urma urmelor, s-a liniștit ea de una singură, Lewis va fi preocupat de filmul lui. Nu s-ar fi descurcat cu o nouă distragere a atenției. Când, Edmund a apărut din dormitor și, a găsit-o pe Harriet singură în bucătăria enormă, s-a așezat lângă ea.

— Unde sunt ceilalți doi?

— Noella dă o tură pe la piscină, iar Lewis vorbește la telefon cu Mark.

— Vrei să spui că Mark e deja aici?

Harriet a dat din cap.

— Lui Lewis se pare că-i e greu să supraviețuiască fără un scenarist la îndemână.

— Nu-mi pot imagina de ce are nevoie de el în luna de miere, a remarcat Edmund. Presupun că lucrează la continuarea lui *Secrete întunecate*, nu-i așa?

— Așa e.

— Interesant. Despre ce e vorba, știi cumva?

— Cred că nici Lewis nu știe exact, a spus Harriet, totalmente sinceră.

— Are un titlu provizoriu? a insistat Edmund.

Harriet nu se simțea în largul ei. Ochii lui sclipeau de istețime și ea avu sentimentul distinct că Edmund bănuiește ce se-ntâmpla acolo.

— Va trebuie să-l întrebi chiar tu, a zis ea, iute. N-am chef să vorbesc despre afaceri sau filme în luna mea de miere.

— Dacă ai fi măritată cu mine nici nu m-aș aștepta s-o faci, a asigurat-o Edmund. Crede-mă, Harriet, mă pot gândi la cu totul alte lucruri, mult mai interesante, pe care să le facem.

Harriet a zâmbit.

— Sunt convinsă că poți.

— Îți imaginezi vreodată lucruri ca astea? a murmurat el.

— Ce lucruri?

— Lucrurile pe care le-am putea face împreună.

Harriet și-a lăsat ochii în jos, dar el i-a văzut pulsul

accelerându-i-se în vena de la baza gâtului.

— Nu, a spus ea, încet.

Edmund s-a ridicat în picioare, sprijinindu-se cu o mână pe umărul ei.

— Nu sunt prea sigur că am crezut asta, a zis el, relaxat.

— E clar că ai o natură suspicioasă.

— Chiar deloc, dar cred că știu destul de multe despre femei.

— Și Lewis știe, l-a asigurat Harriet.

Edmund a surâs.

— Știu asta. Or fi pereții ăștia groși, dar tot mai auzi câte ceva în liniștea nopții. Harriet s-a uitat fix la el, cu ochii ei cenușii.

— Știu - am auzit-o pe Noella.

— Serios? Și ce fel de zgomote scotea Noella?

Harriet a șovăit.

— Cred că la început a fost - știi tu - unul de plăcere, mai târziu însă nu mai sunt atât de sigură.

— Atunci ești o tânără foarte inteligentă, a zis el calm.

Pe jumătate fascinată, pe jumătate tulburată, Harriet l-a privit cum iese din bucătărie și s-a mai întrebat o dată ce fel de sunete auzise din dormitorul lor și care era însemnătatea lor reală.

Mai târziu, Lewis i-a dus pe toți la Polperro, lăsând mașina parcată în vârful unui deal abrupt de la marginea satului.

— O să coborâm pe jos, i-a zis el Noellei, care era îngrozită. E inutil să-ncerci să parchezi mai aproape, iar peisajele sunt incredibile.

El și Harriet au luat-o înainte, ținându-se de mână, în vreme ce Noella și Edmund veneau în urma lor. Noella se agățase zdravăn de brațul lui Edmund, în încercarea de a nu-și suci gleznele în sandalele ei cu toc înalt. Harriet s-a uitat la casele așezate de o parte și de alta a dealurilor abrupte care mărgineau satul și și-a amintit în detaliu bucuria copilărească a vizitelor ei din trecut.

— Pe la jumătatea străzii principale era odinioară un magazin cu ciocolată de casă, le-a spus ea celorlalți. Trebuie să ne luăm, dacă tot suntem aici.

— Cred că mă las păgubașă. Nu mai fac asta niciodată, a gâfâit Noella, în vreme ce câteva șuvițe blonde i se desprinseseră din cocul lejer.

— Mai degrabă cred că tu ești orășeancă get-beget, a spus ușor Edmund. Nu-ți face griji, nu mai trebuie să urci la picior tot dealul. Au o trăsură cu un ponei pentru oameni ca tine, am citit în broșură.

— Tu știi să călărești, Harriet? a întrebat Noella, când au ajuns pe drumul principal și panta nu mai era atât de abruptă.

— Nu chiar.

— Ar trebui să-nveți, e foarte sexy. În șa am avut cele mai tari orgasme din viața mea.

Un turist s-a uitat la ea uluit, iar Harriet a izbucnit în râs.

— Asta nu spune foarte multe lucruri bune despre mine, a zis Edmund ușor. Știam eu că-ți plac bicele, dar nu mi-am dat seama că ai nevoie și de cal.

Lui Harriet i se uscă brusc gura când imaginile din mintea ei o copleșiră.

— Nu ești șocată, sper, a zis Noella, văzându-i expresia. Ție și lui Lewis nu vă place un pic de sado-maso?

— Nu ne place nimic ieșit din comun, a spus Lewis, sărutând-o pe Harriet pe gât, într-o parte.

Harriet îi fu recunoscătoare pentru intimitatea gestului și se-ntoarse cu fața la el, ca s-o poată săruta pe gură. Apoi merseră mai departe.

— Aici trebuie să fiu de acord cu tine, a comentat Edmund. Noella e cea care stabilește granița. Dacă ar fi după mine, lucrurile ar fi ceva mai dure.

— Glumește, a zis Noella. Nu e nici pe departe atât de sălbatic pe cât vrea să pară.

— E greu de imaginat, a spus Harriet. Chiar și în haine lejere arată atât de convențional.

— Mă rog, aparențele pot fi înșelătoare. N-aș spune că e convențional, doar că-i place să experimenteze. Dar nu tuturor bărbaților le place?

— Ba cred că da, a recunoscut Harriet.

— Știi, eu am avut o grămadă de amanți, a continuat

Noella, fără să se deranjeze să-și coboare vocea. Și vreau să spun mulți, dar n-am cunoscut pe nimeni ca Edmund și nu mi-ar plăcea deloc să-l pierd.

— De ce să-l pierzi? a întrebat Harriet, în vreme ce băieții se duseseră să se uite la Pilchard Inn, acolo unde pescarii se duceau odinioară să-și cântărească peștele prins.

Noella a privit-o gânditoare.

— Nu sunt sigură. Era o vreme, nu demult, când mă simțeam destul de sigură pe situație. În definitiv, sunt cea de-a treia soție, banii lui Edmund nu sunt fântâna fără fund, iar sexual ne potrivim foarte bine, dar de curând am impresia că s-a plictisit de mine.

— Poate e doar obosit, a sugerat Harriet. Lewis spune că Edmund muncește foarte mult deși pare că nu muncește deloc. Vacanța asta poate fi exact lucrul de care are nevoie.

— Poate, a aprobat-o Noella. Problema e că nu mai sunt sigură că nevoile lui corespund cu ale mele.

— Adică?

— Haide, Harriet, a zis Noella, hai să nu ne ascundem. Soțul meu e captivat de tine și nici măcar nu se deranjează să ascundă asta de niciunul dintre noi.

— Sunt în luna de miere, a râs Harriet.

— Da, s-au întâmplat și lucruri mai ciudate decât asta. Îmi aduc aminte că imediat după ce m-am măritat cu cel de-al doilea soț, am început să mă uit după fiecare mascul care-mi apărea în fața ochilor. Era un fel de reacție în fața faptului că-mi pusesem pirostriile, cred.

— Eu nu mă simt captivă, a protestat Harriet.

— Poate că nu, dar îți place de Edmund.

— Chiar dacă-mi place, a zis Harriet pe un ton egal, nu ți s-a mai întâmplat să întâlnești și alte femei cărora le plăcea de el?

— Ba sigur că da.

— Atunci de ce-ți faci griji? - Pentru că e ceva care mă face să cred că voi doi sunteți la fel. Mă doare-n cot de aventurile lui, am și eu destule, dar nu vreau să devin o altă fostă doamnă Mitchell.

— Dar Lewis? a întrebat Harriet. Poți să juri cu mâna pe inimă că ție nu-ți place de soțul meu?

Noella a scuturat din cap.

— Nu-i același lucru, draga mea. Toate femeile care-l cunosc pe Lewis îl plac, dar asta nu înseamnă că și lui îi place de ele. Lewis nu va fi niciodată interesat de mine, nu sunt genul lui, dar știu că Edmund te place.

— Ăsta vrea să fie un avertisment? a întrebat Harriet, coborându-și vocea când i-a văzut pe băieți întorcându-se la ele.

— La naiba, nu, n-am încercat niciodată să țin pe cineva la distanță de Edmund, asta îl face și mai atrăgător. Îți spun doar că știu că asta se întâmplă.

— Nu se-ntâmplă nimic, a parat Harriet.

— Încă nu, dar se va întâmpla, a zis Noella, apoi i-a zâmbit larg soțului ei. Haide, Edmund. Vreau să văd și peisajele astea despre care ne-a povestit Lewis. Cum putem urca pe stâncile astea să le vedem și noi cu ochii noștri?

— E o potecă lângă port, a zis Harriet, luându-l din nou de mână pe Lewis. Dacă aveți energie, puteți urca pe scări până acolo, după care, prin spatele căsuțelor, până în locul în care poteca se lărgeste un pic. Acolo sunt câteva peisaje incredibil de frumoase.

— Am energie, a zis Noella hotărâtă.

Harriet și Lewis au decis să rămână și să privească bărcuțele de pescuit din port, în vreme ce ceilalți doi au apucat-o pe poteca stâncoasă. Când au rămas singuri, Lewis a tras-o pe Harriet lângă el, a sărutat-o ușor pe buze, apoi și-a trecut limba peste dinții și gingiile ei, făcând-o să se foiască.

— Ești fericită? a întrebat-o când i-a dat drumul.

— Foarte fericită.

— Despre ce tot trăncănea Noella? - Nimic important; pare să creadă că Edmund s-a săturat de ea, dar sunt convinsă că e paranoică.

— Eu sunt convins că nu e. Noella nu și-ar face griji dacă n-ar avea motive. În plus, zece ani e cea mai lungă perioadă petrecută de Edmund căsătorit cu aceeași femeie. El este permanent în căutarea jumătății perfecte, un suflet pereche, dar și o parteneră sexuală. Probabil că norocul meu l-a ațâțat un pic.

— Nu-ți dorești să mă culc cu el, nu-i așa? a șoptit Harriet.

— Vreau să faci ce-ți dorești tu, a repetat Lewis, sărutând-o încă o dată înainte de a privi în sus, la cer. Se înnorează un pic. Cred că ar trebui să ne-ntoarcem la Penruan, mai ales dacă vreți să faceți baie după masa de prânz.

— Nu mâncăm aici?

Lewis a scuturat din cap.

— Vreau să fac dragoste cu tine înainte de masă. Asta s-ar putea dovedi cam dificil în mijlocul satului.

— Mă duc să-i iau și pe ceilalți, a zis Harriet repede, gândindu-se la plăcerile care-o așteptau.

A dat năvală pe scările de piatră, apoi s-a uitat de jur-împrejur. Toată zona era pustie, toate locurile erau goale, iar Noella și Edmund parcă intraseră-n pământ.

Harriet a mers către marginea stâncii și apoi, chiar după curbă, i-a văzut pe Noella și pe Edmund pe iarba dintre stânci. Noella stătea pe vine și privea marea, iar el era chiar în spatele ei, cu trupul lipit de al ei, ținând-o strâns cu brațele peste talie, cu picioarele întinse în față. La început, Harriet a crezut că ei se uită pur și simplu la mare, dar apoi a văzut cum trupul Noellei se ridică și coboară ușor. O fâșie de piele roz din partea de sus a picioarelor era dovada că jeanșii ei erau undeva în jurul gleznelor. Cu inima bătându-i tare de tot în urechi, Harriet a privit mai departe cum se mișca din ce în ce mai repede, iar Edmund o ghida, cu mâinile, în timp ce ea aluneca în sus și-n jos pe penisul lui erect.

Harriet știa că n-ar trebui să tragă cu ochiul, dar nu se putea mișca din loc. Era îngrozită că altcineva ar fi putut veni pe scări și și-ar fi dat seama ce se-ntâmplă. În același timp, era plină de admirație față de ce făceau ei. Noella se apropia de orgasm și a scos un geamăt de excitare. În același timp, un pescăruș, alarmat de acel sunet, a zburat spre mare, de pe o stâncă de lângă ei. Dar Harriet a rămas unde era, iar când Noella și-a dat capul pe spate și mâinile lui Edmund au trebuit s-o ținuiască locului, Harriet aproape că s-a simțit copleșită de căldura orgasmului celeilalte

femei. Era din ce în ce mai umedă între picioare.

A așteptat ca și Edmund să termine, dar după ce Noella a fost satisfăcută, a dat-o jos de pe el. Ea și-a tras jeanșii la loc, iar el s-a ridicat și și-a încheiat fermoarul. Părea că-i convine să mai aștepte puțin până la propriul lui orgasm.

Harriet s-a răsucit repede ca să plece de-acolo, dar era prea târziu. În acel moment, Edmund s-a întors și-a văzut-o stând acolo, roșie în obraji și cu buzele ușor întredeschise, excitată de lucrurile pe care le văzuse.

— Ai venit să vezi priveliștea? a întrebat el cu un zâmbet sardonic.

— De-abia am ajuns aici, a zis Harriet repede. Lewis spune c-ar trebui să ne-ntoarcem. Nu vrea să mănânce aici, preferă să mergem înapoi la Penruan.

— De ce? a întrebat Noella, înfruntând-o pe Harriet cu un zâmbet victorios pe față.

— Cred că vrea să se odihnească puțin înainte de prânz.

— Vrei să spui, odihnă activă, a zis Edmund.

— Cel puțin noi suntem în luna de miere, a replicat Harriet.

— Adică sexul înainte de masa de prânz e rezervat celor aflați în luna de miere?

Harriet se enervase.

— Nu, sigur că nu. Voiam să spun - ah, las-o baltă. Veniți sau nu?

— Se pare că nu. Nu pot spune același lucru despre Noella, totuși. Nu fi atât de ofticată, a adăugat el, zâmbind. Venim și noi într-un minut sau două. Au luat trăsura cu ponei înapoi, pe deal, până-n capătul satului, apoi au mers pe jos ultimele câteva sute de metri până la parcare. Noella a trâncănit tot timpul, spunând cât de frumos e satul și ce impresionată a fost de peisaje. Dar Harriet a tăcut și, pe drum, Lewis a întrebat-o dacă se simte bine.

— N-am nimic, a spus ea, încercând să uite imaginea Noellei mișcându-se în sus și-n jos în poala lui Edmund, în vreme ce valurile se izbeau de stâncile din fața lor.

— Nu ești obosită? Mă-ntrebam dacă nu cumva te ajunge și pe tine schimbarea de fus orar.

— Nu, a zis ea repede, nu sunt deloc obosită.

El a strâns-o ușor de genunchi.

— Asta-i bine.

Când au ajuns înapoi la Penruan, Noella a dispărut ca să se odihnească un pic, iar Edmund s-a dus în salon ca să dea câteva telefoane. Lewis a dat să urce scările la ei în dormitor, dar Harriet l-a oprit.

— Hai s-o facem altundeva, a zis ea, pe un glas răgușit.

— Sigur, la ce anume te gândești?

— Undeva afară, în natură.

El a scuturat din cap.

— Nu cred că putem. L-am văzut pe Oliver mișunând pe aici când ne-am întors.

— Trebuie să existe un loc, a zis Harriet, neputând să și-i scoată din minte pe Edmund și Noella.

— Știu. Ce părere ai despre seră? Ar trebui să fie cald acolo, iar mobila pare comodă. Mai există și riscul să ne vadă cineva pe ferestrele alea mari, dar...

— Nu-mi pasă de niciun risc, a zis Harriet. Te rog, Lewis, hai să încercăm în seră.

— Orice numai să-mi fac soția fericită! a aprobat el vesel.

Sera era mare și călduroasă, iar acoperișul de sticlă o făcea foarte luminoasă. O canapea de răchită pentru două persoane părea cel mai confortabil loc, iar Lewis era chiar pe punctul de a-și scoate hainele, dar Harriet l-a oprit.

— Ține-le pe tine, a murmurat ea. Te vreau în mine acum. Nu mai vreau să aștept deloc.

Lewis a privit-o gânditor.

— Ce făceau Edmund și Noella sus, în vârful stâncilor?

— Nimic, în fine, admirau peisajul, nimic altceva, de ce?

— Pentru că pari schimbată de când te-ai dus să-i chemi. Prefer să mă dezbrac, Harriet. Îmi place să-ți simt pielea lipită de-a mea.

Harriet a șovăit. Apoi a început să-și scoată rochița de plajă, trăgându-și tricoul de pe ea cu o grabă aproape indecentă. Astfel Lewis a observat să soția lui nu se obosise să-și pună lenjerie intimă în dimineța aceea. După ce s-a dezbrăcat, Lewis voia s-o întindă pe Harriet pe canapea, dar de data asta ea avea de gând să facă lucrurile în felul ei.

— Așează-te pe margine, a zis ea, arzând de nerăbdare să și-o tragă mai repede. Apoi mă așez pe tine.

El s-a supus, dar, în loc să i se așeze în poală cu fața la el, ca de obicei, Harriet s-a așezat cu spatele la el, și-a pus picioarele pe lângă picioarele lui și s-a lăsat pătrunsă de penisul lui erect, simțind cum o umple. Lewis și-a trecut mâinile peste coastele ei, ajungând până la sâni și prinzându-i delicat în palme. A sărutat-o pe gât, apoi a început s-o tragă de sfârcurile întărite.

— Nu, prinde-mă de talie, l-a rugat ea.

— Dar îmi place asta, a protestat Lewis, încă oarecum amuzat de nerăbdarea ei.

— Vreau să mă prinzi de talie, a zis ea aproape violent și, pentru prima oară, Lewis a început să bănuiască ce se întâmplase.

Chiar și așa, a ascultat-o, dar în inima lui a simțit un disconfort preț de o secundă. A prins-o cu mâinile de talie, iar Harriet a început să se ridice și să coboare cu mișcări mici, imitându-le pe cât posibil pe ale Noellei.

— Ajută-mă! a gemut ea, iar Lewis i-a prins ritmul, ridicând-o și coborând-o până când focul acela mocnit, care i se aprinsese între picioare din clipa în care-i văzuse pe Noella și pe Edmund pe stânci, a început să i se întindă în exterior, iar abdomenul i s-a încordat, în așteptarea orgasmului.

— Mai încet, a șoptit Lewis. Dacă n-ai grijă se termină totul prea repede.

— Vreau să se termine, a țipat Harriet. Trebuie să-mi dau drumul acum, a zis ea și a încercat să mărească ritmul.

Lewis și-a dat seama după respirația și după umezeala ei interioară unde-i adăpostise erecția că era gata să ajungă la orgasm. Dar mai știa și că asta nu are nimic de-a face cu el. Era excitată și voia să facă sex din momentul în care s-a întors la el, în portul Polperro.

Acum el o țintuia cu mâinile în jurul taliei și se mișca atât de rapid, încât o luă prin surprindere. Tentaculele excitației s-au transformat în lame înțepătoare care-i străpungeau întregul trup. Fiecare mușchi de-al ei a început să se tensioneze, în așteptarea orgasmului.

Lewis era hotărât să nu rămână-n urmă. De aceea a dat uitării gândul la o sesiune prelungită de amor și s-a prins în jocul ei rapid și frenetic. Când vaginul ei a început să se ncordeze în jurul lui, în cele dintâi spasme ale orgasmului, Lewis și-a simțit capul penisului zvâcnind mai intens decât înainte. Harriet și-a băgat o mână sub ea și și-a trecut ușor unghiile peste șoldul lui; el a gemut, apoi a simțit cum își dă drumul cu putere în trupul lui Harriet, care s-a prăbușit după o serie de contracții musculare nimicitoare, în întregime satisfăcută.

Dincolo de ferestrele imense, Oliver Kesby a privit scena în liniște, cu penisul sculat lipit dureros de pantalonii scurți. Hotărâse chiar atunci, chiar acolo, că de data asta se va amesteca, fără-ndoială, cu noii lui chiriași.

— A fost incredibil, a găfâit Harriet, căzând în spate peste Lewis.

Lewis n-a zis nimic și nici n-a tras-o mai aproape de el ca s-o alinte, așa cum ar fi făcut în mod normal după o partidă de amor. În schimb, a dat-o jos nu foarte blând și a început să-și adune hainele.

— Data viitoare când te excită Edmund și Noella, îți sugerez să-i folosești pe ei ca să te satisfacă, a zis el scurt. Îmi place să știu că-mi acorzi toată atenția în momente ca astea.

Harriet l-a privit consternată.

— Nu ți-a plăcut?

— A fost sex de calitate, dacă asta vrei să spui. Din păcate, eu mă gândeam la ceva mai romantic.

— Tu ești cel care își dorește să mă excite Edmund! a tipat Harriet în timp ce el ieșea din seră. Care-i problema, nu-ți mai place propriul tău scenariu?

Urcând scările către etaj, Lewis s-a întrebat și el același lucru.

4

Pe la jumătatea după-amiezii, Noella a consimțit că e suficient de cald încât să între în piscina de afară și, înarmată cu cremă de plajă, cu o pălărie de paie mare și

violet și o fustă de bumbac până la genunchi, s-a așezat pe iarbă. Harriet, care-și trăsesese un tricou peste bikini, s-a întrebat de ce oare americanii făceau din orice plăcere, de la a sta la soare la a mânca frișcă, un adevărat păcat.

Edmund avea o pereche de pantaloni italieni, făcuți la comandă, peste costumul de baie, dar pieptul îi era dezvelit, iar Harriet nu s-a putut abține să nu-i compare trupul cu cel al lui Lewis. Pe când pieptul lui Lewis era acoperit cu o pădure de păr negru, pielea ușor bronzată a lui Edmund avea numai puțin păr cârlionțat în jurul sfârcurilor. Părul îi cobora într-o linie subțire care-i traversa abdomenul și se îngroșa ușor înainte de-a dispărea sub talia pantalonilor. Era mai svelt ca Lewis, dar nu atât de slab pe cât se așteptase, iar pectoralii lui încordați sugerau că avea mare grijă de forma lui fizică.

— Unde e Lewis? a întrebat Edmund, mergând alături de Harriet, în vreme ce Noella o luase înainte.

— Vorbește la telefon, ca de obicei. A zis că vine și el în câteva minute.

— Bikinii aceștia sunt pentru înot sau au doar un scop decorativ? a întrebat el zâmbind.

— A, sunt multifuncționali. Pot să arăt bine și să înot în același timp.

— Sunt convins că poți; de fapt, nici nu mi te pot imagina altcumva decât arătând bine, a remarcat el.

— Hei, șezlongurile astea sunt destul de comode, a strigat Noella, așezându-se lângă piscină și acoperindu-se din cap până-n picioare cu cremă de plajă.

— Pentru o persoană pe care o supără soarele atât de tare, ai un bronz foarte frumos, a remarcat Harriet.

— Artificial, draga mea. E dintr-o sticlă; n-o să mă vezi arzându-mă la soare sau prăjindu-mă de tot la solar.

Edmund, mă dai și pe mine cu cremă pe spate?

Edmund i-a luat sticla din mână și apoi i-a întins crema pe umeri, picioare și brațe, peste tot ce lăsa la vedere costumul ei țipător, albastru cu alb, cu modelul lui floral pe diagonală.

— Întoarce-te să te dau pe spate, i-a zis el când a terminat și Noella l-a ascultat, oftând satisfăcută.

Harriet îl privea cum o unge pe Noella cu cremă și încerca să-și imagineze cum ar fi simțit degetele lui suple pe piele și ce senzație ar fi străbătut-o dacă aceleași degete s-ar fi rătăcit înăuntrul bikinilor ei.

— Mai fă-mi, iubitule, a șoptit Noella când el a terminat, dar Edmund s-a îndreptat și s-a răsucit spre Harriet.

— Vrei să te dau și pe tine? Nu cred că vrei să te arzi și să nu mai stai deloc la soare săptămâna viitoare.

Harriet l-a privit fix, cu ochii mari; el a privit-o la fel, strângând tare între degete tubul cu cremă.

— Poate că-i o idee bună, a recunoscut ea, deși eu de obicei nu mă ard.

— Așează-te pe șezlongul de lângă Noella. O să încep cu spatetele.

Glasul lui era tăios și impersonal, iar Harriet s-a întrebat dacă nu cumva visase dorința din privirea lui de mai devreme. S-a întins pe burtă și s-a încordat în așteptarea primei lui atingeri.

— Relaxează-te, a zis el ușor. Ce crezi c-o să-ți fac?

— Nu-mi place primul contact al cremei cu pielea, e foarte rece, a zis Harriet, sperând ca el să-i accepte explicația.

— Mie îmi plac contrastele, a răspuns el, mișcându-și leneș degetele pe carnea ei. Cremă rece pe piele fierbinte, apă caldă pe piele rece, mi se par niște contraste senzaționale.

Și degetele lui erau senzaționale. Treceau pe toată suprafața trupului ei și trezeau la viață fiecare terminație nervoasă. Când a terminat, Harriet avea fiori pe toată șira spinării.

— Acum pe față, a spus el calm.

Harriet s-a întors, cu ochii închiși, ca să nu-l mai vadă. Când degetele lui i-au atins oasele fragile de la baza gâtului, a simțit brusc o dorință dezlănțuită. Sfârcurile i s-au întărit, frecându-se de materialul subțire al sutienului. Mușchii abdominali i-au tresărit și atunci ea a încercat să-și domolească răsuflarea. O senzație minunată a început să i se răspândească prin trup.

Cu mișcări atente ale degetelor, Edmund a întins crema

pe partea expusă a sânilor ei, acum îndreptați în sus grație poziției ei, și i-a simțit carnea moale în mâinile sale. Fără să se mai gândească, Harriet a oftat ușor și și-a arcuit un pic spatele, ca să-i înlesnească lui gesturile.

— Ce se-ntâmplă aici? a strigat Lewis, iar vocea lui i-a tulburat reveria senzuală.

— Harriet se temea că se va arde la soare, a explicat Edmund, oferindu-i tubul lui Lewis. Uite, treci tu la aparat.

Harriet a deschis ochii și s-a uitat fix la cei doi bărbați care stăteau în picioare lângă ea. Lewis a privit-o, cu o expresie indescifrabilă.

— Continuă tu, i-a spus el lui Edmund, după numai o clipă de șovăială. Mai am de dat câteva telefoane.

— Nu ți-ai adus telefonul aici, s-a plâns Harriet. – E un om ocupat, i-a reamintit Edmund. Haide, lasă-mă să termin ce-am început și apoi n-ai decât să te duci în apă. Poți să-ți depărtezi puțin picioarele?

Harriet a continuat să se holbeze după soțul ei și, dintr-odată, acesta i-a zâmbit, și-a trecut degetele prin păr și s-a dus să stea la soare, lăsându-l pe Edmund să-i dea picioarele cu cremă. Încet, Harriet și-a desfăcut coapsele și a simțit cum Edmund o masează cu cremă pe labela picioarelor, apoi acolo unde pielea se întindea peste oasele gleznelor, înainte de a urca pe gambe și apoi, în cele din urmă, cum întinde crema rece pe pulpele ei fierbinți.

Deși încerca să se stăpânească, Harriet știa că îi tremurau picioarele. Când el și-a răsfiat degetele și a pus un pic de loțiune la articulația coapselor, Harriet s-a îngrozit dându-și seama că simțea o încordare undeva, în spatele clitorisului, care însemna că orgasmul nu era deloc departe. S-a răsucit brusc pe o parte în șezlong, aproape căzând în piscină.

— Ajunge, a zis ea, cu o voce prea pițigăiată ca să fie relaxată, vreau să înot acum.

Edmund a dat din cap, iar Harriet și-a dat seama că el știa exact cum s-a simțit ea și de ce s-a mișcat fix în acel moment.

— Du-te, a aprobat-o el. Noella, tu nu intri-n apă?

Noella, care-i urmărise de la distanță prin lentilele

ochelarilor de soare, s-a ridicat în capul oaselor și și-a pus tălpile pe pământ.

— O să-mi bag doar picioarele puțin în apă, a zis ea. O să-mi spună Harriet cât e de rece.

Exact când Harriet s-a lăsat în piscină, din direcția terenului de minigolf și-a făcut apariția Oliver Kesby. I-a zâmbit Noellei, care a ridicat o mână-n semn de salut.

— Vă place piscina? a întrebat el.

Harriet, care de-abia intrase cu umerii în apă, s-a ridicat din nou la suprafață, încercând să nu mai clănțane din dinți.

— E-n regulă, l-a asigurat ea. Cel puțin, va fi când voi începe să înot. E nasol când stai într-un loc și nu te miști.

— Cred că unde locuiți dumneavoastră e mai cald, a replicat Oliver măsurând-o pe Noella din priviri.

Sânii ei mari și fermi erau clar definiți în costumul de baie, iar umerii și membrele ei bronzate i se păreau lui Oliver foarte excitante.

— Noi ne încălzim piscinele, a zis Noella.

Oliver a dat din cap.

— Mi-ar plăcea și mie, dar costurile ar fi astronomice și nu mulți turiști vin să-și petreacă vacanța în Cornwall. Mai degrabă zboară în America, la Disneyland și Orlando.

— Ne învinovățești pe noi pentru apa rece, nu-i așa? a întrebat Edmund, ridicându-se și scoțându-și pantalonii.

— Nu pe dumneavoastră personal, a zis Oliver în grabă.

— Edmund nu e american! a zis Noella izbucnind în râs. E cea mai mare insultă pe care i-o poți adresa. Nu-i așa, iubitele?

Dar Edmund, care plonjase și înainta acum prin apă cu viteză, nu o auzise. Noella l-a urmărit din priviri cum s-a dus după Harriet la capătul celălalt al piscinei și a văzut cum cei doi sunt absorbiți de o discuție presărată cu multe râsete, deși soțul ei nu râdea cu ușurință. S-a încruntat ușor și și-a îndreptat atenția către Oliver.

— Tu înoți? l-a întrebat ea.

— Tot anul, dar în lunile de iarnă înot în piscine acoperite.

— Ce altceva mai faci ca să te menții în formă? a continuat ea.

O umbră de stânjeneală i-a traversat ochii de-un albastru deschis.

— Eh, știi tu, un pic de greutate, ceva karate, genul ăsta de lucruri.

— Foarte *macho*. Femei, ceva?

— Femei?

— Da, știi tu, oameni ca mine!

Oliver și-a încleștat fălcile.

— Știu ce e o femeie.

— Sunt convinsă că știi, iubitule, și cred că știi și cum să te porți cu ele. Voiam să spun, e vreo femeie specială în viața ta acum?

— Acum? a întrebat el, privind-o cu subînțeleș.

— Da, acum.

— Nu era niciuna, până ieri, a răspuns el calm.

Noella a zâmbit.

— Știi, exact ăsta e răspunsul pe care speram să-l aud. Unde-i căsuța aia a ta?

Oliver a făcut un semn înspre luminișul din spatele unor copaci din apropiere.

— Încolo.

— Ești acasă-n seara asta?

El a părut emoționat pentru prima dată.

— Cred că da, dar...

Noella l-a văzut cum se uită către Edmund, care acum o trăgea pe Harriet prin apă.

— Nu-ți face griji pentru soțul meu, am eu grijă de el. O să fii acasă?

Ispita era prea mare ca Oliver să-i reziste. Știa că era o greșeală, că femeia asta și prietenii ei nu erau de nasul lui, dar în acel moment gândul de a atinge o femeie ca Noella, mai ales de a face dragoste cu ea, era irezistibil.

— Da, voi fi acasă, a promis el.

— Minunat, atunci ne vedem mai târziu.

Și cu asta, Noella s-a întins înapoi pe șezlong, și-a pus ochelarii la loc și-a închis ochii. După un moment de ezitare, Oliver a plecat. Avea de făcut curățenie, dacă Noella avea de gând să-și țină promisiunea.

În piscină, Harriet râdea. Edmund o cuprinsese cu

măinile de talie și o tot ridica și-o lăsa la loc în apă. De fiecare dată când intra din nou în piscină, ea se trezea din ce în ce mai aproape de trupul lui, până când, în cele din urmă, s-au atins, iar picioarele lor s-au încolăcit, coapsa lui ajungând între pulpele ei.

— Te doresc, Harriet, a șoptit el. Vreau să fac dragoste cu tine, vreau să te aud strigându-mi numele, așa cum îl strigai noaptea trecută pe al lui Lewis. Știi asta, nu-i așa?

Harriet a dat din cap. Apăsarea pe care o simțea asupra pubisului era delicioasă și nu voia să înceteze.

— O să-ți ofer plăcere așa cum nici n-ai visat, a continuat el, strângând-o și mai tare cu mâinile de talia ei dezgolită. M-ai văzut cu Noella la Polperro, nu-i așa?

Harriet a dat din nou din cap.

— Păi, o să ți-o trag și ție așa, în aer liber, cu oameni care pot apărea în orice moment. Știu că ți-ar plăcea. Am dreptate, nu-i așa?

Ea a dat din nou din cap, simțind cum valurile apei o mângâie peste vulvă.

— Mă lași? a insistat el, ținându-o cu privirea.

— Nu cred c-ar trebui, a șoptit Harriet, cu pulsul accelerat. Cum rămâne cu Lewis?

Edmund s-a întunecat la chip.

— Sigur c-ar trebui...

— Harriet, strigă brusc Lewis, ținând telefonul între bărbie și umăr, te superi dacă mă duc până la cârciumă să mă-ntâlnesc cu Mark diseară? Lipsesc doar o oră sau așa ceva.

— De ce nu vine Mark aici? a întrebat Harriet și a simțit cum degetele lui Edmund o apasă în carne.

Și-a dat seama că el credea că spusese o mare tâmpenie.

— Credeam că nu vrei să lucrăm acasă.

— Nu prea-mi pasă, a replicat Harriet, iritată că el era gata să plece și s-o lase singură cu Edmund și, în același timp, de faptul că-și dorea ca el să facă exact asta.

Lewis a ridicat din sprâncene și apoi s-a întors la conversația telefonică.

— Vezi? i-a zis Edmund, cu o jumătate de zâmbet. Soarta e bună cu noi.

— Mai e și Noella, a subliniat Harriet.

— Am sentimentul că Noella și-a făcut propriile ei planuri, a spus Edmund, care deja îi sugerase soției sale să îi facă avansuri lui Oliver în speranța că asta o să-l ajute să-și înceapă vânătoria după

Harriet - o vânătoare la capătul căreia știa bine că Noella aștepta ca Harriet să li se alăture.

Totuși, Harriet ezita.

— Nu sunt sigură, a murmurat ea.

— Eu n-o să renunț, a avertizat-o Edmund. Și crede-mă, de obicei obțin ceea ce-mi doresc.

— Dar dacă nu e ceea ce-mi doresc eu? a întrebat Harriet, eliberându-se din strânsoarea lui și-ncepând să înoate.

— Dar îți dorești, nu-i așa? a strigat după ea, și asta era adevărul.

— Chiar pleci, serios? a întrebat Harriet în seara aceea, urmărind cum Lewis își ia sacoul din garderoba dormitorului lor.

— Sigur. Nu te superi, nu-i așa?

Harriet a inspirat adânc.

— Nu mă supăr, dar sper că știi ce faci.

El a privit-o atent, agățându-și jacheta pe un umăr.

— Și eu sper la fel, Harriet, și eu sper la fel.

Harriet era absolut sigură că, dacă el se ducea să se vadă cu Mark, ea și Edmund vor face dragoste în seara aceea, iar acest gând o intriga și o înspăimânta în același timp.

— Te rog, Lewis, nu pleca, a zis ea încet. Viața e frumoasă în momentul ăsta, hai să n-o stricăm.

— Nu stric nimic; mă duc pur și simplu să beau ceva cu scenaristul meu. Unde-i răul în asta?

Ea și-a dat seama atunci că el era hotărât ca scenariul filmului său să fie dus la bun sfârșit, oricare ar fi fost prețul, și că, dacă ar fi încercat să controleze ceva din tot ce se întâmpla, s-ar fi dovedit imposibil.

— Niciun rău, a aprobat ea, întorcându-se cu spatele la el și uitându-se în gol pe fereastră. E ciudat, a adăugat, când el deschisese deja ușa, pe picior de plecare.

— Ce-i ciudat?

— Pentru prima dată înțeleg, în seara asta, cum s-a simțit Rowena în vara în care ne-am cunoscut.

Chipul arătos al lui Lewis s-a cătrănit.

— Nu fi caraghioasă, nu e deloc același lucru.

— Ba este, Lewis, e exact același lucru, cu diferența că de data asta rolul tău e unul mai pasiv. Și cumva cred că îți e dificil să accepți una ca asta.

— „Rolul” meu, așa cum îl numești tu, va fi pe cât de pasiv vreau eu să fie, nu mai mult de-atât, a replicat el, apoi a plecat.

În salon, Edmund era cufundat în lectura unei cărți, dar a ridicat privirea când a intrat Harriet.

— A plecat Lewis?

— Da. Unde e Noella?

— Mi-a spus că iese la o plimbare – care presupun c-o va duce direct la căsuța lui Oliver Kesby.

— Și nu te superi? a făcut Harriet, care începuse să se ntrebe dacă toți bărbații erau la fel de detașați ca Lewis și ca Edmund.

— Era o vreme când m-aș fi supărat, a recunoscut el, dar vremea aceea a trecut. În seara asta sunt mai degrabă mulțumit. Tu nu ești mulțumită?

Harriet stătea stânjenită în mijlocul încăperii, foindu-și mâinile de-o parte și alta a corpului.

— Nu sunt sigură.

Edmund s-a ridicat și a străbătut camera, până la ea. Și-a pus ambele mâini pe umerii ei, i-a zâmbit, privind-o în ochi, dar ea a observat că în ochii lui nu e aproape niciun strop de căldură.

— Vino cu mine, a murmurat el. În scurt timp o să vezi cât de mulțumit sunt, îți promit.

A luat-o de mână și a dus-o la etaj, în camera pe care o împărțea cu Noella.

— Nu te mișca, i-a zis el încet. Vreau să te privesc pe îndelete.

Harriet a rămas încremenită, în vreme ce el i-a dat ocol de mai multe ori, oprindu-se din când în când ea să-i atingă o şuviță de păr sau ca să-și treacă degetele peste spinarea

ei. Tremura din tot trupul ei, dar își păstra respirația calmă.

— Ești foarte frumoasă, a zis el, în cele din urmă, apoi degetele i s-au mutat pe abdomenul și pe șoldurile ei.

Pe sub rochie, pielea ei părea să fi luat foc.

— Dezbracă-te și pune-ți asta, i-a zis el abrupt, înșfăcând una dintre cămășile lui cu dungi de pe un umerăș și întinzându-i-o.

Harriet a privit cămașa. Spre marea ei surprindere, el i-a prins cu vârful degetelor sfârcul, cu un zvâcnet aproape ca o mângâiere. Lent, hipnotizată, ea i s-a supus. Ea s-a schimbat și, în acest timp, Edmund și-a scos hainele, iar când ea s-a întors cu fața la el, i-a observat erecția totală, penisul lung și suplu. El s-a înclinat înainte și a deschis nasturii de sus ai cămășii, astfel încât sânii lui Harriet erau pe jumătate pe dinafară. Apoi a făcut un pas în spate ca să-i admire.

— Perfect! a exclamat el și a răsucit-o ca să se vadă și ea în oglinda garderobei.

Ea nu remarcase niciodată cât de sexy arăta o femeie îmbrăcată cu cămașa unui bărbat. Iar când el s-a apropiat din spate și a băgat o mână pe sub cămașă, strângând ușor carnea, ea a închis ochii preț de-o clipă și s-a rezemat pe el, ca să simtă dogoarea dorinței sexuale care îi radia din trup.

— Acum întinde-te pe pat, a murmurat el, vreau să-ți acopăr ochii.

Harriet a scuturat din cap.

— Nu cred, Edmund. Nu până nu ne cunoaștem mai bine.

El n-a zâmbit. În schimb pe chip i-a apărut o expresie de profund interes.

— Ți-e teamă de mine? a întrebat-o el.

Harriet a simțit cum i se usucă gura.

— Nu chiar. Ar trebui să-mi fie?

— Poate un pic, dar cred că deja îți este, dacă e să fim sinceri. Teama e un afrodisiac, Harriet.

— Nu vreau să...

— Știu ce vrei tu, a zis el, hotărât. Acum întinde-te pe spate și fă ce-ți spun eu. La urma urmelor, n-are rost să facem ce faci tu cu

Lewis, nu-i așa? Ce sens ar avea? Sunt sigur că ești cu mine pentru că eu îți pot oferi ce el nu poate, nu?

Avea dreptate, dar era un adevăr pe care Harriet îl accepta cu dificultate.

— Nu știu de ce sunt cu tine, i-a zis ea, sfidătoare.

— Atunci hai să presupunem că am dreptate și să ne jucăm așa cum zic eu, e bine?

Harriet și-a dat seama că are două variante. Putea să-i spună lui Edmund că se răzgândise, să se ridice și să plece din cameră și să nu mai vorbească niciodată despre acest incident sau să rămână și să descopere motivul exact pentru care era atât de fascinată de el.

— Bine, a zis ea, după ce s-a gândit o secundă. Cum vrei tu.

— Ce fată cuminte, a șoptit el.

Apoi și-a pus mâinile pe umerii ei și a împins-o pe spate în așternuturi. După care a luat o eșarfă neagră de mătase din sertarul noptierei și a legat-o cu grijă la ochi.

— Vreau să stai nemișcată, a explicat el, cu o voce atât de detașată încât, pentru un moment, Harriet s-a întrebat dacă simțea ceva pentru ea, și să ghicești cu ce anume te ating. Bine?

Ea s-a încruntat.

— Nu cred că știu ce vrei să spui.

— O să afli în curând. Acum ridică puțin abdomenul.

Harriet a simțit pe interior un tremur puternic, un amestec de teamă și dorință aproape înspăimântătoare. Fără nicio vorbă, și-a arcuit spinarea, iar el a văzut cum abdomenul ei suplu se înalță spre el. Cu un zâmbet aproape imperceptibil, el a luat un strugure din castronul cu fructe de pe masă și l-a rostogolit cu palma peste carnea ei dezgolită și tensionată. Harriet a gemut la primul contact. Micuțul obiect i se mișca pe pielea întinsă, iar ea încerca să și-l imagineze cu ochii minții, dar nu se putea gândi decât la plăcerea pe care i-o aducea acea atingere.

— Deci, ce crezi că e? a întrebat Edmund, fascinat de felul în care ea și-a mușcat buza de jos de atâta concentrare.

— Un jeleu?

El a izbucnit în râs.

— Uite, asta e o idee pentru mai târziu. Nu, nu-i un jeleu, mai încearcă.

— Nu mă pot gândi la nimic dacă-l tot miști, e atât de bine, a murmurat Harriet.

— De-asta și jocul e atât de plăcut.

Brusc, Harriet a știut răspunsul.

— Un strugure.

— Bravo.

Spre nemulțumirea lui Harriet, el s-a oprit imediat, iar ea s-a lăsat din nou pe spate în pat. Nu i-a dat niciun avertisment unde și cum va fi atinsă în continuare, iar când sâni ei au fost atinși brusc de ceva rece ca gheața, rotunjit, dar cu margini dure, a țipat ușor, excitată. A chinuit-o plimbându-i obiectul respectiv peste sâni, peste sfârcurile întărite, până când ea a început să se zvârcolească neajutorată sub atingerea lui. Edmund n-a mai putut rezista și, cu mâna liberă, a început s-o mângâie pe Harriet. A trecut cu obiectul misterios pe sub unul dintre sâni, iar cealaltă mână a ajuns ca din întâmplare pe coapsa ei interioară. Harriet și-a desfăcut automat picioarele și vulva a început să-i pulseze de dorință.

— Ce e? a șoptit el, iar Harriet a încercat să ignore mâna de pe piciorul ei și să se concentreze pe obiectul care-i mângâia acum conturul sânelui stâng.

Și-ar fi dorit să-și dea mai bine seama de forma obiectului, dar aceasta părea să se schimbe, uneori era plată, alteori concavă, iar Harriet era total derutată.

— E un fel de metal, a gemut ea, zvâcnind din șaolduri, inundată de plăcerea care-i lua în stăpânire bazinul.

— Așa e, e din metal.

Din nou el și-a lăsat mâna liberă să se miște, dar de data asta degetele lui i-au răsăfărat părul pubian, iar ea i-a simțit atingerea la marginea labiilor exterioare - o atingere atât de ușoară și totuși atât de precisă încât parcă aparținea unui chirurg.

— Te rog, apasă mai tare acolo, a gemut ea, pentru că nu mai putea suporta acea atingere.

— Când ghicești obiectul, a repetat el și a continuat s-o

maseze cu tandrețe.

— E un tacâm! a strigat Harriet când i s-a clarificat imaginea. O lingură, nu-i așa?

— Ce fel de lingură? a tachinat-o el, simțind cum se excită din ce în ce mai tare, la rîndul lui.

— Nu-i corect.

— Eu fac regulile în seara asta! Ce fel de lingură?

— O lingură de desert.

— Așa e, o lingură pentru desert. Acum o să folosesc ceva care are într-un fel legătură cu lingura de desert. Nu te mișca, mă duc să-l aduc.

Harriet s-ar fi putut mișca, și-ar fi putut scoate eșarfa de la ochi, și-ar fi putut relaxa mușchii încordați, dar l-a ascultat pentru că și-a dat seama că fiecare mișcare de-a lui fusese calculată ca să-i asigure plăcere maximă înainte de orgasm. Edmund s-a întors în încăpere atât de încet încât ea nu l-a auzit. A realizat că a venit înapoi de-abia atunci când și-a simțit labiile despărțite.

— Acum spune-mi ce-i asta, a îndemnat-o el.

Brusc locul acela unde ea și-ar fi dorit să-i simtă penisul s-a umplut de o substanță rece ca gheața. Imediat după ce i-a atins pielea fierbinte a început să se topească și să i se scurgă cu nerușinare dintre picioarele desfăcute.

— E înghețată! a țipat ea, în extaz, atât datorită senzației, cât și ușurînței încercării.

— Mi-e teamă că nu e, a zis Edmund cu fals regret, dar înainte ca să protesteze, ea s-a trezit cu o nouă senzație între coapse.

Era vârful limbii lui, pe care l-a vârât ușor înăuntru până a ajuns la gustul acela. Apoi a început să lîngă, torturând și mai tare terminațiile nervoase și așa excitate ale lui Harriet.

Cu ambele mâini, Edmund i-a despărțit labiile lui Harriet și a lins toată substanța de acolo, care acum se topea. După ce-a terminat, a intrat cu limba în cel mai tainic loc al ei, locul pe care dorise să-l admire din prima clipă când o întâlnise. Avea limba mai lungă și mai aspră decât era ea obișnuită, dar lui Harriet, care se tot zvârcolea, i se părea de catifea. Când el i-a băgat limba în vagin, apoi și-a răsucit-o în sus, a împrăștiat ultimele picături în partea de

sus a vaginului ei, în jurul punctului G. Acea zonă extrem de sensibilă a reacționat imediat, trimițându-i unde intense de plăcere prin tot bazinul. Harriet și-a încordat fesele ca să amplifice senzația.

— Mai ghicește o dată, a spus Edmund ușor. Ghicește corect și-o să te las să-ți dai drumul, Harriet, căci asta îți dorești acum, nu-i așa? îmi dau seama, ești atât de încordată. Spune-mi, te doare aici? a zis el și și-a pus o mână în josul abdomenului ei, apăsând pentru ca durerea despre care vorbea să sporească și să-i declanșeze lui Harriet orgasmul.

— Da! Da, mă doare! a țipat ea, fără să-i mai pese c-o aude cineva. Nu știu ce e. Lasă-mă să-mi dau drumul ca să nu-mi pierd mințile.

El a râs ușurel.

— N-o să-ți pierzi mințile, Harriet, decât de plăcere. Aproape că ai dreptate, dar ce anume le place americanilor mai mult decât înghețata?

Ea știa, dar nu nimerea cuvântul. În tot timpul în care s-a străduit să și-l reamintească el a mișcat din limbă și-a apăsător cu mâna până când i s-a părut că tot trupul i-a luat foc și-a încercat să ajungă mai repede la orgasm. Văzând-o cum se-ncordează, cum geme și-l imploră, Edmund a început să-și piardă controlul și, în cele din urmă, i-a curmat suferința.

— În Anglia e mâncat mai degrabă dezghețat, a murmurat el.

— Iaurt! a țipat Harriet. E iaurt înghețat.

— Da, așa e. Deci ce ți-ar plăcea drept recompensă?

Harriet aproape plângea acum, dorindu-și cu disperare orgasmul binecuvântat.

— Știi bine ce vreau, a țipat ea.

— Vreau s-o spui, Harriet. Vreau să mă implori.

— Vreau un orgasm, nu mai pot s-aștept, pur și simplu nu mai pot! a urlat ea.

Cu un oftat de regret, Edmund i-a cedat, într-un final, rugămintelor. A continuat s-o lăngă pe punctul G, cu o mână rămasă pe abdomenul ei, iar cu cealaltă atingându-i foarte ușor zona din jurul clitorisului.

— Apleacă-te puțin, Harriet, a rugat-o el. Vreau să-ți văd bobocelul când îți dai drumul.

Ea n-a înțeles ce voia el să spună, dar a auzit cuvintele și a apăsător, făcându-și clitorisul să iasă din micul lui adăpost. Apoi Edmund, cu o atingere aproape imperceptibilă, și-a trecut vârful înghețat al limbii peste mănunchiul de terminații nervoase excitate.

Pentru Harriet era un moment de extaz atât de intens încât nici nu credea că-l poate suporta. Vibrațiile plăcerii o străpungeau, iar când trupul a început să-și revină de pe culmile plăcerii, Edmund i-a spus să se aplece din nou și a repetat aceea atingere, astfel încât fiecare nerv din corp i s-a excitat încă o dată. De data asta a țipat cât a putut, iar trupul i-a zvâcnit dintr-o parte în alta, obligându-l pe Edmund să-i dea drumul și să se așeze pe pat, privind-o cum se zbate în cel de-al doilea orgasm total și cum își revine din tortura tensiunii sexuale prelungite.

Edmund era ușurat și încântat de reacția ei, în același timp. Era tot ce-și imaginase el, ba chiar mai mult de-atât. Cu Noella avea uneori senzația că-i acceptă jocurile și experimentele mai degrabă ca să-l satisfacă pe el decât pe ea însăși. Cu Harriet nu exista temerea asta, pentru că Harriet nu era soția lui. Simțea că ea îi va permite să păstreze controlul, un rol pe care el și-l dorea, dar numai dacă i-ar fi oferit recompense suficient de însemnate. Acest fapt era un afrodisiac în sine, pentru că firea sa contradictorie îl făcea să-i placă să domine din punct de vedere sexual, dar numai femeile cu voință foarte puternică. Nu avea nicio satisfacție când își exercita controlul asupra femeilor cu temperament pasiv de la mama natură. Și știa că era încă în căutarea perechii sufletești perfecte, o femeie care putea însemna totul pentru el. O văzuse pe Harriet cum s-a bucurat de lucrurile de mai devreme și s-a întrebat dacă nu cumva ea este aceea. Dacă e așa, va trebui s-o smulgă de lângă Lewis, iar asta, era sigur, va fi extrem de dificil, ba chiar periculos de-a binelea. Lewis nu era persoana de care să-ți bați joc, nici pe plan personal, nici pe plan profesional. Harriet a deschis ochii și l-a privit pe bărbatul căruia îi permisesese s-o satisfacă atât de profund.

— Asta-i tot? a întrebat ea, cu o voce moale și languroasă. Și tu?

Se aștepta ca el să zâmbească, dar Edmund zâmbea greu. A dat din cap gânditor, ca și cum i-ar fi apreciat vorbele. Nu putea să nu-i compare purtarea cu felul cald, apropiat, de a face amor al lui Lewis. Chiar și așa, tot tânjea să-l simtă pe Edmund adânc înăuntrul ei. Astfel, era ea sigură, îl va forța să-i ofere mai multe din punct de vedere emoțional decât o făcuse până acum. În afară de asta, voia s-o pătrundă, să-i satisfacă nevoia unui contact mai intim între ei.

— Cred că o să mă păstrez pentru o altă ocazie, a zis el lent.

— Vrei să spui că n-o să faci dragoste cu mine?

— Asta am făcut până acum sau ai uitat deja?

— Oarecum, a râs Harriet, mișcându-și încet prin pat membrele încă amorțite. Dar mai sunt lucruri de făcut când vine vorba despre sex.

— Da, mult mai multe, și avem șase săptămâni la dispoziție să explorăm aceste tărâmuri. Cred, totuși, că mai vreau să fac ceva înainte să terminăm în seara asta.

Harriet s-a apropiat de marginea patului, iar el s-a așezat lângă ea. A tras-o deasupra sa, punând-o să stea în patru labe. Mâinile ei se sprijineau de-o parte și de alta a mijlocului lui, astfel încât sânii ei îi atingeau abdomenul, dar și penisul erect care se cuibărise între ei. Edmund i-a prins sânii cu palmele și și-a vârât penisul între sânii ei excitați, gemând ușor de plăcere la atingere.

— Acum mișcă-te, te rog, a murmurat el.

Harriet i-a privit chipul, încă insensibil, aparent, la ce se întâmpla, și a simțit dorința urgentă de-a obține o reacție din partea lui. A început să-și miște trupul lent, ritmic, în sus și-n jos, insistând asupra fiecărei atingeri, pentru ca penisul lui să fie stimulat la maximum. Apoi, după ce ritmul s-a stabilizat și vederea lui Edmund s-a închețat de excitație, ea și-a încetinit mișcările. El a început să gâfâie, ratând momentul, iar orgasmul, deși părea iminent, a pălit.

— E rândul meu să te tachinez, a râs Harriet, dar, spre surprinderea ei, Edmund nu i-a răspuns râzând; pur și

simplu a privit-o fix, fără nicio expresie în ochii cafenii. Nu e mai distractiv așa? a șoptit ea, încetinind din nou ritmul, în timp ce respirația lui se accelera.

Edmund a înghițit în sec, iar ea a simțit cum șoldurile lui încep să se miște ca să impună el ritmul, ca să n-o mai lase pe ea la comandă. Harriet a dat să se îndepărteze, dar Edmund a fost mai rapid decât ea și a prins-o puternic cu brațele. Forța lui o speria și, brusc, ea a început să se miște așa cum voia el, pierzându-și controlul. În numai câteva secunde, Edmund și-a schimonosit gura de extaz și a simțit cum zvâcnetul în penis se amplifică. Și-a dat drumul cu un geamăt înfundat și sperma i-a țâșnit în sus, cu putere, împrăștiindu-se pe propriul abdomen și pe sânii lui Harriet.

Acum, relaxat și satisfăcut fiind, ochii lui verzi s-au încălzit și, pentru prima oară, i-a zâmbit lui Harriet.

— A fost foarte interesant, a zis el încet. Pot spune că ne vom distra bine împreună.

— De ce nu ți-ai dat drumul înăuntrul meu? a întrebat Harriet, rostogolindu-se și întinzându-se alături de el.

El s-a mișcat un pic, astfel încât să li se atingă doar umerii.

— Pentru că îmi doream asta prea mult. Prefer să amân plăcerea supremă cât mai mult cu putință. Vor mai fi și alte ocazii, nu-i așa, Harriet?

Întinsă lângă el, simțindu-se incredibil de vie și energică, Harriet a scos un sunet – jumătate de plăcere, jumătate de regret.

— Da, Edmund, a fost ea de acord. Vor mai fi și alte ocazii.

— Stai așa să-nțeleg și eu, a zis Mark, lăsându-se în scaun pe spate. Eroina din *Secrete întunecate*, Helena, e acum căsătorită, fericită, dar are o aventură cu unul dintre prietenii apropiați ai soțului ei. O aventură de care soțul știe și o lasă să meargă mai departe?

Lewis și-a golit paharul și și-a dorit să fi rămas acasă.

— Nu, nu e chiar așa, a zis el, iritat. Pentru numele lui Dumnezeu, Mark, uneori mă-ntreb cum reușești să scrii un scenariu.

— Nu e deloc ușor când lucrez cu tine, a admis Mark.

— Întregul sens al acestui film este tocmai că soțul știe de existența unei posibile aventuri între Helena și prietenul lui. Hai să fim sinceri, ea nu-i genul de tânără care să fie soția model, nu-i așa?

— Nu, dar dacă e îndrăgostită nebunește de soțul ei nu cred că e probabil să apară vreo aventură. Sigur, înțeleg că soțul e un pic paranoic – știi tu – și se gândește că toți bărbații și-o doresc și așa mai departe – dar crezi că ea ar începe așa ceva atât de curând după nuntă?

— N-am nici cea mai vagă idee.

Mark l-a privit fix.

— Eu cred că ai, pentru că, dacă ea n-are nicio aventură, nici tu n-ai niciun scenariu.

— Corect.

— Corect? Cum adică?

— Vreau să spun că, dacă nu e nicio aventură, atunci povestea e inutilă și trebuie să ne gândim la alta.

Lui Mark i s-a pus un nod în stomac.

— Lew, asta nu-i o idee bună.

Lewis s-a încruntat.

— Cum adică?

— Te joci din nou cu viața altor oameni. Ai avut noroc cu *Secrete întunecate*, a ieșit așa cum voiai tu să iasă, dar de data asta s-ar putea să nu mai ai atâta baftă.

— De unde știi tu ce voiam eu ultima oară? – Crede-mă, Lew, dacă te cunoaște cineva, eu sunt acela. Ți-era mai bine fără Rowena, dar în privința lui Harriet e cu totul și cu totul altă poveste. Dacă o pierzi pe Harriet o să regreti tot restul vieții tale.

— Dacă o pierd pe Harriet nu va fi vina mea, a spus Lewis, cu dinții strânși. Vreau doar să explorez cum reacționează oamenii în fața dorințelor interzise. Întotdeauna mi s-a părut că, dacă interzici ceva cuiva, de fapt îi sporești acea nevoie, fie că e vorba despre sex, fie despre orice altceva. Dacă i-ar spune cineva eroinei noastre: „dă-i bătaie, intră într-o relație pasională cu prietenul cel mai bun al soțului tău, nimeni nu va avea de suferit, nimeni nu se va supăra și la sfârșit vei ieși nevătămată”, atunci probabil nu se va obosi să încerce. Dacă lucrul ăsta e

interzis, dacă are potențial să se transforme într-un dezastru, atunci pentru ea va fi ceva irezistibil.

— Și pentru soțul ei, a zis sec Mark.

Lewis a dat din cap.

— Da, și pentru soțul ei. Riscul ca totul să se transforme într-un dezastru e atât de mare încât nici el nu se poate abține. Trebuie să-și testeze puterea, în comparație cu cea a prietenului lui. Atât de macho, atât de jalnic.

Mark și-a dres glasul.

— Lew, de ce vrei să faci tu acest ciné-vérité? De ce nu mă lași să schițez un scenariu și apoi să faci modificări dacă nu-ți place? Cei mai mulți oameni așa fac filmele, să știi. Când au făcut *Sleepless în Seattle* n-au lăsat un robot telefonic să facă treaba, ca apoi să culeagă roadele.

— Filmele mele sunt diferite, de-asta au așa mare succes. Nu vreau să schimb formula câștigătoare.

— Dar dorințele celorlalte personaje? Le-ai luat în considerare?

— Pe cât am putut de mult, dar trebuie să vezi ca să-nțelegi.

Mark a ridicat din umeri, dându-și seama că nimic nu-l va face pe Lewis să-și schimbe părerea.

— Tu ești șeful. Deci, când începem?

Lewis și-a privit ceasul.

— Cred că poți începe chiar acum! Nu, pe bune - nu sunt foarte sigur, dar te sun mâine și te anunț clar dacă dăm drumul proiectului.

— Vrei să spui că până mâine o să știi?

— Da, a spus Lewis, ridicând paharele și făcând semn spre barman să le umple din nou. Până mâine dimineață o să fiu sigur.

5

Când Harriet a deschis ochii a doua zi de dimineață, l-a găsit pe Lewis sprijinit într-un cot și privind-o cu mare tandrețe. Și-a amintit că era trează când el s-a întors la Penruan, dar se prefăcuse că doarme când se întinsese lângă ea, în patul lor dublu, confortabil.

— Mereu arăți delirant de ispititoare la prima oră a dimineții! a tachinat-o el, sărutând-o ușor pe buze.

Harriet a zâmbit și l-a prins automat cu brațele de gât ca să-l sărute și ea, dar cu o și mai mare pasiune. Doar atunci când brațele lui au început să se plimbe pe trupul ei, mângâindu-i sânii și pipăind-o între picioare, și-a adus aminte de felul în care Edmund a torturat-o cu talentul său perfect cu o seară înainte. Tot trupul i s-a încordat. Lewis i-a simțit reacția și și-a luat ușor mâinile de pe ea. Harriet a rămas întinsă pe spate, privindu-l, fără să fie distrasă de atingerea lui.

— Deci a început jocul? a întrebat el ușor.

Harriet a simțit cum se înroșește, dar n-a fost în stare nici să-și smulgă privirea de la el, nici să-l mintă.

— Da, jocul a început, a murmurat ea.

Lewis a rămas șocat de furia oarbă care țâșnea din el, iar Harriet era la fel de șocată de expresia lui mânioasă.

— Asta ți-ai dorit, i-a reamintit ea. Cel puțin filmul tău are acum un punct de pornire.

Lewis a încercat să se calmeze, știind că ea avea dreptate, iar purtarea lui era caraghioasă. De asta plecase, lăsând-o cu Edmund. Era ceva necesar pentru ca întregul proiect să înceapă și se aștepta să simtă un fior de excitație. Dar în acel moment nu-și dorea decât să-l pocnească pe Edmund și să se-ntoarcă în America, cu Harriet cu tot.

— Nu e târziu să încetăm, a zis Harriet. Dacă vrei, eu...

Lewis a scuturat din cap.

— Nu se pune problema să ne oprim. Acum, dacă ai ales să-ncepem, trebuie să mergem mai departe, și pentru mine, și pentru tine.

— Nu-i adevărat, a spus Harriet. Nu trebuie să merg mai departe. Tu ești cel care-și dorește asta, pentru că filmul tău are nevoie de un sfârșit, așa cum a avut nevoie de un început.

— Vrei să spui că nu te interesează să descoperi unde te va duce asta? a întrebat Lewis. Haide, Harriet, nu-ți stă-n fire. Dacă farmecul lui Edmund e suficient de mare încât să te atragă în patul lui atunci îți dorești cu siguranță să afli dacă e destul ca să te țină în preajma lui.

— Nu mă interesează să fiu în preajma lui! a exclamat ea.

— Ce veste proastă pentru Edmund. Mă-ntreb dacă știe că nu ești interesată decât de trupul lui, a reflectat Lewis.

— Bine, a spus Harriet, ridicându-se în capul oaselor și lăsând cearșaful să cadă, astfel încât Lewis să-i vadă sânii goi și pielea albă a umerilor și spatelui. Da, vreau să merg mai departe, așa cum spui tu. Vreau să aflu ce fel de bărbat e Edmund și dacă dorința pentru el crește sau pălește pe măsură ce-l cunosc mai bine. Te satisface explicația asta?

— Măcar e sinceră, a observat Lewis. Deci să-nțeleg că noaptea trecută a fost un succes?

— Da, un mare succes.

Lewis a prins-o pe Harriet de brațe și a tras-o deasupra lui, coborând-o de-a lungul erecției sale aproape dureroase.

— Atunci sper că asta nu-i o dezamăgire, a zis el tăios, în vreme ce ea se mișca în sus și-n jos odată cu mâinile lui puternice.

Harriet a simțit primul zvâcnet de excitare în abdomen și a știut că nu va fi o dezamăgire. Peste câteva minute se pierdea în plăcerea atât de familiară pe care Lewis i-o oferea întotdeauna. Zece minute mai târziu, când ea a țipat în culmea extazului. Edmund, deja treaz de partea cealaltă a peretelui dintre dormitoare, și-a strâns pumnii și a încercat să nu se gândească la ce se întâmpla.

La micul dejun, Noella părea veselă. Tot povestea că voia să viziteze colecția Paul Corin Magnificent Music Machines², care era păstrată în moara familiei, lângă râul Looe.

— Au o orgă belgiană de 6 metri înălțime! a exclamat ea răsfoind broșura pe care o găsisese pe măsuta din hol.

— Credeam că ai văzut ceva „tuburi” la viața ta, a râs Lewis.

Noella i-a aruncat o privire piezișă.

— Sunt mereu dornică să-mi extind orizonturile, dragul meu.

Lewis a dat din cap.

— Am auzit. L-am văzut pe tânărul Oliver acum câteva

² Colecție de instrumente muzicale.

minute când m-am dus după corespondență. Părea cam ostenit. A muncit prea mult la sală, crezi?

Noella a izbucnit în râs.

— Se va reface repede; tipii puternici de vârsta lui au o vigoare minunată.

Harriet a privit-o pe Noella, peste masa de la bucătărie.

— Chiar te-ai dus la el aseară?

— Sigur, și-a fost grozav. Nu ești șocată, nu-i așa?

— Nu, sigur că nu, doar că de-abia îl cunoști.

— La naiba, nici pe Edmund nu-l cunosc, după zece ani de căsnicie, a zis Noella. Chiar crezi că tu pe Lewis îl cunoști?

— Probabil că nu.

— Iată atunci, care-i diferența?

— Vreo zece ani, a zis Lewis cu un rânjel pe buze.

În clipa aceea a sunat telefonul și Harriet s-a dus să răspundă. Spre încântarea ei, era Ella care suna de la Londra, dar care părea mai degrabă dărâmată.

— De-abia am primit scrisoarea de la tine, Harriet, a zis ea, vorbind mai rapid decât de obicei. Chiar vorbești serios, vrei să vin și să stau acolo?

— Sigur că vreau. Și Lewis vrea să te cunoască.

— Problema e că a trebuit să plec din apartament. Sunt lefteră și acum n-am nicio perspectivă de a munci.

— Atunci vino direct aici, a îndemnat-o Harriet.

Și-a coborât vocea.

— Sincer, Ella, mi-ar plăcea mult să am o prietenă aici. Totul e un pic cam complicat și dacă ai fi aici, cu noi, cred că ar fi mai ușor.

— În ce fel complicat? Ești în luna de miere, nu-i așa?

La ideea unei posibile bârfe, vocea Ellei s-a înseninat imediat.

— Da, și nu-ți pot explica, dar am nevoie de tine aici, ca să mă ții cu picioarele pe pământ. Sunt în mare pericol de a o lua razna.

— Nu tu, Harriet. Ești cea mai echilibrată persoană pe care am cunoscut-o vreodată.

Harriet a râs scurt.

— Asta era acum multă vreme, Ella. Crede-mă, m-am

schimbat. Uite, când poți veni?

— Și azi, dacă vrei, a răspuns Ella. O să conduc chiar eu, dar mă-ndoiesc că ajung înainte de căderea serii.

— E grozav! s-a bucurat Harriet. Și poți rămâne vreme de șase săptămâni dacă vrei, a adăugat ea fără rezerve.

După ce Ella i-a mulțumit de o mie de ori, Harriet a pus receptorul la loc și s-a întors în bucătărie, acolo unde Noella și Lewis erau cufundați într-o conversație. S-au îndepărtat unul de celălalt când a intrat ea, dar, pentru o clipă, fusese sigură că văzuse cum Lewis avea mâna pe ceafa Noellei.

— Cine era? a întrebat Lewis.

— Ella. Vine astăzi.

El s-a strâmbat.

— Nu pierde vremea.

— O să-ți placă de ea, l-a asigurat Harriet. E foarte drăguță și e și actriță, deci o să aveți ce discuta.

— Din propria mea experiență, actrițelor le place să vorbească doar despre ele însele. Vii cu noi să ne uităm la orgiile alea care-o fascinează pe Noella sau rămâi acasă cu Edmund?

Harriet a scuturat din cap.

— Vin cu voi doi.

Lewis a sperat că nu i s-a citit ușurarea pe chip. Tot Lewis a fost cel care a condus pe străzile șerpuite din Cornwall. Harriet ura să conducă atunci când el era pasager, pentru că îi dădea mereu instrucțiuni, iar Noella a refuzat din capul locului să conducă pe partea stângă a șoselei. Când au ajuns la expoziție, pe care Lewis a găsit-o absolut fascinantă, cele două femei au rămas singure ca să studieze diversele orgi.

— Ce părere ai despre Edmund ca amant? a întrebat Noella încet, ca să n-o audă tânărul cuplu de lângă ele, care admira același instrument.

Harriet și-a întors brusc capul către ea, privind-o tăios.

— Ce vrei să spui?

— Crezi că e un amant bun?

— Șșș! a făcut Harriet.

— Păi, cred că ți-ai format deja o părere și aș fi curioasă s-o aud, a zis Noella coborându-și puțin vocea, dar zâmbind

larg.

— Ți-a spus despre noi? a întrebat Harriet, scandalizată.

— Sigur că nu; Edmund nu-mi spune niciodată nimic, a mințit Noella. Mi-am dat seama, totuși. Știu mereu când începe o aventură; are o expresie satisfăcută, ca o mătă care a ajuns la oala cu smântână.

Harriet nu știa dacă trebuie s-o creadă sau nu pe Noella, dar, spre surprinderea ei, s-a simțit bizar de excitată să discute despre Edmund cu soția acestuia.

— Ca să spun drept, cred că e un amant incredibil, a zis ea cu calm.

— Mai bun decât Lewis?

Harriet a scuturat din cap.

— Nu, nu mai bun, doar diferit.

Noella a dat din cap.

— Îmi imaginam că așa va fi. Edmund e diferit de mulți alți bărbați. Câteodată merge prea departe.

— În ce sens? a întrebat Harriet.

— O să-ți dai tu seama - dacă vei continua cu aventura, vreau să spun. Și Oliver a fost incredibil, a adăugat ea.

— Mai bun decât Edmund? a râs Harriet.

— Nu mai bun, dar foarte diferit! Mă rog, ca să fiu cinstită, e mult mai pe stilul meu, a recunoscut Noella. Problema e că lui Edmund îi place să complice foarte mult lucrurile, iar eu mă excit la lucrurile simple. Oliver a fost cât se poate de simplu, dar a fost exact ce-mi trebuia aseară. Poate c-o să-l învăț unul sau două trucuri până când se termină vacanța, deși prea multe o să-l strice.

— Deci în ce fel ați făcut sex? a întrebat Harriet, incapabilă să reziste.

— În felul imediat. El s-a așezat lângă perete, m-a ridicat și mi-a tras-o așa, fără măcar să mă sărute. Apoi am făcut baie împreună și mi-a pus-o pe la spate în apă, apoi, în cele din urmă am făcut-o în grădină, deși musculițele au fost o mică problemă.

— Nu cred că-mi spui adevărul, a râs Harriet.

— De ce nu? E tânăr și puternic, trei numere nu înseamnă nimic pentru el.

— Mă rog, nu pare deloc genul meu, a zis Harriet cu

fermitate. Mie-mi place mai mult abordarea mai sofisticată.

— Nu vrei să-l vezi în acțiune? a întrebat Noella.

— Sigur că nu.

— Nu te excită să privești?

Harriet și-a amintit cum a privit-o o dată pe Rowena, demult, și a re trăit imensa excitare sexuală pe care a experimentat-o atunci.

— Ba da, a recunoscut ea.

— Atunci vino și uită-te la noi printr-o fereastră data viitoare când mă duc la el.

— Nu, mulțumesc, a zis Harriet. Oliver chiar nu mă interesează.

— Mare păcat. Trebuie să recunosc, pe mine mă interesează să vă văd pe tine și pe Edmund împreună, a spus Noella, gânditoare.

— Ce vrei să spui?

— Că mi-ar plăcea să am ocazia să vă văd în acțiune.

— Mă surprinde faptul că nu sugerezi s-o facem în patru, a spus Harriet tăioasă, înainte de-a se răsuși și de a se duce înspre Lewis.

— Exact asta voiam să fac, scumpo, a șoptit Noella pentru ea însăși, dar știa că nu e bine să spună mai mult în această fază a jocului.

Odată ajunsă lângă soțul ei, Harriet își dorea ca Noella să știe ce știa ea: că erau cu toții niște pioni într-un scenariu elaborat gândit de Lewis ca să-i ofere material pentru noul lui film. Dacă ar fi știut, poate n-ar mai fi fost atât de dornică să-i spună lui Harriet tot ce face și ce-i trece prin minte, pentru că Harriet, în ciuda rezervelor pe care le avea față de film, știa că trebuie să-i transmită lui Lewis tot ce-i spunea Noella, pentru ca filmul să fie o reeditare fidelă a felului în care se desfășuraseră evenimentele.

Au luat toți trei prânzul la întoarcere. Trecuse de ora patru când au revenit la Penruan House. Edmund zăcea pe un șezlong lângă piscină, iar Noella a țipăt, îngrozită.

— N-are nici pălărie, nici nu s-a dat cu cremă! s-a plâns ea.

— Noi nu suntem atât de speriați de soare cum sunteți voi, în America, a spus Harriet. Probabil pentru că vremea

caldă e atât de rară în Anglia încât e păcat s-o irosești.

— Dar e și mai periculoasă dacă te expui la soare așa, la întâmplare.

— Majoritatea englezilor nu s-ar da nici morți cu cremă de plajă, a râs Harriet. Poate numai dacă fac parte din echipa națională de cricket.

— Deci crezi că Edmund are dreptate? a întrebat Lewis, trântind portiera cu prea multă forță, după părerea Noellei.

— Nu Edmund, în mod special.

— Englezii, atunci? Vrei să spui că englezii se pricep mai bine decât restul lumii civilizate la statul în soare și la prăjitul pielii?

Harriet s-a uitat la el, surprinsă.

— Nu, sigur că nu. Pur și simplu îi explicam Noellei de ce Edmund nu s-a acoperit din cap până-n picioare cu cremă de plajă.

— Nu trebuie să uităm, Noella, că America era odinioară o colonie care aparținea acestei țări, a spus Lewis, cu o iritare de-abia stăpânită. E ciudat, dar am remarcat că, indiferent unde aleg englezii să trăiască, mai târziu în viață încă au iluzia superiorității doar în baza faptului că ei sunt britanici!

— Deci, ce e asta? a întrebat Harriet. Nu era vorba despre superioritate, știu că e o tâmpenie să faci plajă fără să te dai cu cremă. Nu ziceam decât...

— Își iau mereu apărarea, a întrerupt-o Lewis. Și au și abilitatea paranormală de a exclude oamenii din acest club elitist englezesc.

Lui Harriet nu-i venea să creadă ce-i aud urechile. Până și Noella era uluită de furia din glasul lui Lewis.

— Hei, nu-i mare scofală, l-a asigurat ea. Dacă Edmund se arde e vina lui. Nu că se va arde, a adăugat ea. Nu se arde niciodată, al naibii noroc!

— Eu unul aș bea ceva, a zis Lewis scurt și a intrat în casă.

— Ce-a fost asta? a întrebat Noella.

Harriet a ridicat din umeri.

— N-am idee.

— E posibil ca faimosul Lewis James să fie gelos?

Harriet știa că Noella are dreptate, dar tot a râs ușor și a dat să se îndrepte spre Edmund.

— Nu cred, nu știe că are motive să fie gelos.

— Se numește instinct, scumpo. Aș sta cu ochii-n patru dacă aș fi în locul tău. Totuși, e superb când e furios, nu-i așa? – Mie nu mi se pare, a zis Harriet, mânioasă că Lewis se purta așa deși el fusese cel care-o împinsese în brațele lui Edmund și o îndemnase să-și urmeze dorințele.

La auzul vocilor fetelor, Edmund s-a ridicat în capul oaselor, și-a întins brațele deasupra capului și apoi și-a privit ceasul.

— Ați stat ceva.

— Am mâncat de prânz într-o cărciumioară splendidă, a explicat Noella, apoi, la întoarcere, Lewis ne-a adus pe drumul cu peisaje.

— Mai degrabă cred că s-a rătăcit, a zis Harriet, caustică.

Edmund a râs scurt.

— A recunoscut?

— Nu, a spus Harriet, dar nici nu prea o face de obicei.

— Lewis e prost dispus, a dezvăluit Noella, așezându-se pe brațul șezlongului soțului ei, în vreme ce Harriet s-a pus pe iarbă.

Edmund s-a aplecat și-a mângâiat-o pe Harriet pe creștetul capului.

— De ce e prost dispus? Din cauza filmului?

— Într-un fel, a zis Harriet.

Edmund a mijit ochii, dar n-a mai zis nimic. În schimb, s-a aplecat și și-a pus mâinile pe capul lui Harriet, legănându-l apoi ușor dintr-o parte în alta.

— Relaxează-te, a murmurat el. Face bine la încordare.

— Nu sunt încordată, a protestat ea, deși știa că este.

Izbucnirea lui Lewis o neliniștise mai mult decât crezuse. În timp ce Edmund îi făcea masaj, a simțit cum umerii i se relaxează și capul îi devine din ce în ce mai greu, lăsându-și toată greutatea în mâinile lui. După ce ea s-a relaxat în totalitate, Edmund a dat din cap către Noella, care o mângâia ușor, cu dosul palmei, pe Harriet pe brațul gol.

Harriet știa că e mâna Noellei și nu a lui Edmund, dar, surprinzător, nu s-a supărat. Cu ochii închiși, încălzită de lumina soarelui de după-amiază, i se părea teribil de liniștitor s-o atingă amândoi, s-o aline într-un fel care, la prima vedere, nu părea deloc sexual.

Încet-încet, însă, senzația s-a schimbat. Edmund i-a sprijinit capul de genunchii lui și a început să-i maseze mușchii contractați de la umeri, lăsându-și degetele să alunece ușor pe sub rochița ei de plajă, în vreme ce mâna Noellei urcase, mângâind partea de sus a brațului și urmărind linia mânecii.

Harriet a simțit cum tot trupul i se trezește la viață. Pielea i s-a înfiorat și somnolența de mai devreme a dispărut. Tot trupul i-a devenit atent, o atenție care aducea cu ea dorința unui contact mai intim. A început să gâfâie ușor, iar Edmund, privind-o pe sub gene, începuse să-și mute mâinile înspre partea din față a rochiei. Tocmai atunci l-a văzut pe Lewis venind înspre ei pe peluză. Fără să se grăbească, și-a schimbat poziția și, până la sosirea lui Lewis, Edmund îi legăna din nou capul lui Harriet, iar Noella stătea cu brațul în jurul umerilor soțului ei.

Harriet a simțit cum se retrag de lângă ea. A deschis ochii și l-a zărit pe Lewis stând alături. Îi lua tot soarele și dintr-odată i s-a făcut frig – i s-a făcut frig și teamă. Teamă era greu de definit, dar apoi ea și-a dat seama ce era: era frica de a nu-l pierde, pe el și toată căldura pe care o adusesese el în viața ei.

— Ce ziceți de o tură de înot? a sugerat Lewis.

Harriet a observat că el purta pantalonii de înot.

— Nu mi-am adus costumul de baie, a zis ea. Mă duc să mi-l iau din casă.

— N-ai nevoie de costum. Sunt sigur că Edmund, fiind un adevărat gentleman englez, va închide ochii cât timp te dezbraci, dacă ești timidă.

Harriet nu știa ce să facă și nici ce voia Lewis să facă ea. A încercat să-i citească expresia din ochi, dar era imposibil. Așa că s-a hotărât să facă exact ce voia ea să facă. Spre marea ei surprindere, voia să dezbrace de tot în fața lui Edmund și a Noellei și apoi să înoate în apa răcoroasă cu

Lewis, iar ei să privească.

— Nu mă deranjează, a zis ea zâmbind, iar Lewis a privit-o cum se ridică și desface nasturii rochiei, lăsând-o în jos peste sânii goi și trăgând-o apoi peste șolduri.

Rochia a căzut în cele din urmă pe iarbă. Și-a scos bikinii roz cu rapiditate și, în doar câteva secunde, stătea în fața lor goală pușcă. Lewis s-a uitat pe furiș la Edmund ca să vadă cum reacționează și a rămas surprins de dorința disperată care i se citea acestuia pe chip. În mod cert, avusese dreptate în legătură cu Edmund, s-a gândit el. O dorea pe Harriet, iar experiența lor sexuală de azi-noapte părea să fi alimentat dorința, nu s-o fi domolit. Surprinzător, având în vedere ce importanță va avea acest lucru pentru scenariu, Lewis simți o mulțumire fragilă.

Noella, care o considera pe Harriet prea slabă pentru gusturile ei, dar care aprecia un corp frumos pe baze pur estetice, nu era nici ea deloc încântată de expresia de pe chipul lui Edmund. Era ceva mai complex decât simpla dorință fizică și avea aerul unor emoții mai profunde, deși el era bărbatul care, în mod normal, își păstra sentimentele pentru el însuși.

Harriet a rămas uluită când a descoperit că-i place să fie în centrul atenției. Putea simți tensiunea dintre cei doi bărbați, dar și neliniștea amestecată cu interes a Noellei. Orice urmă de timiditate se topise în momentul în care se dezbrăcase. De-abia aștepta să între în piscină cu Lewis, în vreme ce Edmund stătea acolo și se uita la ea, amintindu-și senzațiile serii trecute. Lewis a intrat primul în piscină, până la mijloc, și i-a întins brațele soției sale. Harriet s-a uitat peste umăr la Edmund, a observat că o privește încă atent și a sărit în brațele lui Lewis.

— Îți place chestia asta, nu-i așa? a șoptit el, în timp ce înotau. Te așteptai să te simți bine în prezența amândurora?

Harriet a scuturat din cap.

— Nu, credeam c-o să mă simt stânjenită sau rușinată.

El a zâmbit, cu o privire satisfăcută.

— Vezi și tu unde te pot duce dorințele interzise. Așteaptă puțin, să-mi scot șortul.

Harriet a făcut cum i-a spus el și, după ce el și-a scos

șortul și l-a lăsat să se ducă la fundul piscinei, s-a uitat către Edmund și Noella și le-a făcut veselă cu mâna.

— E bine și cald aici, a strigat ea.

— E cald și aici, a zis Edmund sec.

Harriet a izbucnit în râs.

— Sunteți siguri că nu vreți să intrați și voi?

Dintr-odată, Lewis a apăsător tare pe talie.

— Să nu îndrăznești să le sugerezi asta, a zis el cu violență. Asta-i doar pentru noi și numai pentru noi.

Încolăcește-ți acum picioarele în jurul meu.

Picioarele ei s-au ridicat ușor în apă, iar partea de sus a trupului i s-a dat un pic în spate când și-a încolăcit picioarele în jurul taliei lui. Apoi el a împins-o cu spatele prin apă până când au ajuns la marginea piscinei. El și-a pus mâinile pe umerii ei, apropiindu-și trupul de al ei, astfel încât ea să-i simtă erecția lipită de labiile exterioare.

— Atingeți sânii, a șoptit el. Întăreșteți sfârcurile ca să le pot suge după ce te pătrund.

— Nu pot, a zis Harriet. Ceilalți o să observe.

— Ba n-o să observe.

— Ba da!

Lewis a privit-o fix.

— Ce te deranjează, de fapt? Nu vrei să ne vadă Edmund cum facem dragoste? Nu te excită gândul că se uită cum îți-o trag, când asta e de fapt ce vrea el să facă?

Ba da, o excita. Deja, fără să se atingă, sfârcurile lui Harriet se întăriseră, iar ea se zvârcolea sub apă, zvâcnind de dorință.

— Ba da, a recunoscut ea, cu pupilele dilatate de poftă.

— Atunci atingeți sfârcurile, prinde-le între degete și trage de ele foarte încet, așa cum îți place să-ți fac eu.

Harriet era atât de excitată încât de-abia mai putea respira. Și-a dus repede degetele la sânii, mișcare vizibilă la suprafața apei. Și-a prins sfârcurile roz și atunci tot trupul i-a fost săgetat de dorința sexuală. A simțit o încordare între picioare, accentuată de senzația care îi mângâia vulva. Ochii întunecați ai lui Lewis păreau să fi devenit negri în timp ce-o privea. De-ndată ce sfârcurile ei s-au întărit, el și-a coborât capul și a început să le sugă pe rând, în vreme ce

Harriet se zvârcolea neputincioasă în apă, dorindu-și să fie penetrată mai repede. Deocamdată, el își freca penisul de coapsa ei.

Din locul lui de lângă piscină, Edmund privea scena într-o liniște desăvârșită. Noella se aplecase în față, fără să-și disimuleze excitarea, dar Edmund rămăsese impasibil. Înăuntrul lui era altceva. Nu-și putea aminti de ce se simțea atât de excitat și atât de neajutorat. Harriet era soția lui Lewis și puteau face amor unde aveau chef, în vreme ce el trebuia să stea și să aștepte o altă ocazie ca să aibă din nou acel trup glorios la dispoziția lui.

Și Harriet savura momentul, el știa asta. Se bucura de ambele senzații fizice – Lewis care se excita și gândul că Edmund privea. Nu era obligat să privească, putea să se uite-n altă parte sau să între în casă, dar îi era imposibil. Trebuia să rămână și să privească până la sfârșit, iar când mișcările din piscină ale lui Lewis au început să facă apa să se izbească de margini, Edmund s-a jurat că-și va lua revanșa. Data viitoare când va fi cu Harriet, o va face să plătească, să plătească în cel mai delicios mod cu putință, pentru că l-a supus acestei torturi.

Când, în sfârșit, Lewis a pătruns-o cu putere, Harriet a gemut ușor. Apoi el a început să-și rotească șoldurile, frecându-se de cea mai sensibilă zonă a vaginului ei, chiar lângă intrare. Ea și-a simțit mușchii încordându-se și orgasmul apropiindu-se.

Lewis a simțit-o cum se încordează în jurul lui și a sărutat-o ușor pe pielea delicată a celuilalt sân. În același timp, zvâcnirea din vârfului penisului se extinsese pe toată lungimea, iar trupul i s-a contractat tot, în așteptarea orgasmului.

Harriet era gata să-și dea drumul. El știa asta după felul în care ea își lăsase capul pe spate, iar tendoanele gâtului erau încordate la maximum. El a schimbat rapid ritmul, pătrunzând-o mai tare și mai adânc ca să-și mărească lui însuși excitarea. În tot acest timp, trupul lui Harriet parcă se întindea, lăsând plăcerea să ajungă peste tot. Chiar și mâinile și picioarele ei s-au umplut de fiori în momentele finale ale extazului.

Lewis și-a dat drumul la doar câteva secunde după ea. Șoldurile lui pompau apa și s-a cutremurat violent din toate încheieturile, desprinzându-se de marginea piscinei și prinzându-se cu forță de trupul lui Harriet, trăgând-o către el și privind-o fix în ochi până când a terminat.

Tremurând violent, Harriet s-a prins de el, rezemându-și capul pe umărul lui și încercând să-și revină. Edmund și Noella continuau să-i privească. Uitându-se peste capul soției lui, Lewis i-a prins privirea lui Edmund și, pentru o clipă, cei doi bărbați s-au holbat unul la celălalt. Apoi, surprinzător, Edmund a zâmbit, s-a ridicat în picioare și s-a întors în casă. Zâmbetul acela ar fi trebuit să-l liniștească pe Lewis, dar n-a făcut-o.

Acum, că momentul se consumase, Harriet se simțea stânjenită și se bucura că Edmund plecase. A ieșit din piscină, l-a lăsat pe Lewis s-o înfășoare într-un prosop și s-o usuce, în vreme ce Noella își trăgea șezlongul într-o zonă umbrită și închidea ochii.

— Ți-a plăcut? a întrebat Lewis cu un rânjel.

Harriet a oftat.

— Foarte mult, Lewis, n-am nevoie de altcineva în afara ta.

— Sunt sigur că dacă-i spui asta lui Edmund, o s-o accepte. Nu cred că s-a impus vreodată cu forța în cazul vreunei femei.

— Nu pot, a recunoscut Harriet, după o scurtă pauză.

Mâinile lui Lewis au încetinit pe prosop.

— De ce nu?

— Vreau să aflu mai multe.

— Mai multe despre ce?

Ea a oftat.

— Nu știu cum să-ți explic, dar Edmund dă impresia că știe unele lucruri pe care alți oameni nu le știu, lucruri pe care vreau și eu să le aflu.

— Lucruri periculoase? a întrebat Lewis.

— Poate.

— Și asta ar trebui să fie un punct atractiv pentru public, a zis el, cu o expresie aparent mulțumită.

Când Harriet a început să tremure, el și-a reluat sarcina

de a-i usca trupul cu prosopul.

— Nu e dragoste, a murmurat ea.

— Nu, sigur că nu e, a spus Lewis, întinzându-i rochia aruncată pe jos. Nici nu credeam că va fi, cel puțin nu încă.

Harriet l-a privit uluită.

— Doar nu crezi că se va transforma în dragoste.

— De ce să nu cred?

— Păi, dacă ai crede, n-ai mai risca să joci acest joc, nu-i așa?

— Nu joc niciun joc, scriu un scenariu de film, a zis el răbdător.

— Și îți asumi riscul ca eu să mă îndrăgostesc de Edmund?

Tonul îi era în creștere, iar Noella s-a foit, la distanță.

— Nu-ți pot controla sentimentele, Harriet. Dacă te vei îndrăgosti de altcineva, s-ar putea întâmpla fie acum, fie mai târziu.

— Nu vreau să-l iubesc! a zis ea furioasă.

— Bine, atunci sunt sigură că n-o să-l iubești. Eu unul aș spune că Edmund e un bărbat greu de iubit, de vreme ce dragostea e de obicei o chestie cu dublu sens, iar el nu pare capabil să iubească o femeie.

— Atunci e totul în regulă, a zis Harriet.

— Vreau să știu exact ce-ți face, a șoptit Lewis, strângând prosopul ud. Vreau să-mi spui toate detaliile, de fiecare dată.

— Și dacă nu vreau?

— Atunci o să aflu în alte feluri, s-a mulțumit el să spună, iar Harriet a bănuț că, așa cum a făcut și la *Secrete întunecate*, va folosi camere ascunse.

— N-ai decât să folosești alte metode, a replicat ea. Nu cred că vreau să vorbesc cu tine despre ce fac cu el.

— Bine.

— E momentul pentru o baie, a zis Noella, ridicându-se de pe scaunul său și venind către ei. Amândoi păreți foarte serioși. Sper că nu-i o ceartă între îndrăgostiți. Nu după o scaldă atât de plăcută ca aceea de mai devreme!

— Suntem doar obosiți, a spus Harriet scurt și a intrat în casă înaintea celorlalți doi.

— Ce pui la cale, Lewis? a întrebat Noella.

El i-a zâmbit și, din nou, ea și-a dorit să fie mai mult genul lui, pentru că știa că e cel mai bun dintre amănți.

— Nu pun nimic la cale, a spus el, nevinovat. Vreau să petrec o lună de miere liniștită.

— Tu nu ești niciodată liniștit, iar asta e cea mai stranie lună de miere de care-am auzit vreodată, a zis ea tăios. Nu, pui tu ceva la cale. Doar că nu-mi dau seama ce.

— Nici nu-ncerca, Noella, îți pierzi vremea.

— Adică nu sunt destul de isteată ca să-mi dau seama?

Lewis a scuturat din cap.

— Adică nu e nimic de știut.

— Îmi dau seama când mă minte cineva! a râs ea. Hei, uite-l pe Oliver. Mă duc să vorbesc ceva cu el, apoi mă duc să fac baie aia de care vorbeam mai devreme. Vrei să vii și tu cu mine?

— O să zic pas de data asta! a râs Lewis.

Harriet, care se simțea surprinzător de deprimată, având în vedere episodul din piscină, a intrat în salon, s-a așezat pe unul dintre fotolii și a oftat scurt.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat Edmund.

Harriet a sărit de pe fotoliu. Nu-l văzuse ascuns în celălalt scaun.

— Nimic, sunt obosită, atâta tot.

— Nu mi-a plăcut să te văd cu Lewis în piscină, a spus Edmund încet. De fapt, mi-a displicut de-a binelea.

— Nu trebuia să te uiți.

Edmund a zâmbit în sinea lui.

— Dar tu voiai să mă uit, Harriet. Nu-i adevărat?

— N-avea nicio importanță pentru mine, a mințit ea.

— Data viitoare când vom fi împreună, mă tem că va trebui să te fac să-mi plătești pentru ce mi-ai făcut, a murmurat el. Harriet a simțit un fior de excitație pe șira spinării, dar, înainte să dea replica, Lewis și Noella li s-au alăturat și ea a rămas gândindu-se la ce-i spusese el. Știa că el nu glumise, pentru că nu era genul care să facă astfel de glume. Mai ales după avertismentul Noellei, se întreba dacă nu cumva ar fi mai înțelept să nu continue aventura. Cu siguranță ar fi fost mai înțelept, dar dacă n-ar fi mers mai

departe n-ar fi aflat niciodată ce voia să afle: în ce măsură își înțelegea Edmund iubitele în timp ce făcea dragoste cu ele.

6

De-abia își terminau masa în acea seară, când s-a auzit soneria de la ușa principală.

— Trebuie să fie Ella! a exclamat Harriet dând să se ridice din scaun.

— Mă duc eu, a spus Lewis. Tu nu ți-ai terminat celebra plăcintă a ciobanului. A mai rămas ceva pentru prietena ta dacă îi e foame?

— E din belșug, l-a asigurat Noella. Eu de-abia m-am atins de ea. Mă tem că e una dintre delicatesele englezești fără de care pot trăi bine-mersi.

— Să fii amabil cu ea, Lewis, a zis Harriet când el a ieșit din cameră.

— Cât de amabil vrei să fie? a întrebat Noella.

— Politicos e suficient, a râs Harriet. Mi-e teamă că Lewis nu vrea deloc ca ea să fie aici, nu-mi dau seama exact de ce.

În acel moment, Lewis, care deschisese ușa de la intrare și se trezise față-n față cu Ella Walker, nu-și dădea nici el seama de ce nu voise ca ea să vină acolo. Era mai scundă decât Harriet, slabă, cu un păr blonduț și lung până la umăr, cu niște ochi albaștri uluitor de adânci, care păreau să poarte în profunzimile lor o grămadă de taine. Când ea și-a ridicat privirea și i-a zâmbit, el a simțit un fior de dorință și și-a dat seama că aceasta era o tânără care-și cunoștea forța propriei sexualități și știa cum s-o folosească în scopuri bune. Nu-l deranja deloc asta, de fapt chiar era de admirat, dar se simțea surprins. Cumva, și-o imaginase pe Ella o fată mult mai pasivă. Ea i-a întins palma ei subțire, iar el i-a luat-o în mâna lui bronzată.

— Bună, tu trebuie să fii Ella. Eu sunt Lewis James, proaspătul soț al lui Harriet.

— Te-am recunoscut din pozele din revistele cu vedete, a spus Ella. E foarte frumos din partea voastră că m-ați

invitat aici. Vreau să spun, nu mulți bărbați își doresc intruși în luna lor de miere.

El a zâmbit și a făcut un pas înapoi, lăsând-o să între și luându-i una dintre valize.

— Nu e numai luna de miere; mi-e teamă că am și niște treabă de făcut, ceea ce înseamnă că Harriet e bucuroasă să aibă și alți oameni în jur. Mai sunt aici niște prieteni buni.

— Oricum, e frumos din partea voastră, a repetat Ella, gândindu-se că fotografiile din reviste, oricât de bune ar fi fost, nu-l avantajau deloc.

Era incredibil de arătos și carismatic, deși trecuseră doar câteva minute de când conversau. Ce noroc pe Harriet, și-a spus ea în gând.

— Ne-am mai întâlnit? a întrebat Lewis în timp ce se îndreptau amândoi către salon.

— Mi-aș fi adus aminte, a râs Ella.

Lewis s-a încruntat.

— Știu doar că te recunosc după față. Lasă-mă un minut. M-am prins - ai jucat în producția experimentală *Visul unei nopți de vară* a lui Mike Kitt, nu-i așa? Nu erai Titania?

Ella a dat din cap.

— Ba da, dar nu credeam că au văzut-o prea mulți oameni. - N-am văzut-o, am văzut doar fotografii, iar un prieten de-al meu care a fost în sală mi-a spus că ai fost incredibil de bună. Cea mai sexy Zână a Zânelor, după părerea lui!

— Mi-a dat replica un Oberon sexy, m-a ajutat mult, a zis ea cu un surâs.

— Acum, că te-am cunoscut, mi-aș fi dorit să văd piesa, a spus încet Lewis, iar Ella a avut senzația că a trecut în viteză peste o denivelare de pe șosea și s-a cutremurat.

Încă nu-și revenise după întâlnirea cu Lewis atunci când a intrat în salon și a fost întâmpinată de Harriet, care, foarte bucuroasă, a prezentat-o lui Edmund și Noellei. Mai târziu, în timp ce-o ajuta pe Ella să-și desfacă bagajele în mansarda micuță din vârful casei, Harriet i-a povestit mai mult despre cei doi, explicându-i de ce se aflau acolo.

— Ea e atrăgătoare la un mod foarte obraznic, nu-i așa? a zis

Ella.

— Da, cred că da, a spus Harriet. Despre Edmund ce părere ai?

— Nu știu ce să cred. Nu e prea prietenos, nu-i așa? Dar soțul tău, Harriet, e pur și simplu superb! Cred că ești cea mai norocoasă femeie din lume.

— Probabil, a spus Harriet.

Ella s-a holbat la ea.

— Probabil? Crede-mă, cele mai multe femei ar ucide ca să aibă un soț ca al tău.

— Știu, dar e atât de prins de munca lui. E mai importantă decât orice altceva, inclusiv decât relația noastră.

Ella s-a încruntat.

— Haide, Harriet, nu cred că vrei să te plângi că nu are genul de muncă de la nouă la cinci, la vreo companie locală, nu-i așa? La ce te așteptai din partea unuia dintre cei mai buni regizori de film din lume? Oricum, când mi-ai scris ultima oară erai cea mai fericită femeie de pe pământ.

Harriet a oftat.

— Doar că pare atât de dornic să riște...

— Ce să riște?

— Nimic, sunt bătută-n cap. Ai dreptate, sigur. În plus, vreau o viață diferită, de-aceea m-am dus să lucrez pentru el de la bun început.

— Da, să nu uiți lucrul ăsta. Că tot veni vorba, am auzit că lucrează la continuarea *Secretelor întunecate*.

— Da, așa e. De fapt, muncește chiar în timp ce suntem aici.

— Cine-o va juca pe Helena de data asta?

— Nu știe încă. Chestia asta îi cam dă bătăi de cap.

— Despre ce-i vorba? a întrebat Ella curioasă.

— Chiar nu știu, Ella. Nu discută cu mine, a zis Harriet.

Intenționase să aibă mai multă încredere în prietena ei, dar entuziasmul Ellei în fața lui Lewis o făcuse precaută. În plus, nu prea avea cum să discute felul în care era scris scenariul cu o actriță profesionistă, altfel zvonurile ar fi ajuns foarte repede la Londra, lucru care, cu siguranță, nu i-ar fi plăcut lui Lewis.

— Sunt foarte obosită, a spus brusc Ella, întinzându-se pe pat și închizând ochii. Traficul a fost oribil, iar în mașină s-a făcut atât de cald, că am crezut c-o să fierb de vie.

— Culcă-te devreme, i-a sugerat Harriet. Baia de alături e doar pentru tine. Trezește-te când vrei mâine dimineată; noi ne vedem de micul nostru dejun. Doamna Webster e aici, dar Lewis preferă să nu-i stea în cale până când nu se trezește el de tot! Ea o să-ți lase o tavă cu ceai la ușă pe la opt, dar dacă nu vrei să te dai jos din pat las-o acolo.

— Ce fericire, a oftat Ella. Habar n-ai cât de norocoasă ești, Harriet.

— Poate că nu știu, a aprobat-o Harriet, ieșind încetișor din cameră.

— Nu mi-ai spus că e atât de frumoasă, a spus Lewis când Harriet a revenit.

— Știai că e actriță.

— Desigur, dar sunt multe actrițe care nu sunt atât de frumoase ca Ella.

— Mie nu mi s-a părut atât de frapantă, a zis Edmund. Prea palidă pentru gustul meu.

— A fost Titania în *Visul* experimental al lui Mike Kitt, a spus Lewis.

— Am auzit că Oberon a fost o regină a zânelor mai bună! a izbucnit Noella în râs.

— După părerea unui prieten, Ella a jucat excelent, a replicat Lewis.

Harriet l-a privit uimită.

— Dumnezeule, văd că ți-a făcut o impresie foarte bună! Să știi că e reciproc; și ea pare să creadă că ești un fel de zeu sau ceva de genul ăsta.

Lewis a zâmbit.

— Are și bun gust, ce-și poate dori mai mult un bărbat?

— Te-am avertizat în privința propriilor tale dorințe, i-a șoptit Harriet la ureche.

Lewis a întors capul și a privit-o cu mare atenție.

— Da, m-ai avertizat. Uitasem asta. Corect, eu mă duc până la cârciumă.

— Să te-ntâlnești cu Mark? a întrebat Harriet.

— Nu, doar să beau un pahar cu localnicii. Mă ajută să

intru în atmosferă. Vrea cineva să vină cu mine?

— Nu m-ar deranja, a spus Noella. Nu mi-am petrecut niciodată seara bând într-o cârciumă englezească. Sper că e un obicei mai plăcut decât plăcinta ciobanului!

— Dar tu, Edmund? a întrebat Lewis.

Edmund a scuturat din cap.

— Nu-i nicio noutate pentru mine într-o cârciumă englezească. Nici pentru Harriet, îmi imaginez. Vrei să rămânem aici, Harriet? Putem juca o tură de minigolf pe înserat.

Gura lui Harriet s-a uscat instantaneu și inima a început să-i bată cu putere.

— Sigur, e-o idee bună. Cârciumile mi se par oricum prea pline de fum.

— Cum doriți, a zis Lewis relaxat. Vom lipsi vreo oră sau cam așa. Să fiți cumiți!

Când zgomotul făcut de motorul mașinii s-a îndepărtat, Harriet și Edmund s-au uitat unul la altul, iar Edmund a întins mâna.

— Haide, Harriet, a spus el ușor. E momentul să ne cunoaștem reciproc un pic mai bine.

— Dar Ella? a întrebat Harriet, brusc dornică să amâne momentul.

— Cred că va dormi ore-ntregi. Care-i problema? Te-ai răzgândit?

— Nu, sigur că nu.

El a oftat mulțumit.

— Am petrecut o grămadă de timp în dimineața asta aranjând lucrurile, doar-doar am mai avea o ocazie ca asta. Sunt sigur că n-o să fii dezamăgită, Harriet.

— Asta era înainte sau după ce m-ai privit în piscină? l-a întrerupt.

— Înainte, dar n-are nicio importanță. Mă pricep să adaptez lucrurile la noile cerințe.

În tăcere, ea l-a prins de mâna pe care el i-o întinsese și au plecat împreună. Odată ajunși în dormitor, Edmund s-a așezat pe marginea patului și s-a uitat la Harriet.

— Spune-mi, Harriet, ce vrei de la mine? a întrebat el blând.

— Credeam că asta-i evident, a replicat Harriet, ducându-și mâinile în partea din față a rochiei.

— Nu-ți desface încă rochia, a zis el repede. Trebuie să știu exact ce aștepti de la mine.

— Nu aștept nimic anume.

— Ești îndrăgostită de Lewis, nu-i așa? a continuat el, de parcă ea n-ar fi zis nimic.

— Da, desigur. - Atunci de ce ești cu mine aici?

Harriet a inspirat profund și a încercat să fie cât se poate de sinceră fără să dea de gol faptul că ea, Edmund și soția lui făceau parte din noul film al lui Lewis.

— Mi se pare că ești fascinant, a recunoscut ea. Ai ceva care mă face să mă simt bizar - ca și cum cu ajutorul tău pot învăța mai multe lucruri despre mine însămi.

— Mai multe decât te poate învăța Lewis?

— Da, pentru că Lewis e-ndrăgostit de mine și tu, nu.

El a dat din cap.

— Are logică, deși e mereu posibil să te-nșeli în privința mea.

— În ce sens?

— Nu contează în ce sens. Deci, vrei să-nveți mai multe despre tine prin intermediul meu, în ciuda faptului că-ți riști căsnicia?

— Lewis n-o să afle. Cum ar putea? Nici tu, nici eu n-o să-i spunem.

— Și asta e adevărat, probabil. Bine, Harriet, îți accept explicația. Ce vreau eu să știu acum, înainte de-a trece mai departe, este cât de departe ești dispusă să mergi?

Imediat după ce el spusese ce-avea de spus, Harriet și-a dat seama că acestea erau cuvintele pe care ea spera să le audă din partea lui, cuvintele pe care își imagina că el le va spune prima oară când se vor întâlni. Îi oferea șansa să-l accepte în totalitate sau să-l respingă acum, iar ea nu avea nici cea mai mică îndoială despre direcția pe care o vor lua lucrurile. Totul datorită dorințelor ei, nicidecum din cauza filmului lui Lewis.

— Până la capăt, a zis ea limpede.

Ochii căprui deschiși ai lui Edmund au scânteiat și o expresie mulțumită i-a trecut peste chip.

— Știi tu, Harriet, am sentimentul că tu și cu mine o să ne-nțelegem foarte bine. Scoate-ți rochia acum, nu mai avem timp de pierdut.

— Mai e doar un lucru, a zis Harriet.

— Da?

— Dacă la un moment dat vreau să ne oprim – să anulăm totul – pot face asta, nu-i așa?

— Firește, a zis el calm.

Harriet nu știa dacă trebuie să-l creadă sau nu, dar această senzație de nesiguranță, de primejdie, alături de faptul că-și elibera cele mai secrete dorințe ale sale, o făceau să-și ignore neliniștea.

— Atunci e-n regulă.

Ea a zâmbit și-a început să-și desfacă nasturii rochiei.

După ce s-au dezbrăcat amândoi, Edmund a luat un borcan imens cu gel lubrifiant de pe noptieră și și-a băgat degetele de la mâna dreaptă în el.

— O să-ți ung tot trupul cu asta, a murmurat el. Nu-ntreba de ce, o să-nțelegi mai târziu.

Fascinată, Harriet a rămas încremenită și l-a lăsat să-și plimbe mâinile peste tot trupul ei. El a lucrat într-o manieră detașată, întinzându-i cu atenție gelul rece pe trunchi, sub brațe și peste tot abdomenul. Apoi a răsucit-o și a uns-o la fel și pe spate, oprindu-se doar la gropița de deasupra feselor.

— Apleacă-te și atinge-ți degetele de la picioare, a zis el.

Ea s-a aplecat, iar degetele lui au întins gelul între fesele ei încordate, apoi și deasupra acestor rotunjimi. Harriet a început să tremure excitată, dar Edmund și-a păstrat calmul; numai atunci când el a uns-o cu lubrifiant pe picioare și a întors-o cu fața la el din nou ea și-a dat seama, după erecția lui, cât de excitat era.

Apoi el a îngenuncheat în fața ei și a întins loțiunea pe partea din față a picioarelor și pe coapsele ei. Harriet a început să tremure din tot trupul când el a început să-și plimbe mâinile pe cutele din partea de sus a picioarelor ei. Dar, spre dezamăgirea ei, n-a atins-o deloc între picioare. Într-un sfârșit el s-a tras înapoi și a studiat-o cu atenție.

— Pare în regulă. Apoi eșarfa de la ochi. N-ai obiecții,

nu-i așa?

Harriet și-a amintit ce s-a întâmplat data trecută. Cu siguranță n-avea nimic de obiectat și a zâmbit, clătinând din cap. Edmund nu i-a zâmbit, dar de acum ea se obișnuise cu abordarea lui serioasă și nu mai era dezamăgită. De fapt, atitudinea lui rece și disciplinată îi sporea dorința. După ce a legat-o la ochi, ea a așteptat s-o pună la loc pe pat. În schimb, a auzit o ușă deschizându-se. Apoi a simțit cum altcineva intră în cameră, iar salteaua s-a lăsat sub greutatea unui nou venit care s-a așezat pe ea.

— Cine e? a întrebat ea, agitată.

— Calmează-te, nu e Lewis, a spus Edmund, mângâind-o ușor peste sâni până când sfârcurile au început să i se întărească. Te poți întinde acum, a adăugat el.

Și înainte ca ea să aibă timp să protesteze sau să-și dea seama ce se-ntâmplă, a întins-o el pe pat. Peste câteva secunde, era întinsă peste trupul altui bărbat, cu spatele lipit de pieptul lui. Edmund i-a legat unul de altul de încheieturi și glezne, cu niște șireturi subțiri.

— Mi-ar plăcea să te poți vedea, Harriet, a șoptit el, în timp ce ea se zvârcolea frecându-se de bărbatul străin și îi simțea erecția care începea s-o împungă între fesele ei bine lubrificate. Arăți senzațional. Desfă picioarele, te rog, a continuat el, cu un ton mai dur.

Spre surprinderea lui Harriet, a simțit cum bărbatul de sub ea își mișcă picioarele, desfăcându-și-le odată cu ale ei și lăsând-o în întregime expusă. Și-a dat seama că bărbatul trebuia să fie cam de înălțimea ei, ceea ce însemna că sigur nu era Lewis. Dar asta n-o împiedica să se simtă groaznic de vulnerabilă legată de un bărbat în vreme ce altul stătea deasupra ei, liber să se folosească de ea așa cum dorea.

— Arcuiește-ți spinarea și împinge-i sâni în sus, a spus Edmund, iar ea a simțit cum pieptul muscular al bărbatului de sub ea se ridică de pe pat, odată cu sâni ei.

Edmund și-a trecut degetele peste sfârcurile și areolele ei, iar mângâierea lui moale a făcut-o pe Harriet să geamă, în ciuda încordării sale. După ce a gemut, el i-a prins între degete sfârcul stâng și l-a strâns, ținându-l prizonier până când dorința a început să devină dureroasă și mai puțin

plăcută. I-a dat drumul exact când a început să doară, iar senzația abandonului a speriat-o.

— Cred că ți-a plăcut asta mai mult decât credeai, a murmurat Edmund, studiindu-i sânii cu vene albastrui, care se tot excitau. Hai să-ncercăm și la celălalt. Ridic-o din nou, te rog.

Trupul de sub ea s-a arcuit din nou și povestea s-a repetat, doar că de data aceasta sfârscul i-a fost ținut captiv câteva secunde în plus. Ea a simțit cum o străbate o săgeată de disconfort care era încă plăcere.

Așezându-se lângă ea, Edmund a început să-i sugă pe rând sfârcurile roșii și întărite, trăgându-le cu dinții și apoi dându-le drumul la loc. S-a jucat cu ele până când ea s-a excitat și mai tare și a început să-și frece fără încetare soldurile de bărbatul necunoscut. Imediat ea a simțit cum erecția i se mărește și se înfinge între fesele ei lubrificate. Când a strâns din fese, i-a simțit penisul catifelat în partea de sus a fundului, iar el a gemut, plăcut surprins de stimularea aceasta neașteptată.

— Tu nu trebuie să ajungi la orgasm, a spus Edmund cu răceală, iar Harriet s-a întrebat cine era bărbatul acela și cum de era în stare să se controleze. Unde ți-ai dori să mai fii atinsă, Harriet? a zis Edmund. Nu-mi spune cu cuvinte, arată-mi cu mișcările trupului tău.

Harriet a încercat să-și îndoaie genunchii și să-și desfacă picioarele, dar a uitat că bărbatul de sub ea era mult mai puternic decât ea și i se opunea, astfel încât ea n-a putut mișca nimic până când el nu și-a arcuit din nou spatele, împingându-i sânii în sus.

— Tot sânii? a făcut Edmund. Foarte bine atunci, sânii să fie.

— Nu! a spus Harriet, nu i-am mișcat. El i-a mișcat.

— Mi-e teamă că vorbitul nu se pune, a râs Edmund și a luat un mic vibrator, cu care a început să-i mângâie sânii pe rând, înainte de a-l lăsa să zburde peste sfârcurile ei tari și dureroase.

Faptul că nu avea cum să vadă ce se întâmpla, că era legată de un alt bărbat a cărui erecție o simțea lipită de spatele ei, combinate cu senzațiile delicioase pe care le

experimentau sânii ei, toate erau suficiente ca să-i ofere lui Harriet primul orgasm. Edmund a văzut cum trupul ei se cutremură scurt, făcându-l pe omul de pe pat să geamă, în timp ce se străduia să-și controleze reacțiile.

— Delicios! a exclamat Edmund. În orice caz, cred că-i momentul să mergem mai departe. Unde vrei acum?

De data aceasta omul din spatele lui Harriet a lăsat-o să se ridice, iar ea și-a înălțat partea de jos a trunchiului către Edmund.

— Ține-o așa, a murmurat Edmund și a luat un pieptăn cu dinți rari, pe care i l-a trecut peste abdomen, de la un sold la altul, peste carnea lubrifiată.

Harriet s-a zvârcolit când a străbătut-o unda de senzații. Când Edmund a schimbat direcția și a început să plimbe pieptenele de la buric înspre părul ei pubian, a crezut c-o să înnebunească de excitare, iar trupul ei tremurând amplifică și plăcerea celui alt bărbat.

— E minunat, a țipat Harriet, nemaiputând să tacă nicio clipă mai mult. E incredibil, te rog, nu te opri.

Edmund n-a răspuns, în schimb și-a răsucit pieptenele în cercuri mici, coborând spre partea de jos a abdomenului până la zona delicată de deasupra pelvisului. Lipindu-și trupul de carnea tare de sub ea, Harriet a descoperit că-și poate intensifica senzațiile, așa c-a început să se frece fără milă de străin, cu fesele lipite de abdomenul lui. L-a auzit gemând din cauza durerii înăbușite cauzate de orgasmul iminent, dar nu se putea opri pentru că nici Edmund nu se oprea, iar trupul ei era pierdut în senzațiile minunate care i se răspândeau în toate părțile. Exact atunci, când începuse să simtă apropierea orgasmului, Edmund a luat pieptenele de pe trupul ei și l-a pus deoparte. Harriet a urlat dezamăgită, dar el i-a dus, pur și simplu, un deget la gură și i l-a trecut peste buzele moi și suple.

— Toate la vremea lor, i-a promis el.

Harriet i-a luat degetul în gură și a supt din el nesățioasă, ca un copil la pieptul mamei. Edmund a rămas surprins de pasiunea ei și, pentru un moment, s-a gândit să pună capăt torturii și să i-o tragă acolo și atunci. Dar, ca de obicei, dorința lui de a prelungi totul a câștigat și, cu părere

de rău, și-a luat degetul din gura ei și și-a îndreptat din nou atenția către trupul lui Harriet.

— Desfă-ți picioarele, a zis el tăios bărbatului, iar picioarele ei s-au deschis imediat ce el l-a ascultat supus pe Edmund. Noellei îi plac astea la nebunie, a continuat Edmund, iar ea a auzit bâzâitul înfundat al vibratoarelor gemene.

Excitarea ei a crescut și a simțit cum se topește între picioare. Lubrifierea naturală era din ce în ce mai evidentă, până când s-a umezit mai tare ca oricând.

— Acum vezi și tu de ce n-am irosit gelul acolo, a zis Edmund, amuzat. Asta ar trebui să fie plăcut pentru amândoi.

Unul dintre vibratoare se juca în partea de sus a coapselor ei desfăcute, iar ea și-a ridicat șoldurile, trupul ei despărțindu-se de cel al necunoscutului.

— Stai lipit de ea, a zis Edmund violent, iar ea a simțit trupul bărbatului urcând din nou ca s-o susțină.

Era deschisă și în întregime vulnerabilă acum, iar Edmund a simțit cum testiculele i se încordează în așteptarea celor ce urmau să se-ntâmpale, dar și-a păstrat controlul și i-a trecut foarte încet vibratorul peste zona dintre vagin și anus. Mental și fizic, Harriet se afla deja exact la marginea orgasmului, iar vibrația ușoară pe pielea sensibilă îi dădea niște senzații care o uluiau.

Toții mușchii i s-au încordat într-un spasm ascuțit, care a explodat în afară și, cu un strigăt de încântare, a simțit cum orgasmul o străbate prin întregul corp. A încercat să dea din picioare și din brațele ei legate, dar bărbatul peste care stătea întinsă primise instrucțiuni clare și știa că trebuie s-o țină nemișcată. S-a străduit s-o țină locului și orgasmul ei s-a oprit doar cu câteva zvâcnete înainte de final, lăsând-o încă tensionată și excitată.

Cu un surâs aprobator către bărbat, Edmund a trecut cel de-al doilea vibrator peste trupul lui Harriet și a ajuns la perineul tipului, mărinđ în același timp viteza. Pentru bărbat, care a fost luat total pe nepregătite, era prea greu de suportat. Era deja stimulat de trupul lui Harriet care se tot suceea și se freca de el, iar penisul lui erect era prins

între fesele ei strânse. Acum, cu acest ultim stimul, a simțit cum zvâcnetul din gland se întinde pe toată lungimea penisului și că-și pierde controlul. Vibratorul a continuat să se joace pe trupul lui, în vreme ce Harriet se chircea și gemea încercând să ajungă la un orgasm pe deplin satisfăcător.

Edmund a privit cum bărbatul se strâmbă de teamă și disperare. Apoi Harriet i-a simțit sperma țâșnind pe mijlocul ei și peste fese.

— Câtă lipsă de maniere, a zis Edmund încet. Acum cred c-ar trebui să te asiguri că Harriet e satisfăcută. Încrucișează picioarele.

Harriet a simțit sub ea trupul moale și relaxat al bărbatului și i-a auzit geamătul consternat, dar el s-a silit să-l asculte pe Edmund și și-a încrucișat picioarele, forțându-o pe Harriet să facă același lucru.

— Strânge ți mușchii coapsei într-un ritm constant, i-a spus Edmund lui Harriet.

— Te vreau în mine, s-a văicărit Harriet.

— În curând, dar mai întâi vreau să-ți termini orgasmul de mai devreme. S-a terminat prea repede, nu-i așa?

— Da, dar...

— Atunci hai, strânge din coapse. O să fii uimită de rezultat.

Dornică de plăcere în orice formă ar fi venit ea, Harriet a început să strângă așa cum i-a spus el și a simțit imediat primele semne ale orgasmului. Săgețile extazului au crescut în intensitate până când s-au transformat în mici șocuri electrice care i-au inundat toată zona genitală. Și, dintr-o dată, pulsul acesta superb a început să-i bată undeva în spatele clitorisului și și-a dat seama că în câteva secunde își va da drumul.

În timp ce ea își mișca mușchii, fesele i s-au încordat și ele, iar penisul acum flasc al bărbatului era din nou stimulat mai devreme decât și-ar fi dorit el. Dar spre uimirea lui, a simțit cum i se scoală din nou, când a auzit micile țipete de excitare ale lui Harriet, țipete care au devenit din ce în ce mai zgomotoase pe măsură ce orgasmul se apropia. Edmund a privit-o pe Harriet cu atenție. Părul transpirat i

se lipise de cap, iar gura îi era întredeschisă, în timp ce se lăsa în voia acestei experiențe pure și totale.

— Acum, Harriet, a spus el repede. Strânge mai tare. Vreau să-ți dai drumul acum.

— Da! a țipat Harriet, iar vorbele lui au fost stimulul final care a dus-o din nou la orgasm.

De data aceasta, picioarele și brațele s-au mișcat dezlănțuite în toate părțile, pentru că bărbatul de sub ea nu mai avea puterea de a o ține nemișcată.

— Excelent, a spus Edmund. Poate c-a venit și rândul meu.

A așteptat câteva clipe ca trupul lui Harriet să-și revină, apoi s-a așezat peste ea. Harriet s-a trezit prinsă între cei doi bărbați, iar senzația era atât de nouă și palpitantă încât a simțit că se excită doar gândindu-se la ce i se întâmpla. Edmund și-a frecat trupul de-al ei în sus și-n jos. Și-a frecat sfârcurile de sânii ei, i-a băgat limba în ureche și și-a rotit trupul lipit de al ei, strecurându-și un picior între coapsele ei și apoi poruncindu-i celui alt bărbat să-și apropie picioarele ca s-o poată stimula mai bine pe Harriet.

Ea era de-a dreptul pierdută. Trupul ei devenise o masă de senzații incredibile, iar excitarea îi alungase orice urmă de rușine. Asta își dorise de la Edmund, asta simțise că-i poate arăta el și se bucura de fiecare moment al experienței. El a pătruns-o ușor, apoi și-a pus picioarele în afara picioarelor celui alt bărbat, ceea ce însemna că Harriet era strâns lipită de penisul lui și că stimularea clitoridiană era și mai mare.

El știa că nu va rezista foarte mult, că preludiul îi răpise orice urmă de autocontrol, dar nu-i păsa pentru că știa că Harriet se va întoarce. Înăuntrul ei s-a mișcat iute și ritmic, iar ea și-a strâns vaginul în jurul lui, ca să-l facă să-și dea drumul mai repede.

Și n-a mai rezistat. A lăsat-o să-l golească, să-i tragă sperma înăuntrul ei și, exact când a ejaculat, i-a strigat celui alt bărbat să-și ridice șoldurile. Această mică schimbare i-a adus lui Harriet orgasmul în același timp, aproape plângând din cauza intensității momentului. La final, Edmund s-a prăbușit peste ea, ignorându-l pe bărbatul

prins sub trupurile lor.

— Ai fost magnifică, a murmurat el, iar Harriet, sub eșarfa cu care era legată la ochi, s-a bucurat sincer de aprecierile lui.

Când și-a revenit, Edmund s-a ridicat și a desfăcut cu grijă legăturile de la încheieturile și gleznelor lui Harriet. Apoi a ridicat-o și pe ea în picioare și, după ce l-a lăsat pe bărbat să iasă din cameră, i-a scos eșarfa de la ochi. Ea a privit în jur, căutând un indiciu care să-i dezvăluie identitatea necunoscutului.

— Știi cine e, pe bune, a zis Edmund.

Ea și-a amintit trupul musculos al bărbatului, înălțimea lui și ușurința cu care a ținut-o nemișcată.

— Da, cred că da, dar prefer să rămână secret.

— Desigur, a aprobat-o Edmund. Sunt multe lucruri care trebuie să rămână doar în imaginație. Ce-o să-i spui lui Lewis că ai făcut cât a fost el la cârciumă? a întrebat el relaxat.

Harriet a zâmbit.

— Nu sunt sigură și în acest moment nici nu mă preocupă prea tare. El e cel care ne-a lăsat singuri.

— Nu vreau să afle, a zis Edmund tăios.

Harriet, care știa că Lewis va afla fiecare detaliu din gura ei sau de la vreo cameră de filmat pe care era sigură că o ascunsese prin dormitor, l-a privit întrebător.

— De ce nu?

— Pentru că nu e genul de om de care să-ți bați joc.

— Nu cred că sunt mulți bărbați de care să-ți bați joc, a murmurat Harriet.

— E același lucru, ai grijă, a zis Edmund. Am investit mulți bani în soțul tău. Ultimul lucru pe care mi-l doresc e să stricăm lucrurile, așa cum sunt ele acum.

Lui Harriet i-a venit să râdă când s-a gândit ce-ar spune Edmund dacă ar ști că el este cel folosit și că Lewis contase pe el s-o seducă, pentru a putea scrie scenariul filmului despre care Edmund credea că-i va aduce bani. Dar apoi și-a dat seama că Edmund n-ar aprecia gluma. Harriet și-a tras rochia peste carnea înfiorată, apoi s-a răsucit ca să plece din cameră și a rămas surprinsă când a văzut că

Edmund a prins-o de braț.

— N-ai de gând să mă săruți înainte să pleci? a întrebat-o el blând.

— Nu, a replicat Harriet.

— De ce nu?

— Sărutul este un gest de afecțiune, de iubire chiar. Aici nu e vorba despre așa ceva.

El a dat din cap.

— Ce înțeleaptă ești, Harriet. E ciudat, dar credeam că femeile trebuie să fie implicate emoțional ca să-și poată scutura toate inhibițiile așa cum ai făcut tu.

— Așa credeai? a întrebat Harriet. Atunci se pare că nu le știi pe toate.

Dar când a plecat din încăpere, ducându-se să se spele și să se schimbe, s-a întrebat dacă nu cumva el avea dreptate. Ea spera că nu, pentru că, dacă se îndrăgostea de Edmund, asta ar fi însemnat dezastru pentru toată lumea.

În cârciuma tradițională, aglomerată, Lewis savura o halbă de bere adevărată și nota câte ceva pe un carnețel. În acest timp, Noella îl privea cu mare atenție.

— Totul te ajută, Lewis, nu-i așa? a râs ea, în cele din urmă. Chiar și un pahar băut într-o cârciumă te ajută să studiezi oamenii.

— Eu în Cornwall nu mă mai întorc. Trebuie să-i citesc pe oameni așa cum trebuie, a replicat el.

— Căsătoria cu Harriet te-a făcut să nu-ți mai placă alte femei? a murmurat ea, în timp ce o blondă înaltă, cu picioare lungi, trecea pe lângă masa lor zâmbindu-i călduros lui Lewis.

— Nu chiar. M-a făcut doar să nu le mai fac avansuri.

— Vrei să spui că ai de gând să-i fii fidel?

Lewis a pus deoparte carnețelul oftând.

— Bine, ai toată atenția mea. Ce încerci să spui?

— Doar atât, dragul meu: tânăra și adorabila ta mireasă nu e genul de femeie care trebuie neglijată. Poate că nu are autocontrolul tău, de vreme ce nu mai are nicio slujbă care să-i ocupe timpul și sexul îi lipsește.

— Din căsnicia noastră nu lipsește sexul! a râs Lewis.

— Dar o lași singură foarte mult timp, a subliniat Noella.

— Nu e singură. Edmund e acolo, cu ea.

— Și tu ai încredere în Edmund? a întrebat Noella uluită.

Lewis s-a lăsat pe spate în scaunul lui și a privit-o cu ochii mijiți.

— Tu n-ai?

— Niciun strop și cu siguranță nu în preajma unei fete atât de frumoase și sexy ca Harriet.

— Atunci de ce ești aici, cu mine? Puteai să rămâi la Penruan și să te porți ca un gardian.

— Aveam alte planuri, dar au fost anulate în ultimul moment și n-aveam chef să stau în casă.

— Planurile astea ale tale îl includeau cumva pe Oliver Kesby?

Noella a dat din cap.

— Da. Ne-am distrat super seara trecută și trebuia să ne vedem și azi, dar mi-a dat țeapă. A zis că uitase că trebuia să se vadă cu niște prieteni, dar eu nu-l cred.

— De ce nu? Pare foarte îndrăgostit. Nu cred c-ar fi renunțat la ocazia de a petrece ceva timp singur cu tine dacă ar fi putut, a zis Lewis.

— Ești atras de mine, Lew? a murmurat Noella, întinzându-se peste masă și în încolăcindu-și degetele în palma lui.

— Ești o femeie sexy și excitantă, a spus Lewis cu precauție.

Noella a râs scurt.

— Cu alte cuvinte, nu-ți place de mine.

— Poate că te cunosc de prea mult timp. Suntem prieteni, știi bine, dar nu e niciun strop de atracție sexuală acolo, cel puțin nu pentru mine.

Noella știa că acesta va fi răspunsul lui, dar tot era dezamăgită.

— Dar prietena lui Harriet? De ea îți place?

— Sunt ocupat cu un nou scenariu de film și sunt și în luna de miere! De-abia m-am uitat la Ella.

Noella s-a aplecat în față, cu coatele pe masă.

— Filmul, Lewis. Despre ce e vorba în el?

— Despre dorințe interzise.

Ea s-a prefăcut că se-nfioară.

— Ce interesant! Ce fel de dorințe interzise?

— Felul acela care provoacă dezastre, a zis încet. Felul acela de dorințe care îi fac pe oameni să facă tot felul de lucruri nesăbuite, pe care le vor regreta probabil pentru tot restul vieții, doar pentru că tentația interzisă e un lucru căruia nu-i pot rezista.

— Vorbești despre sex, să-nțeleg? l-a chestionat Noella. Lewis a oftat încet.

— Când am început să lucrez la film așa credeam, dar acum îmi dau seama că poate fi vorba și despre alte lucruri. Uite, eu, de exemplu. Tu îmi sugerezi pe bună dreptate că-mi risc căsnicia cu singura femeie care mă poate face fericit ca să fac un film care se dovedește din ce în ce mai tentant. Nu cred că e foarte diferit de o senzație sexuală interzisă.

— Are un final fericit? a întrebat Noella.

— N-am nici cea mai vagă idee.

— Ar trebui să ne pui în film și pe mine cu Oliver, a zis Noella cu nevinovăție. Este genul de bărbat de care știu că ar trebui să mă țin departe. E prea tânăr pentru mine și prea sărac, dar îmi oferă acel gen de sex care-mi place cel mai mult și de care nu mai am parte. Nu crezi că și asta e o combinație riscantă?

— Ba da, cred. Ce te face să te implici, totuși?

Ea a zâmbit cu subînțeles.

— Cum spuneai, faptul că știu că n-ar trebui s-o fac!

— Sigur tu și cu Edmund sunteți fericiți? a întrebat Lewis, iar Noella a rămas surprinsă de îngrijorarea de pe chipul lui.

— Eram, dar nu mai e la fel. M-am săturat să fiu ce-și dorește Edmund, nu ce-mi doresc eu. Cred că mi-am pierdut foarte multă vreme prefăcându-mă că sunt ceea ce nu sunt. Practic, sunt o fată simplă dintr-un mediu modest.

— Cu gusturi costisitoare! a subliniat Lewis.

— Mda, din păcate, cu gusturi costisitoare. Dar nu e doar din partea mea; și Edmund s-a plictisit de mine. Știe că nu mai simt mare lucru și asta într-un fel îl irită.

— Vrei să spui că și el s-a săturat de căsnicia voastră? a întrebat Lewis, sincer surprins.

— Cu siguranță n-o să mai dureze alți zece ani, a zis Noella, fără vreo supărare evidentă. Ne-am distrat grozav, dar ne-am răcit unul de altul. Are nevoie de altcineva. Cineva care să semene mai mult cu Harriet, aş spune.

Culoarea a dispărut din obrajii lui Lewis, dar el a încercat să îi ia vorba în glumă.

— Nu sunt multe fete ca Harriet prin preajmă.

— Atunci poate c-ar trebui să te concentrezi şi s-o ții aproape pe asta pe care o ai.

Lewis a scuturat din cap.

— Nu pricepi, Noella. Trebuie să pot să am încredere în ea.

— E foarte îndrăgostită de tine, a spus Noella. De ce îi pui tentația în cale în mod intenționat? Nu-i cinstiți nici pentru tine, nici pentru ea.

— Nu mai pot da înapoi acum, a mormăit Lewis. Miza e prea mare.

— Atunci, fă cum vrei tu, dar eu cred că ești un prost. Ia uite, ăla care intră pe uşă nu-i prietenul tău Mark?

Lewis a ridicat privirea.

— Minunat. Speram să apară. Uite, Noella, dacă tot e aici, ar trebui să discut cu el despre afaceri. Vrei să-ți mai iau un pahar şi să mergem cu el la bar sau preferi să te-ntorci la Penruan?

— Mă-ntorc la Penruan, a spus Noella, neîncercând să-şi ascundă surpriza. Dar trebuie să-ți spun, Lewis, ai devenit foarte egoist în ultimele câteva luni.

— Păi asta se-ntâmplă când oamenii se bazează pe mine să le înmulţesc banii, așa cum face soțul tău, a spus Lewis.

— Pare ofticată, a comentat Mark după ce s-au așezat amândoi la bar. Edmund n-o face fericită?

— Se pare că nu, a zis Lewis. Sper că nu o face fericită pe alta. Scoate pixul, avem multe de vorbit.

7

Când Noella a ajuns înapoi la Penruan după seara petrecută la cârciumă cu Lewis, a rămas surprinsă să-l întâlnească pe Oliver ieșind din casă. Iar el a părut

deopotrivă uimit și stânjenit să dea ochii cu ea.

— Sper că tu și prietenii tăi ați avut o seară frumoasă, a zis ea sarcastic, în vreme ce mintea a început să i se învârtă, încercând să-și dea seama ce căutase el în casă.

— A fost în regulă, a murmurat el, încercând să treacă pe lângă ea.

Dar Noella n-avea de gând să scape atât de ușor.

— S-a întâmplat ceva rău în casă? a întrebat ea.

— Rău?

— Credeam că probabil repari ceva urgent la miezul nopții.

Noella avea un ton ostentativ în glas. Oliver, care credea că

Noella era cea mai sexy femeie cu care făcuse vreodată dragoste, și-ar fi dorit să-i poată spune adevărul: că Edmund îi spusese că știa de aventura soției sale cu acest bărbat mai tânăr, dar că se va preface că nu s-a întâmplat nimic dacă îl ajută cu ceva în seara asta.

— Era o defecțiune la sistemul de apă, a zis el repede.

— Cine te-a chemat?

— Soțul tău. Noella, putem să ne întâlnim mâine seară? Mi-ar plăcea mult să te revăd.

— Te anunț eu, a spus Noella scurt, cu mândria deja rănită de purtarea de mai devreme a lui Lewis.

Brusc, Oliver s-a întins și a tras-o către el, lipindu-și gura de buzele ei, într-un sărut rapid, și ținându-i brațele de-o parte și de alta a corpului.

— Te doresc din tot sufletul, a șoptit el.

Noella s-a eliberat și și-a dus o mână către partea din față a jeansilor lui. În ciuda experienței de mai devreme, Oliver s-a bucurat să constate că i se sculase din nou și a privit cu mândrie expresia Noellei.

— Văd și eu asta, a admis ea, zâmbind, în cele din urmă. O să văd ce pot aranja. Ce părere ai de un sex în trei? a adăugat ea gânditoare.

Oliver a înghițit în sec. Nu putea să-i spună că tocmai luase parte la așa ceva – deși în rol secundar – și i se păruse incredibil de excitant.

— Depinde de sexul celei de-a treia persoane, a zis el

lent. Mi-ar plăcea cu două femei, nu cu un alt bărbat.

— La o femeie mă gândeam și eu, l-a asigurat Noella, gândindu-se la Ella. E ceva care mă excită întotdeauna. O să văd ce pot face.

— Bine, a aprobat Oliver, amețit de cap.

Pe drumul de-ntoarcere către căsuța lui, și-a dat seama cât de norocos a fost că Lewis, cu anturajul lui cu tot, a ales Penruan pentru șederea lor de șase săptămâni în Anglia.

Mai târziu în seara aceea, Noella s-a urcat în pat lângă Edmund, care era întins pe spate și se holba în tavan.

— Să-nțeleg că ai avut o seară plăcută? a întrebat ea.

— Excelentă, mulțumesc. Ți-a prins bine compania lui Lewis?

— Nu, deloc! Nu-l înțeleg pe omul ăsta. Am încercat să-l avertizez despre pericolele care-l pasc dac-o neglijează pe Harriet, dar nu cred că m-a ascultat. Era mai interesat de viitorul lui film.

— Ce-ai făcut? a întrebat Edmund, ridicându-se în capul oaselor și holbându-se la ea.

— L-am avertizat în privința faptului c-o lasă pe Harriet atât de mult singură.

— Nu m-am amestecat niciodată în activitățile tale extramaritale și mi-aș dori să nu te amesteci nici tu în ale mele, a zis Edmund cu răceală.

— De ce nu? Aventurile mele nu ne-au pus niciodată căsnicia în primejdie, așa cum face Harriet.

— Și asta te neliniștește? a întrebat el cu un rânj sardonic.

— Sigur că da, a spus Noella tăios. I-am spus lui Lewis că nu mă deranjează, că mariajul nostru e practic încheiat, dar numai ca să-l fac să între în acțiune. Am nevoie de tine, Edmund, știi asta.

— Ba nu știu nimic de genul ăsta. Ai nevoie de banii mei, dar în cazul unui divorț o să fiu mai mult decât generos, îți promit.

Noella l-a strâns de braț.

— Harriet ți se pare specială, nu-i așa?

— Cu siguranță e diferită, a recunoscut el.

— Dar e-ndrăgostită de Lewis.

- Atunci e și mai mare provocarea.
- O dorință interzisă? a întrebat Noella încetișor.
- Edmund a părut surprins.
- Ce spirit de observație ai. Da, o dorință interzisă.
- Nu-ți dă de bănuț? a întrebat Noella.
- Nu știu ce vrei să spui.
- Țsta-i titlul viitorului film al lui Lewis.
- Și ce dacă?

Noella nu-și croise drumul de la sărăcie la prosperitate fără o inteligență sclipitoare.

- Nu crezi că e posibil să te folosească?

— Cum, întinzându-mi-o pe Harriet pe tavă? Cred că e foarte puțin probabil. Știi la fel de bine ca mine că e obsedat de ea. Numai un idiot și-ar asuma cu bună știință riscul de-a pierde pe cineva atât de prețios pentru el. Nu, Lewis se comportă ca de obicei și face ce vrea, fără să observe efectul pe care-l are asupra celor din jurul lui.

- Dar dacă te folosește? Ce-ai mai simți față de prețioasa lui Harriet atunci?

Edmund a scuturat neîncrezător din cap.

- Crezi că și Harriet e complice? Că-l ajută la scenariu având o aventură?

- E foarte posibil.

— Nu, a asigurat-o Edmund. După ce s-a întâmplat aici în seara asta, trebuie să te contrazic. Nu e posibil. Harriet face ce vrea să facă. Nimeni nu-i dictează lui Harriet, e surprinzător de independentă.

- Dar ce s-a întâmplat aici în seara asta? l-a chestionat Noella.

Edmund a căscat.

- Nu mai țin minte detaliile, dar a fost foarte obositor. Cred că e momentul să mă culc.

— Ați avut probleme cu apa caldă? a întrebat Noella în vreme ce Edmund încerca să ațipească.

- Nu. De ce?

— Eram curioasă doar. A scos niște sunete ciudate cât am făcut eu baie și mă-ntrebam dacă nu cumva s-a stricat.

- Mai devreme nu era nimic stricat. Dacă încă mai face figuri anunță-l pe Oliver mâine dimineață.

— Crede-mă, așa o să fac, a spus Noella.

După ce Edmund a adormit, ea a stat întinsă multă vreme, gândindu-se la viitorul ei, dar și la motivul pentru care Oliver fusese în casă în seara aceea.

În dormitorul de alături, Harriet dormea dusă când Lewis s-a întors, în cele din urmă, de la cârciumă, și a trezit-o. Ea a mormăit ceva, somnoroasă, întorcându-se pe partea cealaltă.

— Povestește-mi, a zis Lewis, cu un glas coborât și grăbit. Trebuie să știu toate detaliile până mă-ntâlnesc din nou mâine cu Mark.

Harriet s-a străduit să se trezească.

— Nu vreau să vorbesc despre asta, s-a plâns ea.

— Dar n-ai de ales! Țsta e tot scopul aventurii tale. Țți place? Te simți vinovată în vreun fel sau plăcerea ți-a luat mințile? Harriet, trezește-te și vorbește cu mine.

Harriet s-a frecat la ochi ca un copil, iar Lewis a simțit cum îl cuprinde tandrețea. Țși dorea, de fapt, s-o ia în brațe și să facă dragoste cu ea încet, s-o aducă la orgasm cu acea intensitate dulce pe care el o considera atât de emoționantă.

— Țmi pare rău, Harriet, dar știi că trebuie să facem asta. În plus, dacă nu discutăm despre ea, toată povestea devine și mai periculoasă.

Harriet și-a pus câteva perne la spate și s-a ridicat puțin pe ele.

— Și mai periculoasă, Lew? Sincer, nu văd cum ar fi posibil așa ceva. Din momentul în care mi-ai dat libertatea să-mi urmez dorințele, pericolele erau evidente. Dacă discutăm nu înseamnă că ele dispar.

— E un film, pentru numele lui Dumnezeu, nu e viață reală! a șuiertat el, având grijă să nu-i deranjeze pe Edmund și pe Noella.

Harriet l-a fixat cu privirea.

— Uite, aici te înșeli tu, Lewis. Pentru tine e un film, dar pentru mine și pentru Edmund, nu. Eu nu sunt Rowena, știi bine asta.

— Asta ce vrea să însemne?

— Ea era actriță profesionistă. Când ai scris scenariul

pentru *Secrete întunecate*, ea știa cum să joace rolul pe care i l-ai dat, dar eu nu sunt actriță și nici n-am fost vreodată. Eram asistentă personală, mai ții minte? Când sunt cu Edmund, când facem dragoste, eu nu joc un rol, eu fac dragoste de-adevăratelea. Asta tot încerc să-ți spun! De-asta toată ideea e atât de primejdioasă. Tu nu vezi diferența dintre film și realitate? Sau crezi că în sufletul nostru suntem toți actori?

— Da, așa cred, a recunoscut Lewis. Majoritatea oamenilor joacă un rol în mare parte din timp. Își pun o mască de om de afaceri sau de târfa, dar aceea nu e o persoană reală. Singura diferență dintre tine și Rowena e că ea avea antrenament și știa să se prefacă atunci când nu-și găsea emoțiile adevărate.

— Da, iar cum eu nu stăpânesc această tehnică, tot ce simt și tot ce fac vine din inimă, ceea ce e mult mai periculos. Uneori nu-mi vine să cred că te las să ne faci una ca asta, a adăugat ea.

— Atunci spune-mi că vrei să te oprești, a zis Lewis încet. Dacă îmi ceri să renunț la proiect și la idee, atunci așa o să fac.

Harriet s-a holbat la el uluită. Trupul ei re trăia senzațiile pe care le experimentase cu Edmund, dar și sentimentul incredibil de a se trezi captivă între două trupuri de bărbați, amândoi bucurându-se de sexualitatea ei răătăcită.

— Să renunți la tot? a întrebat ea încet.

— Da, dacă asta vrei, spune-mi.

O privea cu mare atenție și, vorbind, și-a dat seama de conflictul din sufletul ei.

— Nu pot, a recunoscut Harriet, atât de încet încât el a trebuit să se-ncordeze ca să audă ce spune ea. E prea târziu acum. Vreau să văd ce se-ntâmplă până la sfârșit.

Lewis a dat din cap.

— E la fel de excitant pe cât ți-ai imaginat?

— Da.

— Dar tot vrei să dai vina pe mine pentru plăcerea ta interzisă?

— Nu pot da vina pe tine, a admis ea, dar știu că n-aș fi

început niciodată aventura asta dacă nu mi-ai fi dat tu voie.

— N-a fost chiar așa, a spus el blând. Harriet, îl iubești?

— Nu. E genul de bărbat pe care n-aș putea să-l iubesc niciodată.

— Atunci n-avem de ce să ne facem griji. Acum spune-mi ce-ați făcut.

În dimineața următoare, au ajuns cu toții târziu la micul dejun. Dar pentru prima oară li s-a alăturat și Edmund, iar Lewis n-a putut să nu observe felul în care celălalt bărbat o studia pe Harriet, care se fâțâia pe lângă masă, turnând suc de portocale în pahare. Avea picioarele goale pe sub șortul galben cu dungi albe și purta o vestă peste o manetă albă cu mânecă scurtă. Deja pielea începuse să-i radieze de la schimbarea aerului, iar chipul îi era un pic bronzat, ceea ce îi accentua pomeții înalți și expresia alertă din ochii cenușii. Orice bărbat normal ar fi admirat-o, a recunoscut Lewis, dar nu-i păsa de interesul plin de posesivitate pe care părea să i-l acorde Edmund.

— Sper că ai dormit bine, au fost singurele cuvinte adresate de Edmund lui Harriet, dar chiar și asta l-a iritat pe Lewis.

Era prea britanic și părea că-și făcuse calcule exacte ca să-l facă pe Lewis să se simtă mai degrabă ca un străin decât ca soțul lui Harriet.

Lewis și-a dat seama că era paranoic. Puținele amănunte pe care le obținuse de la Harriet despre seara trecută nu-l liniștiseră deloc și el știa că ea ascunde multe. Pentru a afla și restul poveștii, trebuia să recupereze înregistrarea de pe camera ascunsă din dormitorul lui Edmund, cândva, în cursul zilei, dar nu era sigur că vrea s-o vizioneze.

— Mergem la Morwellham Quay în dimineața asta? a întrebat Noella, golindu-și paharul cu suc de fructe și întinzând mâna după un măr. Dacă mergem, trebuie să-mi iau aparatul de fotografiat. Oliver spune că e un loc minunat pentru turiști.

— Cel puțin n-o să te confunde nimeni cu cineva din trecut, a remarcat Edmund, uitându-se urât la rochia de un roșu aprins a soției sale, despicată în părți, și la tricoul ei de

bumbac, care era alb, dar plin de ananași, piersici și struguri, toate pictate manual. Cred că era simplu să fii excitat de fustele lungi și de bluzele cu dantelă de altădată, a continuat el. Uneori e bine să-ți ții farmececele ascunse. Aduce un fior de excitație când trebuie să muncești mult ca să obții ce vrei.

Harriet l-a privit încruntată pe sub genele lăsate, dar nu i-a răspuns. Înainte ca Lewis să spună ceva, în încăperea a apărut Ella. Părea că somnul o revigorase, iar ochii ei albaștri erau vii și surescitați.

— Ce dimineață minunată! a exclamat ea.

Lewis a fost șocat de vocea ei, profundă și în mod evident studiată.

— Aveți ceva planuri? a adăugat ea uitându-se roată prin încăperea.

— Îmi plac colanții și bluza, draga mea, a zis Noella privind ținuta Ellei, care era plină de niște floarea-soarelui imense. Bravo ție că ai oasele mici. Eu aș arăta ca o balenă.

— Nimeni nu o poate acuza pe Ella că e grasă, a zis Lewis cu un zâmbet.

Ella i-a surâs și ea. Încă era uluită de magnetismul lui sexual și și-ar fi dorit să nu se fi căsătorit de curând. Ar fi dat orice ca să petreacă o noapte sau două cu el și probabil și-ar fi vândut sufletul pentru șansa de a lucra cu el.

— E un sat pe nume Morwellham Quay la granița cu Devon, unde toată lumea e îmbrăcată în costume istorice și lucrează așa cum se lucra odinioară, a explicat Harriet. Voiam să mergem acolo.

— Pe la mine trece Mark în dimineața asta, a zis Lewis cu dificultate. Nu putem aștepta până după prânz?

Harriet a dat să spună ceva, dar a tăcut.

— Nu chiar, a zis Edmund zâmbind subtil la gândul unei ieșiri fără Lewis. Oliver a spus că prânzul e cel mai bun moment să fim acolo. Poți lua masa așa, ca altădată.

— Atunci va trebui să sar peste și să iau masa ca în zilele noastre, a spus Lewis scurt.

S-a uitat la Harriet.

— Îmi pare rău, iubito. O să mă revanșez, îți promit, dar suntem într-un punct crucial și până nu lămurim unul sau

două lucruri Mark nu poate trece mai departe.

Harriet a ridicat din umeri.

— E-n regulă. Sunt sigură c-o să reușesc să mă distrez și fără tine.

Ella a privit-o atent pe prietena ei și i-a văzut cearcănele din jurul ochilor. S-a întrebat dacă erau rezultatul prea multor nopți de pasiune istovitoare sau al tensiunilor la care făcuse aluzie Harriet cu o seară înainte.

— Am mai fost acolo, a anunțat ea. Am petrecut o lună în Devon acum doi ani și-mi aduc aminte de locul acela pentru că am făcut o mie de poze. Nu sunt sigură că vreau să merg din nou.

— Păi asta e drăguț, Lewis va avea companie, a zis Noella, privind-o pe Ella cu atenție.

— Știți ceva, ce-ar fi să-l invităm și pe Oliver, să vină cu noi pe post de ghid? a spus deodată Edmund. Trei e întotdeauna un număr ciudat și sunt convins să-i va prinde bine și lui o ieșire.

— Mă duc să-l chem, a zis repede Noella. Doar să ai grijă să nu se strice apa cât suntem noi plecați, Lewis.

— De ce să se strice? a întrebat Lewis, iritat că Ella rămâne cu el acasă, în timp ce el voia să profite și să recupereze înregistrarea din dormitorul lui Edmund.

— Azi-noapte, târziu, Oliver era aici reparând ceva, deși e puțin neclar cine l-a chemat. Nu-i așa, Edmund?

Harriet a simțit cum i se încinge ceafa și a sperat că nu s-a înroșit.

— Mă duc să-mi iau câteva lucruri, a murmurat ea.

— Nu te superi dacă vine și Oliver, nu-i așa, Harriet? a întrebat Edmund încet.

Ea a făcut o pauză.

— Sigur că nu.

— Cred că și-a câștigat un fel de premiu.

Harriet și-a adus aminte de felul în care bărbatul nevăzut și-a dat drumul între fesele ei strânse și a ghicit că acesta era, așa cum credea de altfel, Oliver. Ar fi dorit să remarce că, în cazul acesta, primise deja un premiu, dar nu putea să spună așa ceva în fața lui Lewis.

— Muncește mereu foarte mult, a fost ea de acord.

Edmund a zâmbit.

O oră mai târziu, cei patru plecaseră la drum, Ella se dusesese să exploreze proprietatea, iar Lewis și Mark se instalaseră în seră, acolo unde Lewis făcuse dragoste cu Harriet, ca să discute despre film.

— Ce mă deranjează pe mine, a spus Mark, este felul în care se comportă soțul Helenei în timpul aventurii ei.

— Te deranjează?

— Nu cred că o să discute calm despre asta și nu cred că o să lase aventura să meargă mai departe. Sigur, îmi pot da seama cum ar putea evolua lucrurile, dar dacă omul ăsta e atât îndrăgostit de ea pe cât am fost lăsați să înțelegem, atunci va da înapoi.

— E un test, i-a amintit Lewis scenaristului. Fără îndoială că soțului i se pare greu de suportat și cred că ar trebui să subliniezi partea asta, dar trebuie să afle cât de departe va merge Helena înainte să pună capăt singură aventurii.

— Iar celălalt tip, amantul, o să-nceapă să se-ndrăgostească de ea, nu-i așa? Pentru că, sincer, Lew, bărbații care se vor uita la film se vor îndrăgosti și e greu să-ți imaginezi că tipul care face sex cu ea la modul incredibil nu se implică emoțional.

— Unii bărbați nu se implică, a subliniat Lewis.

— Deci nici el nu se implică, ești sigur? Nu vreau să mă trezesc că trebuie să rescriu scenariul dintr-un unghi diferit mai târziu, când îți schimbi tu părerea.

— Cred, a zis Lewis precaut, că e mai bine să lași porțița ușor deschisă. Lasă senzația că e posibil să se implice mai mult decât s-ar aștepta cineva.

— N-o să fie o crimă la final, nu-i așa? Crimele nu sunt scena mea preferată.

Lewis a zâmbit.

— Nu, nu va fi nicio crimă. Un fel de moarte poate va fi, moartea iubirii sau a încrederii, dar nu va fi o crimă.

Mark s-a încruntat și s-a aplecat către șeful lui.

— Mare atenție, Lew. Nu vreau să fie cineva rănit în povestea asta, cu atât mai puțin tu.

— Eu? Eu sunt doar regizorul!

— Cred că te cunosc destul de bine ca să știu că nu-i adevărat. Spun doar că tu și Harriet îmi sunteți foarte dragi și nu vreau să văd cum vă distrugeți viața de dragul unui film.

— Mulțumesc de grijă, a zis Lewis rece. Oricum, te plătesc să scrii, nu să-mi ții predici, bine?

Cu un oftat, Mark s-a pus iarăși pe scris.

Trecuse de miezul zilei când a plecat Mark și s-a făcut aproape ora unu când Lewis s-a hotărât să facă o baie și apoi să se ducă la cârciumă ca să mănânce. Începuse să creadă că aceste cârciumi englezești erau o idee bună și poate că americanii ar fi trebuit să deschidă câteva și peste Atlantic.

Ella, întinsă pe burtă pe iarbă, cu bărbia sprijinită-n mâini, l-a privit cum se apropie de piscină, în pantalonii lui scurți, și i-a admirat pielea măslinie, moștenită de la mama lui de origine portugheză, dar și trupul musculos și înălțimea remarcabilă, luate de la tatăl lui, născut în Texas. Era perfect, și-a spus în gândul ei, și Harriet – tăcuta și convenționala Harriet – reușise, oarecum, dacă era să te iei după tabloide, să-l domesticească. Dar pentru că era actriță, mai știa și faptul că tabloidele se înșelau deseori.

După ce Lewis a înotat zece bazine, și-a ridicat privirea și a văzut-o pe Ella la marginea piscinei, cu mâinile încolăcite în jurul genunchilor.

— Ești un bun înotător, a spus ea admirativ.

— Am forță, dar nu am stil, mi-e teamă. Sper că nu te-ai plictisit stând aici de una singură. Munca mea are prostul obicei de a-mi lua viața în stăpânire, așa cum își dă seama și Harriet.

— Îmi place să fiu singură, a zis Ella, lucru care nu era adevărat, dar părea genul de răspuns pe care el l-ar aprecia.

— Asta e bine; prea multe femei simt nevoia să fie distrase în permanență.

— La fel ca și unii bărbați, a replicat Ella.

El s-a apropiat de ea, în piscină, și a ridicat privirea, dându-și la o parte părul ud din ochi.

— Și asta e foarte adevărat. Nu voiam să par misogin.

— Nu mă deranjează, a râs Ella. Mie îmi plac diferențele dintre bărbați și femei.

El s-a prins de dublul înțeles al vorbelor ei și a zâmbit. Îi plăcea jocul ăsta.

Mari no Anton 135

— Și mie. Vii cu mine în apă?

— Nu știu să înot.

— Dar la prânz vii? Putem merge la cârciuma de peste drum.

Ella s-a ridicat în picioare.

— O s-o rog pe doamna Webster să ne facă o salată pe care putem s-o mâncăm aici, ca să nu ne mai obosim să ne schimbăm pentru cârciumă.

— Bună idee, a fost Lewis de acord. O să-mi termin cele patruzeci de bazine până e gata masa.

A avut dreptate. Când Ella s-a întors, el era deja așezat pe unul dintre șezlonguri, cu picioarele întinse, încă îmbrăcat în șortul ud, care nu îi acoperea prea bine bărbăția impresionantă.

— Cum merge treaba la noul film? a întrebat Ella, întinzându-i o tavă cu mâncare și un pahar cu vin.

— Cât de bine se poate. Etapele preliminare sunt mereu un coșmar.

— Spune-mi, a zis Ella scoțându-și colanții și apoi așezându-se picior peste picior pe marginea șezlongului lui, cine o va juca acum pe Helena?

Rămăsese doar în bikini și-n tricou. Lewis a privit-o cu atenție.

— Să-nțeleg că ai aflat că sunt în căutarea unei noi Helena?

— Desigur. Toate tinerele actrițe din țara asta au aflat.

— Păi, tot o mai cauți, a zis el enigmatic.

— O să ții audiții cât timp ești aici?

Lewis a scuturat din cap.

— Urăsc audițiile. Probabil c-o să văd persoana de care am nevoie la televizor sau la cinema.

— Sau aici, în Cornwall, a spus Ella ușor.

Lewis a simțit cum i se ridică părul de spate și de pe

mâini și a privit-o fix în ochii adânci și albaștri.

— Sau aici, a admis el, încet.

Inima Ellei a început să bată cu putere în timp ce ea se gândea ce-are de făcut mai departe. Era interesat de ea, își dădea seama, dar mai știa și că, dacă făcea vreo mișcare greșită sau dacă se dovedea prea insistentă, el n-ar fi avut nicio jenă s-o dea afară din casă, chiar dacă era invitata lui

Harriet. Și-a scos foarte lent tricoul. Pe sub el era goală.

— Am crezut întotdeauna că am silueta potrivită ca s-o joc pe Helena, a spus ea calmă.

Lewis a simțit cum i se scoală. Cu siguranță, ea era foarte sexy și avea același fel de inteligență care-l atrăgea și la Harriet. În plus avea și abilitatea actricească de a transmite emoții la comandă. Acum își pusese în gând să-l seducă și planul ei funcționa, după cum reacționa trupul lui.

— De fapt, Helena e Harriet, nu-i așa? a șoptit Ella punându-și picioarele pe marginea șezlongului.

— Ce te face să spui asta?

— Am văzut *Secrete întunecate* și o cunosc pe Harriet de ani buni. Ai schimbat unul sau două lucruri, dar nu foarte multe.

— Am construit-o după Harriet, a recunoscut el.

— Și trebuie s-o dorești pe actrița care-o joacă exact așa cum o dorești pe Harriet? a șoptit ea.

Lewis a ridicat privirea la Ella și a simțit o săgetare de dorință pură. Era o fată deșteaptă, sexy și atrăgătoare, care putea fi transformată într-o adevărată frumusețe pe marele ecran. Era și extrem de dornică să-i placă, la modul cel mai flatant, deși el știa exact de ce. Dar în acest moment era un bărbat care avea nevoie de plăceri trupesti.

După plecarea lui Mark, Lewis a recuperat înregistrarea din dormitorul lui Edmund și a vizionat-o la televizor.

Sexualitatea toridă a scenei care i se desfășurase înaintea ochilor îi rămăsese întipărită în creier și avea nevoie de-o femeie – de preferat o femeie care să semene cât de cât cu Harriet.

— Da, probabil c-ar trebui s-o doresc pe actriță, a zis el pe un ton egal.

— Mi-ar plăcea s-o joc pe Helena în film, a spus Ella. Și

mi-ar plăcea să dau o audiție. Chiar dacă în mod obișnuit nu-ți plac, cred că asta o să-ți placă.

— Serios? a spus el, cu un licăr amuzat în ochii lui întunecați.

— Nu se vor întoarce decât peste mult timp, a continuat Ella, decisă să mizeze totul pe acest unic moment.

— Credeam c-ai venit aici pentru că ai inima sfâșiată, i-a adus aminte Lewis.

— Munca mă face mereu să-mi iau mintea de la astfel de lucruri.

— Mie-mi ia gândul de la mâncare, a remarcat Lewis.

Spre uimirea Ellei, el a pus tava jos, s-a ridicat și a luat-o de mână.

— Atunci vino-ncoace, Ella. O să ținem audiția chiar aici, în tufișurile astea.

— Aici?

Ella își imagina o partidă confortabilă pe un pat moale. El a zâmbit.

— Ce s-a întâmplat? Nu te ține talentul actoricesc?

Ella a simțit un nod în stomac de dorință.

— Ba cum să nu. Nu eram sigură c-o să avem destulă intimitate, asta-i tot.

— Credeam că actrițele sunt obișnuite cu publicul, a tachinat-o el cât s-au mutat departe de privirile curioșilor. Dar știu ce vrei să spui și îți promit că aici aveam intimitate totală.

Ella și-a aruncat privirea în jurul ei. Nu era nimeni prin preajmă și, oricum, și-a dat seama că ar fi făcut orice i-ar fi cerut Lewis ca să primească rolul. Își dorea rolul acesta aproape la fel de mult cât își dorea o aventură cu Lewis James.

După ce au ajuns la umbră, Lewis s-a așezat pe pământ în fața Ellei și i-a tras în jos cu putere bikinii albaștri, până când i-a scos la iveală zona pubiană. Apoi i-a lăsat acolo, spânzurați, astfel încât picioarele ei să rămână apropiate, dar nu prea strâns, pentru ca limba lui s-o poată atinge acolo unde-și dorea ea cel mai mult.

Cu toate astea, Lewis a început de mai sus. I-a băgat picioarele între genunchii lui, apoi a lins-o foarte ușor pe

șolduri, în vreme ce cu nasul o împungea ușor peste mușchii abdominali. Ella a încercat să se miște, să-l facă să se ducă mai jos, dar el nu voia să fie zorit. Așa că ea a trebuit să se mulțumească să-l prindă cu mâna stângă de ceafă.

Ella se epilase și-și tunsese mare parte din părul pubian, păstrând doar o fâșie îngustă care ducea de la îmbinarea de sus la labiile exterioare. Asta a însemnat că, atunci când Lewis a coborât, și-a putut trece limba nestingherit peste pielea moale din acea zonă delicată și asta i s-a părut extraordinar de excitant.

A încercat să-și imagineze trupul lui Harriet la fel de golaș și limba lui a început să se miște din ce în ce mai repede. În cele din urmă, spre încântarea Ellei, i-a despărțit labiile și a început s-o lângă în interior, până când a ajuns la clitorisul ei mic care se întărea încet-încet. Când i-a îndepărtat cu nasul învelișul protector și apoi i-a luat între buze clitorisul, picioarele Ellei au început să tremure. Și-a dus mâna liberă la sânul drept, trăgându-se de sfârc ca să fie stimulată în ambele zone unde-i plăcea atât de mult.

Uitându-se în jos la părul negru-albăstrui al lui Lewis, care muncea cu entuziasm între coapsele ei, Ellei cu greu îi venea să creadă că asta i se întâmplă ei. Și, din senin, un orgasm rapid îi cutremură tot trupul, făcând-o să geamă zgomotos din cauza senzației neașteptate. Lewis a așteptat să-i treacă fiorii, apoi și-a lins degetul mijlociu al mâinii stângii și l-a plimbat ușor între fesele ei ferme. Ella și-a îndoit genunchii ca să-i facă loc, iar el și-a rotit în mod repetat vârful degetului chiar la intrarea în anusul ei, în vreme ce cu limba a continuat să-i stimuleze și să-i mângâie clitorisul.

Tot trupul Ellei a fost străfulgerat de plăcerea intensă și ea a simțit cum mușchii abdominali i se ncordează aproape dureros. Lewis și-a dat seama că se apropie de un orgasm violent și s-a simțit și mai excitat. În mintea lui, ea nu era Ella, ci Harriet, iar când ea a scâncit și l-a implorat să continue, el a auzit vocea lui Harriet.

Ella și-a mai îndoit puțin picioarele, iar Lewis i-a strecurat degetul pe intrarea din spate și a mângâiat-o încet pe dinăuntru, apăsând delicat acele sensibile terminații

nervoase până ce Ella a început să urle de excitare. Clitorisul ei s-a retras brusc și, dându-și seama că orgasmul ei e foarte aproape, Lewis i-a scos de tot bikinii, ajutând-o să iasă, tremurând toată, din ei.

Ea a rămas dezamăgită să piardă contactul cu degetul lui în acel loc, atât de ascuns, și total dezolată că limba lui n-o mai stimulează între coapse; dar știa că urmează ceva mult mai bun și, când el a întins-o pe iarbă, ea a desfăcut larg picioarele și l-a privit fix, așteptând să vadă ce vrea de la ea. Lewis a îngenuncheat peste piciorul ei drept și i-a ridicat piciorul stâng, astfel încât să și-l rezeme de umărul lui.

— Acum o să te pătrund, a murmurat el. Când fac asta, vreau să bagi și tu un deget odată cu mine. Așa o să mă stimulezi manual cât timp sunt în tine.

Ella nu făcuse niciodată așa ceva, dar de-abia aștepta să încerce. Așa că, de îndată ce el a pătruns-o cu erecția lui imensă, a dat să i se supună. Din cauza dimensiunii penisului lui, i-a fost greu la început, iar el a trebuit să se retragă un pic ca să-i facă loc și ei. Apoi, cu degetul ei lipit de penis, el a început să împingă înainte și înapoi. A împins încet și intens, dorindu-și să ajungă la orgasm, în vreme ce Ella se zvârcolea și gemea sub el.

Ella simțea cum îi mângâie penisul cu degetul și, cu fiecare mișcare intensă, îi stimula și ridicătura de la baza glandului. La faza asta, el a început să gâfâie și a scos un geamăt mic.

Ea nu se simțise niciodată atât de excitată. Faptul că Lewis James făcea dragoste cu ea și că o făcea în aer liber, unde-i putea vedea oricine, era suficient s-o excite, și fără talentele lui extraordinare. Combinația dintre cele două era prea mult pentru ea, iar orgasmul ei venea mai repede decât și-ar fi dorit și îi era imposibil să prelungească momentul.

— Îmi dau drumul! a țipat ea, iar Lewis a simțit cum mușchii ei se încordează în jurul lui, în vreme ce ea urlă dezlănțuită, apoi rămâne cu trupul aruncat în iarbă.

Când a terminat, Lewis era și el aproape gata. A continuat să pompeze înăuntrul ei, mai repede acum,

gândindu-se doar la propria lui plăcere. Brusc și-a imaginat cum și-a dat drumul Harriet în mâinile pricepute ale lui Edmund și a ejaculat și el, dându-și capul pe spate cu un urlet mai degrabă de durere decât de extaz. Trupul Ellei încă zvâcnea spasmodic, iar Lewis s-a întins pe iarbă lângă ea. Umerii lor se atingeau în vreme ce ei își recăpătau suflul.

— Ai fost fantastic, a spus Ella, cu vocea răgușită de emoție.

— Și tu, a murmurat Lewis, dar știa deja că se simte ciudat de gol pe dinăuntru și nu voia altceva decât ca Ella să între în casă.

Nu era vina ei, nu greșise cu nimic, iar sexul fusese de calitate, dar nu era Harriet și dintr-odată Lewis s-a simțit îndurerat. Ella s-a rostogolit și s-a așezat pe el, frecându-i pieptul cu sânii.

— Pot s-o joc? a întrebat ea gâfâind.

Lewis s-a încruntat.

— Poftim?

— Pot s-o joc pe Helena în film? A fost audiția satisfăcătoare?

— Ai fost mai mult decât satisfăcătoare, a asigurat-o el.

— Înțeleg cât de mult înseamnă munca ta pentru tine, i-a spus Ella. Nu-ți face griji, n-o să-i spun nicio vorbă lui Harriet. La urma urmelor, e doar documentare, nu-i așa?

— Nu știu exact ce-a fost, a recunoscut Lewis. Ești o femeie foarte atrăgătoare, Ella, și eu cu siguranță nu sunt vreun sfânt.

— Nu mi-aș dori vreun sfânt. Știi, ar fi trebuit să te însori cu o actriță, a adăugat ea, rostogolindu-se jos de pe el și căutându-și hainele.

— De ce?

— Harriet nu e fericită pentru că nu te înțelege așa cum te-ar înțelege cineva din interiorul profesiei tale.

Lewis a privit-o cu atenție.

— Harriet mă înțelege foarte bine. Am fost însurat cu Rowena Farmer înainte de Harriet și ea nu mă-nțelegea deloc.

Ella a zâmbit.

— Atunci am greșit eu. Când o să știu?

— Ce să știi?

— Dacă rolul e al meu.

Lewis s-a simțit puțin agasat.

— Uite, am făcut ceva ce ne-a plăcut amândurora, nu-i așa? Ți-am zis, n-am nici cea mai vagă idee cine-o va juca pe Helena.

— Mi-ai cerut o audiție în natură.

— Da, dar știam amândoi ce înseamnă asta.

— Sper că o să priceapă și Harriet, dacă nu primesc rolul, a zis dulceag Ella și s-a îndepărtat de el.

Când a intrat în casă s-a simțit vinovată. La urma urmelor, știa că el și Harriet de-abia se căsătoriseră și știa că s-ar fi culcat cu el indiferent dacă îi dădea rolul sau nu. În orice caz, acum când aflase cum este el, acum că făcuse dragoste cu el, voia să-i fie în preajmă. Dacă asta s-ar fi întâmplat prin apariția ei în film, ar fi fost fericită; dacă nu, era dispusă să-ncerce să-l răpească de lângă Harriet. După părerea Ellei, prietenia se oprea la ușa dormitorului.

Lewis și-a pus șortul și s-a ridicat sfârșit în picioare. Pentru prima oară în viața lui, fiorul trecător al sexului nu-i fusese de ajuns. Ella era sexy și ispititoare, dar nu era Harriet, iar el pe Harriet o dorea.

— Poate că ai dreptate, Mark, a șoptit el. Dar deja mi-a scăpat cu totul de sub control.

Din fericire, el nu remarcase cât de mult contrastase senzația lui de goliciune cu exaltarea Ellei.

8

Mark stătea în mijlocul camerei sale de hotel, cu telefonul la ureche, și nu-i venea să creadă ce auzea.

— Să schimb personajul? a întrebat el îngrozit. Nu pot, nu acum.

— Trebuie, a zis Lewis scurt, iar Mark a simțit încordarea din vocea șefului său.

— Dar n-o să mai aibă nicio logică.

— Atunci trebuie să faci să aibă. La urma urmelor, tu ești acela care m-a tot avertizat în privința pericolelor

acestei povești.

— Personajul soțului Helenei a fost constant de-a lungul ambelor filme, a zis Mark cu tact. Nu cred că publicul va accepta o schimbare radicală în acest moment.

— Contrar credințelor împământenite, oamenii se mai schimbă, a spus Lewis cu amărăciune. Nici eu n-aș fi crezut asta acum câteva ore dacă n-ar fi fost adevărat.

— Te simți bine? a întrebat Mark neliniștit.

— Nu, nu mă simt bine, dar nu e important. Important e că acest film reflectă adevărul, iar adevărul este că, în momentul în care soțul încrezător, puternic și detașat emoțional ajunge la jumătatea micului său experiment, descoperă că are de pierdut mai multe decât și-ar fi imaginat vreodată.

— Am încercat să-ți spun asta de la bun început, a subliniat Mark.

— Scutește-mă, Mark. Scrie scenariul cum îți spun eu și gata. Eroul nostru, dacă ăsta-i cuvântul potrivit pentru el, face sex, întâmplător, dar palpitant, cu cea mai bună prietenă a soției sale și-n loc să savureze momentul se simte dezamăgit și enervat.

— De prietenă?

— Nu, de el însuși! Vrei să mă scoți din minți? a întrebat Lewis furios.

— Voiam să-nțeleg lucrurile așa cum sunt. Bun, deci e o schimbare bruscă, adusă de un incident anume. Asta îmi ușurează oarecum sarcina.

— Ce mă bucur, a zis Lewis sarcastic.

— Păi așa și trebuie; trebuie să mă chinui să fac povestea asta să țină. Dar Helena? Și aventura ei e dezamăgitoare și nesatisfacătoare?

— Nu! a replicat Lewis scurt, iar Mark a auzit cum închide, trântind receptorul.

Scenaristul și-a scos carnețelul și s-a pus pe scris. N-a fost atât de greu pe cât credea că va fi – bănuise că așa se va întâmpla de la bun început.

*

— Ne-am distrat de minune, a spus Harriet, dând buzna

în salon și sărutându-l bucuroasă pe Lewis. Stai să-mi vezi poza.

— Poza?

— Mi-am făcut una în costum victorian, arăt foarte ciudat.

— Și-a făcut și Noella una, a spus Edmund, dar zici că e prostituată, nu-i așa, iubito?

Noella s-a strâmbat.

— Asta, pentru că eu sunt prea voluptuoasă pentru costumul ăla. Presupun că fecioarele victoriene erau zvelte și neatrăgătoare.

Lewis a încercat să pară interesat de distracția lor, dar nu voia să facă altceva decât s-o ducă pe Harriet în pat și să facă dragoste cu ea, așa cum făcuse cu Ella, doar că, de data asta, cu sentiment și implicare.

— S-a distrat și Oliver? a întrebat el.

— Sigur, doar că nu s-a entuziasmat la partea istorică. A spus că toate costumele alea și noroiul îl făceau recunoscător sorții că trăiește în secolul ăsta, dar cu siguranță i-a plăcut excursia în mina de cupru.

Harriet a tremurat.

— Mie nu mi-a plăcut. Era groaznic de frig și mă tot întrebam ce s-ar întâmpla dacă trenulețul s-ar strica și dacă am rămâne blocați în fundul pământului.

Edmund și-a pus mâna pe umărul ei, pentru o clipă.

— Ți-aș fi ținut eu de cald, a spus el încet, iar Harriet și-a întors capul spre el și i-a zâmbit.

Inima lui Lewis a început să bată cu putere. S-a ridicat repede în picioare, murmurând:

— O s-o rog pe doamna Webster să ne facă o cafea.

— Tu ce-ai făcut toată ziua? l-a întrebat Harriet cu nevinovăție când s-a întors.

— Mi-am petrecut o grămadă de vreme cu Mark și apoi am stat afară, m-am bucurat de vremea asta frumoasă.

— Unde e Ella? a întrebat Noella tăios.

— A stat și ea puțin afară, dar apoi a zis că vrea să facă o baie și de-atunci n-am mai văzut-o, a spus calm Lewis.

— Trebuie să vorbesc ca lumea cu ea după cină, a spus Harriet. Încă nu mi-a spus nimic despre despărțirea de

Simon, dar știu că vrea să vorbească despre asta. La un moment dat păreau că se vor căsători.

— Nu cred că are inima frântă, a comentat Lewis.

Harriet s-a uitat urât la el.

— De unde știi tu? A discutat ceva cu tine?

— Nu, dar părea destul de veselă. Păcat că nu știe sănoate, a adăugat el.

— De ce? a întrebat Harriet, care știa foarte bine că Ella știe să înoate.

— S-ar fi bucurat și ea de piscină.

Edmund a dat din cap.

— Știu ce vrei să spui. N-are ocazia să se fâțâie în bikini pe lângă piscină, biata Ella.

— A, ba bikini purta, a zis Lewis cu un rânjet. Ba chiar unii micuți de tot.

În capul lui Harriet a început să sune alarma.

— Ți-a propus cumva să joace în vreunul din filmele tale? a întrebat ea.

— A aruncat câteva aluzii, da.

— Doar să nu folosești canapeaua de casting pentru audiții, l-a avertizat Harriet ascunzându-și teama sub un zâmbet.

— De ce nu? a întrebat Lewis calm. Te deranjează ideea asta?

— Să fiți siguri că pe mine mă deranjează, a zis repede Noella. Mă duc pe la căsuța lui Oliver, a adăugat ea. Cred că mi-a rămas aparatul de fotografiat la el.

— Ce convenabil, a remarcat Edmund. Haide, Harriet, arată-i poza lui Lewis.

Harriet a băgat mâna într-o plasă și a scos o poză sepia înrămată, înfățișând-o pe ea îmbrăcată într-un costum victorian. Lewis a privit poza și a simțit c-o dorește și mai tare pe soția lui. Părea atât de inocentă, atât de nepătată, și totuși privirea ei era atât de atent ațintită asupra lui. Își lăsase părul pe spate și avea o expresie în același timp precaută și încrezătoare. Ca un copil, s-a gândit el, un copil cu trupul și mintea unei femei.

— E bună, nu? a spus Edmund încet. I-au expus fotografia imediat, ca să-i păcălească pe vizitatori, să creadă

că și ei vor arăta la fel de bine. Poza Noellei dovedește, totuși, contrariul.

— Noella arată bine, a spus Harriet. Cred că ești foarte nedrept cu fotografia ei. Nu-i de mirare că a stat de vorbă mai mult cu Oliver decât cu tine azi.

— E mai pe genul ei, a zis Edmund firesc. Păcat că nu e bogat. Dacă ar fi fost, Noella m-ar fi părăsit imediat și-ar fi trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Lewis s-a încruntat.

— Și cum te-ai fi simțit?

Edmund a cântărit răspunsul preț de un moment.

— Liber, a spus el, râzând. Liber să-mi aleg pe cineva cu care să mă potrivesc mai bine.

— S-ar putea să fie mai greu decât crezi, a subliniat Lewis.

— E destul de ușor, a replicat Edmund. Am întâlnit deja pe cineva. Păcat că e combinată.

Harriet s-a uitat ba la soțul ei, ba la Edmund și și-a dat seama că trebuie să iasă din cameră. Nu putea rezista tensiunii și furiei crescânde din spatele fațadei civilizate pe care o afișau cei doi.

— Mă duc s-o găsesc pe Ella, a anunțat ea și a ieșit val-vârtej din cameră.

— Femeia asta, a zis Lewis încet, o cunosc?

— Dacă o cunoști? E o întrebare tare dificilă. Cu siguranță ai făcut cunoștință cu ea.

— Ai mare grijă, Edmund, a spus Lewis încet.

— O să am tot atâta grijă cât ai avut și tu în după-amiaza asta când ai făcut amor cu Ella sub ochii doamnei Webster. A rămas șocată, mi-e teamă, și numai datorită intervenției Noellei nu a plecat de-aici.

Lewis a simțit cum pălește, iar Edmund s-a răsucit și l-a lăsat singur. Prins în flama momentului și dornic să-și șteargă din memorie filmulețul lui Harriet cu Edmund și Oliver, uitase cu totul de menajeră și de priveliștea pe care o avea aceasta de la fereastra bucătăriei.

În vreme ce drama era în plină desfășurare la Penruan House, Noella își savura propria ei dramă. Toată ziua tânjise ca Oliver să facă din nou dragoste cu ea. De câte ori

avuseseră ocazia, se atinseseră sau schimbaseră priviri pline de înțeles și asta le-a sporit dorința.

Acum, în siguranța căsuței lui Oliver, erau amândoi liberi să-și exprime pasiunea. Spre încântarea Noellei, nici n-a apucat să între bine în hol, că Oliver a și apucat-o de braț și a condus-o repede către livingul transformat în sală de forță.

Amândoi și-au rupt hainele de pe ei, în tăcere, dar cufundați în plăcerea momentului. Apoi, tot fără cuvinte, Oliver s-a întins pe spate pe banca de împins greutate, cu picioarele de-o parte și de alta și cu tălpile lipite de podea și a ridicat mâinile prinzându-se de capătul barei.

Erecția lui era imensă și venele deveniseră evidente, ca niște frânghii albastre, iar glandul se umflase și se colorase în purpuriu. Noella n-avea nevoie de instrucțiuni; știa exact ce voia să facă și s-a așezat deasupra lui, călare peste partea de jos a abdomenului, tot cu tălpile lipite de podea.

S-a așezat prinzându-i penisul erect între burta ei rotunjoară și abdomenul lui musculos și s-a aplecat în față ca să se prindă și ea de bara laterală, punându-și mâinile peste mâinile lui Oliver. Sâni ei voluptuoși atârnav exact peste buzele lui. Oliver și-a întins mușchii gâtului și i-a luat sfârcul stâng în gură, sugându-l cu putere.

— Mușcă-mă, l-a îndemnat Noella. Și suge mai tare. Îmi plac bărbații duri.

Oliver n-avea nevoie de invitație. A mușcat-o ușor de sfârcurile ei ascuțite și apoi a deschis și mai mult gura, ca să poată suge și areola. Noella a oftat de plăcere și a început să se legene deasupra lui, stimulându-și zona dintre picioare până când a simțit în profunzime primii fiori de excitare.

Brusc, Oliver a mușcat-o mai tare de sâni. Senzația arzătoare a străbătut-o prin tot trupul. Și-a ridicat soldurile și, foarte încet, și-a introdus penisul lui înăuntru. Apoi și-a încordat mușchii bazinului, strângându-l și mai tare, până când el a rugat-o să-nceteze ca să nu-și dea drumul. Ea l-a eliberat puțin și a privit în jos, la chipul lui acoperit de sudoare.

— Vreau ca asta să rămână o amintire frumoasă pentru

amândoi, a zis ea pe un ton scăzut, iar Oliver a ridicat din umeri până când a simțit cum penisul lui îi atinge cervixul.

— Și eu, a asigurat-o el.

— Atunci stai nemișcat puțin, lasă-mă doar pe mine, l-a rugat ea.

Oliver a scuturat din cap.

— Eu nu fac așa.

În secret, Noella era încântată. Îi plăcea ca bărbații să-i dea replica, să preia comanda chiar și atunci când ea era aceea care dădea ordine. Dar totodată voia să facă sex cu Oliver așa cum își dorea, iar el a văzut umbra subtilă de neliniște de pe chipul ei.

— Suntem amândoi la fel, Noella, i-a spus el. Ai dreptate, o să fie grozav.

Noella s-a aplecat și mai mult în față și s-a prins de bară pentru a se ridica și a coborî de-a lungul trupului lui perfect sculptat. Oliver știa că ea își stimula întreaga zonă pubiană cu fiecare mișcare. Când ea s-a înclinat înainte, el a pătruns-o profund, iar ea a început să-l sărute pe gât și să-l muște ușor de ureche, înainte să alunece înapoi de-a lungul erecției lui.

Treptat, tensiunea din testicule s-a transformat în durere, iar Oliver știa că se apropie de orgasm. Înainte să spună ceva, Noella și-a dat și ea seama și a schimbat repede ritmul. În loc să se miște în sus și-n jos, ea a început să-și rotească umerii dintr-o parte în alta. Asta însemna că terminațiile nervoase din interiorul vaginului ei erau atinse în cel mai plăcut mod, trimițând semnele delicioase de excitare prin abdomen către sânii care-i erau supti în continuare de Oliver cel ascultător. Acesta era foarte aproape să ejaculeze și în curând a început să geamă, străduindu-se să se abțină, în vreme ce Noella încerca să ajungă treptat la orgasm.

— Imediat, a șoptit ea și trupul ei s-a încordat, iar el a simțit cum și mușchii ei interiori se contractă.

După asta, Noella a început să se miște mai lent; el se simțea ca și cum ar fi fost torturat de o expertă, pentru că penisul și testiculele sale zvâcneau, dar nu erau suficient stimulate ca să ajungă la orgasm.

Noella respira din ce în ce mai rapid și s-a îndepărtat puțin de amantul ei, doar pentru a vedea cum Oliver o trage cu gura de sfârcuri. Și-a mutat trupul înapoi, pe partea jos a abdomenului lui, etalându-și sânii în toată splendoarea lor. Oliver și-a dat seama că nu se mai poate stăpâni și a scos un strigăt de avertisment pentru Noella.

Ea și-a desprins rapid o mână de bară, strecurându-și mâna liberă între picioare și mângâindu-și clitorisul întărit, în vreme ce a crescut ritmul mișcărilor. Într-un final, Noella a fost cea care și-a dat drumul prima și a țipăt, frecându-se cu putere de șoldurile lui și sucindu-și trunchiul, până când ce el a apucat-o din nou de sânii ei voluptuoși.

Chiar în timp ce ultima ei smucire a început să se stângă, Oliver și-a dat și el drumul. Țipătul lui a fost chiar mai zgomotos decât al Noellei când și-a eliberat toată acea tensiune, pe care o ținea în el de atâta vreme. A zvâcnit din șolduri și a închis ochii, acaparât de spasmele orgasmului. Noella l-a privit și a știut sigur că acest tânăr o va face întotdeauna fericită. Când s-a potolit, Oliver a deschis ochii și i-a zâmbit.

— E rândul tău să te-ntinzi pe bancă, a zis el.

— Acum? a întrebat Noella, nevenindu-i să creadă.

— Da, acum, cât mai ai chef. Repede, întinde-te ca mine, dar așează-ți picioarele la capătul băncii.

Inima Noellei bătea cu putere datorită acestei întorsături neașteptate pe care o luaseră lucrurile. Au făcut schimb de locuri și, spre încântarea ei, el s-a ghemuit imediat la podea, lângă bancă, și i-a tras trupul înspre el.

— Cred că mai întâi trebuie să bea ceva, a mormăit el.

Noella era pe punctul de a protesta când și-a dat seama că Oliver adusese o sticlă de șampanie. A auzit cum el deschide sticla, cu un pocnet zgomotos, și, dintr-odată, lichidul rece ca gheața i s-a revărsat peste vulvă, scurgându-i-se peste coapse și peste labiile exterioare, încă deschise după orgasmul de dinainte.

Oliver a început să lîngă rapid șampania, deschizând-o pe Noella cu mâinile și bînd din ea așa cum Edmund n-o făcuse niciodată.

— Ești atât de frumoasă, a zis el încet. Aș vrea să facem

asta la nesfârșit.

Și Noella și-ar fi dorit să facă asta la nesfârșit. A simțit cum el îi pune o mână deasupra părului pubian și apasă, împingându-i clitorisul mai aproape de intrarea în vagin. Ea a început să geamă când el și-a trecut ușor limba peste clitorisul ei, excitându-se din ce în ce mai tare pe măsură se senzațiile se amplificau. După o vreme, ritmul regulat a devenit insuportabil. Avea nevoie de o schimbare de ritm ca să ajungă la orgasm, așa că a ridicat șoldurile ca să simtă mai bine.

— Mai repede! a strigat ea, dorindu-și cu disperare ca el să priceapă ce vrea ea. Te rog, mișcă-ți limba mai repede acum.

Oliver a auzit-o, dar, în loc să facă cum a cerut ea, i-a strecurat un deget înăuntru apăsând-o apoi ușor în partea de sus a vaginului și, în același timp, i-a prins clitorisul între buze, sugându-l neobosit.

— O, da! Da, rămâi acolo! a țipat Noella, excitată la culme, și de data asta Oliver a ascultat-o.

Degetul i-a rămas acolo, presând cu putere. Cu cealaltă mână a coborât peste zona ei pubiană până când Noella a simțit că mai are puțin și explodează dacă nu-și dă drumul. În tot acest timp, el a continuat să-i sugă miezul delicios, captiv între labiile ei frumoase.

— Nu mai rezist! a urlat Noella, simțind cum căldura molesitoare se tot întinde și trimite săgeți de plăcere prin întregul ei trup. Mai repede! mai repede!

Oliver știa că nu are de ce să se grăbească, că peste câteva secunde ea va avea un nou orgasm. A privit cum coapsele ei tremură și cum se încordează toată, cum dă ochii peste cap în momentul în care orgasmul incredibil de intens i-a luat trupul în stăpânire.

Preț de-o clipă, ea și-a ținut respirația, apoi a expirat prelung, pe deplin satisfăcută. În acest timp, Oliver se desfăta lingându-i fluidele dulci care i se adunaseră la intrarea în vagin.

În vreme ce el o linge, Noella a simțit apăsarea bărbiei lui pe labiile ei sensibile și, spre surprinderea ei, asta i-a declanșat un alt orgasm, mai puțin intens, dar dulce-amărui,

cu o durere surdă care-i umplea abdomenul și vulva de zvâcnete pentru a treia oară. Într-un final s-a prăbușit, gâfâind. Oliver și-a trecut cu tandrețe o mână peste abdomenul și peste sânii ei când s-a ridicat, apoi a acoperit-o cu o pătură subțire.

— Odihnește-te puțin, a spus el încetisor. Nu te poți întoarce la soțul tău atât de răvășită. Ce-o să creadă?

— Probabil că nici n-o să observe, a zis Noella. Harriet îi ocupă gândurile zilele astea.

Oliver s-a așezat pe podea lângă ea și i-a întins un pahar de șampanie.

— Uite, ți-am păstrat și ție. Harriet? Nu-i soția lui Lewis?

— Ba da, dar Edmund a dorit-o pentru el, și de obicei Edmund obține ce vrea.

— Nu cred că ar risca să-și facă necazuri cu Lewis James, a spus Oliver. Pare un tip prea periculos să te pui cu el.

— Este, a confirmat Noella. Cred că pentru Edmund asta face parte din jocul atracției, primejdia. În vremurile noastre, puține lucruri mai sunt interzise. Așa că, atunci când găsește ceva interzis, fix într-acolo se duce.

— Și Harriet?

Noella s-a încruntat.

— Nu pricep, sincer, de ce Harriet i-a devenit amantă. Eu una n-aș risca să-l pierd pe Lewis dacă aș fi soția lui, dar încep să cred că nu e niciun risc la mijloc, în ceea ce-o privește pe ea.

— Adică?

Oliver era uimit.

— Adică, a spus Noella încet, e posibil ca Lewis și Harriet să ne joace pe degete de dragul artei.

— Artă?

Ea s-a ridicat, s-a uitat la ceas și s-a suit repede pe bancă.

— Atât s-a făcut ceasul? Trebuie să dispar.

— Cum adică, de dragul artei? a insistat Oliver.

— Nu contează, dragule. Poate că mă-nșel și, chiar dacă am dreptate, nu pot să fac nimic în privința asta.

— Dar noi? a întrebat Oliver. Tu doar te joci cu mine?

Noella a scuturat din cap.

— Nici gând, dar deocamdată savurez momentul. Suntem în vacanță și mă distrez nemaipomenit. O să mă gândesc mai profund la asta dacă și când voi simți nevoia, bine?

— Ești specială pentru mine, a spus Oliver. N-am mai întâlnit nicio femeie ca tine.

Noella a zâmbit.

— Poate că nu, dar sunt cu câțiva ani mai mare decât tine.

— Nu contează asta, a protestat Oliver. Suntem făcuți unul pentru celălalt, știu eu.

— Mă vezi trăind iarna în Cornwall, iubitul? l-a întrebat Noella cu blândețe. Eu sunt obișnuită cu soarele și căldura din California, mai ții minte?

— Te-ai adapta, a spus Oliver hotărât. Îmi dau seama că ești adaptabilă și, dacă ai fi fericită aici, n-ar merita să dau drumul centralei ca să te încălzești un pic?

Noella și-a tras hainele pe ea și a ridicat din umeri.

— Hai să ne bucurăm de prezent, Oliver. Însemni foarte mult pentru mine, dar acum viața mi se pare un pic derutantă.

Oliver a dat din cap.

— E-n regulă, a spus el zâmbind. Pot s-aștept. Mă pricep la așteptat.

Cuvintele lui îi răsunau în cap Noellei și când s-a strecurat înapoi în Penruan House, a urcat la etaj și a intrat în baia pe care o foloseau ea și Edmund. În scurt timp, ușa băii s-a deschis și soțul ei și-a făcut apariția.

— Ești foarte îmbujorată și relaxată, a remarcat el așezându-se pe scaunul de toaletă.

— Cred că soarele de azi de la Quay e de vină, a spus ea, ridicând un picior și săpunindu-l lent și senzual, în timp ce el o privea.

— Ți-ai recuperat aparatul foto?

— Sigur, e pe pat.

— Bravo, credeam că te-ai dus degeaba. Ce părere ai de Lewis și de Ella făcându-și de cap sub ochii bunei doamne

Webster?

— Am rămas surprinsă, a mărturisit Noella. Ella n-are nimic special și e clar că Lew încă o iubește la nebunie pe Harriet.

— Încă?

— În ciuda purtării ei de când am ajuns aici, a spus calmă Noella.

— Nici purtarea ta n-a fost tocmai exemplară, a subliniat Edmund.

— Tu voiai să mă culc cu Oliver.

— Poate. Cu siguranță e un tânăr foarte bine făcut, a murmurat soțul ei, trecându-și ușor mâna prin apa din cadă și împrôșcând-o cu câțiva stropi pe sâni.

— Tu de unde știi?

Edmund a zâmbit. Era un zâmbet pe care Noella îl detesta.

— M-a ajutat aseară cu un mic exercițiu pe care-l pusesem la cale. Am fost foarte impresionat.

— Dar ce-a făcut? a întrebat Noella.

— M-a ajutat să fac dragoste cu Harriet, a zis Edmund și a ieșit din baie în vreme ce Noella căscase ochii mari.

Mai târziu, pe înserat, Lewis și Harriet se schimbau pentru cină. Harriet încă trăncănea despre ziua pe care o avuse, dar Lewis era tăcut, mai ales pentru că nu voia să vorbească despre ce făcuse ea. Voia să facă dragoste cu ea, dar Harriet fusese cât se poate de clară că n-avea chef.

— Ce părere ai? a întrebat ea, întorcându-se cu fața la el și încheindu-se la bluza roșie de șifon care-i atârna șic peste pantalonii evazați și plisați.

— Ești foarte elegantă, a asigurat-o el. Eu unul, însă, te prefer dezbrăcată.

Harriet a oftat.

— Lewis, te rog, sunt obosită.

— Lui Edmund nu i-ai spus așa ceva.

Ochii ei au sclipit de furie, dar și-a stăpânit vocea, punându-și cerceii lunguiți de aur și un colier, tot de aur, la gât.

— De ce tot aduci vorba despre Edmund? Tu voiai să mă culc cu el, tu ești cel care a filmat toată scena. Fără asta, n-

ai fi avut despre ce să-i dai lui Mark să scrie, deci de ce încerci să faci valuri?

— Nu fac valuri, a spus Lewis, deși știa că asta face. Dar nu e irațional să vreau să fac dragoste cu soția mea, nu-i așa?

— Uite, sunt gata, l-a anunțat Harriet, întorcându-se din nou cu fața la el.

— Ți-ai strâns părul.

— Mi s-a părut că merge mai bine cu ținuta asta. Nu-ți place?

— Mă face să-ți trag agrafele jos și să-ți văd părul cum îți cade pe umeri.

Harriet a simțit un fior de dorință prin tot corpul. Îl dorea pe Lewis la fel de mult cât o dorea și el pe ea, dar dintr-un motiv illogic simțea că asta ar fi o trădare pentru dragostea lor. Câtă vreme era combinată cu Edmund, testându-și sexualitatea cu un bărbat pe care nu-l iubea, simțea că nu-l poate lăsa pe Lewis să facă și el dragoste cu ea. Cei doi erau atât de diferiți, relațiile cu ei erau atât de diferite, încât i se părea imposibil să le amestece.

— E din cauza lui Edmund, nu-i așa? a întrebat Lewis furios.

Harriet a dat din cap.

— Da, dar nu așa cum crezi tu. Lewis, toată asta a fost ideea ta, iar acum trebuie să stai deoparte și să vezi rezultatele scenariului tău.

— Ești îndrăgostită de el? a întrebat Lewis, cu o voce neliniștită.

Harriet a scuturat din cap.

— Nu, nu sunt.

El s-a apropiat și mai mult de ea și și-a trecut un deget peste oasele gâtului ei.

— Încă mă iubești? a șoptit el prinzând-o de fese și lipind-o de trupul lui.

Fără să se gândească, Harriet i-a răspuns. Și-a ridicat soldurile către el și-a început să-și dea capul pe spate, dar exact atunci când el a dat s-o apropie și mai mult, s-a zbătut și s-a eliberat.

— Da, te iubesc! a țipat ea, aproape în lacrimi. Dar în

acest moment mi-aș dori să nu te iubesc.

— Atunci oprește jocul, a zis el repede. Spune-mi că vrei să te oprești și încetăm. La naiba cu Mark, la naiba cu scenariul. Vreau să faci ce alegi tu.

Ea a zâmbit trist.

— Știu. Problema e că vreau să continui.

— De ce?

— Ca să văd cât de departe mă poate duce și cât de departe sunt dispusă să merg.

— Nu voiam să fie așa, a spus Lewis, deschizând ușa dormitorului. E mult mai complicat decât m-am așteptat.

Harriet și-a ridicat bărbia. Avea o privire rece.

— Da, mă rog, nu trebuia s-o implici pe Ella, nu-i așa?

— Ella?

— Când am vorbit cu ea mai devreme, am avut senzația pregnantă că v-ați înțeles bine în absența mea.

— Vorbești prostii.

— Vrei să spui că n-ai făcut sex cu ea?

Lewis n-a răspuns, dar nici nu trebuia – tăcerea lui a fost suficientă ca să-i confirme bănuielile lui Harriet.

— Ai făcut asta ca să te răzbuni pe mine pentru ceva ce tu m-ai pus să fac? a întrebat ea.

— Nu, pur și simplu s-a întâmplat.

— Sper că v-ați distrat amândoi. Probabil așa intenționezi să organizezi audițiile pentru fetele care vor rolul Helenei?

— Nu fac eu audițiile în mod normal. Harriet, tu ai invitat-o pe Ella aici.

Ea a râs, neîncrezătoare.

— Da, și tu ai invitat-o pe Noella, dar nu cred că te-ai culcat și cu ea. Nu da vina pe mine că n-ai putut rezista unei actrițe frumoase. Ți-a amintit de Rowena?

— Nu, a urlat el, furios. Dacă chiar vrei să știi, mi-a amintit de tine și, când am făcut dragoste cu ea, când ea urla de plăcere, îmi imaginam că ești tu.

— Ce insultă pentru amândouă, a spus Harriet și a ieșit din cameră.

Ceilalți erau deja în salon și, după ce Harriet și Lewis li s-au alăturat, s-au așezat și au chemat-o pe doamna

Webster. Noella, splendidă într-o salopetă în dungi alb cu negru purtată peste o cămăsuță, i-a zâmbit lui Harriet.

— Îmi place la nebunie ținuta ta, scumpo.

— Nu eram sigură că mă avantajează, i-a mărturisit Harriet. De obicei mă simt mai bine în rochii, dar pantalonii ăștia sunt foarte comozi.

— Și foarte ușor de scos, a subliniat Noella exact în clipa în care doamna Webster adusese castroanele cu supa de ciuperci.

Doamna Webster i-a aruncat Noellei o privire, în schimb și-a ferit ochii de Lewis, și a ieșit cât a putut de repede.

— O, Doamne, altă gafă, a râs Noella.

Ella, care arăta foarte feminină într-o rochie simplă de mătase, albastră ca ochii ei, cu un model cu flori roșii și crem pe ea, s-a încruntat.

— Cum adică, altă gafă?

Noella i-a zâmbit forțat.

— Adică sărmana doamnă Webster a avut deja un șoc pe ziua de azi, când a văzut mai multe decât era cazul pe geamul bucătăriei, după prânz. Era hotărâtă să plece, dar am făcut-o să rămână, cu un mic stimulent financiar.

Chipul Ellei nu s-a schimbat, iar Lewis i-a admirat calitățile de actriță când ea a privit-o pe Noella în ochi.

— Mai exact ce-a văzut? a întrebat ea.

— Eu n-am fost aici, drăguță. Credeam că tu știi mai bine.

— Probabil Lewis înota gol în piscină. Îi place chestia asta, nu-i așa, Harriet? a zis Edmund calm.

Ea s-a înroșit, amintindu-și cum ea și Lewis au făcut dragoste în apă cu câteva zile înainte.

— Dacă se șochează atât de ușor poate c-ar trebui s-o lăsăm să plece, a spus ea zâmbind.

— Și tu cu ce te ocupi mai exact, Ella? a continuat Edmund puțin mai târziu, după ce terminaseră supa și mâncau acum din tocănița doamnei Webster.

— Sunt actriță.

— Da, asta știu, dar ce fel de actriță. Clasică? Modernă? Telenovele sau filme?

— În țara asta producțiile cinematografice sunt puține.

Îmi plac cele clasice, dar îmi câștig existența mai mult din televiziune.

El a privit-o cu atenție, apoi s-a întors către Lewis.

— Cred că ar iubi-o camera de filmat, ce zici, Lew?

Lewis a dat din cap.

— Sunt convins, cu osatura asta.

Ella s-a îndreptat de spate. Și-a dat părul după ureche, într-un flirt involuntar, și i-a zâmbit lui Edmund cu zâmbetul ei cel mai frumos.

— Mi-e teamă că numai camera mă iubește în acest moment.

— Serios? a întrebat Edmund. Mi-e greu să cred așa ceva.

— Cred c-o să mi se facă rău, i-a șoptit Noella lui Harriet. Ce-are de gând prietena ta?

— Vrea rolul din film, i-a spus calmă Harriet.

— Adică Helena? N-are niște ambiții cam mari?

— Ellei nu i-a lipsit niciodată încrederea în sine, a murmurat Harriet.

— Te-ai gândit s-o chemi la audii pentru un rol în *Dorințe interzise* a continuat Edmund zâmbindu-i și el.

— La asta mă gândesc chiar acum, a zis Lewis. Oricum, pentru că tu ești doar unul dintre investitori, nu cred că opinia ta va cântări foarte mult când o să iau decizia finală.

— Investești în filmul lui Lewis? a întrebat Ella.

Harriet s-a răsucit către Noella.

— Sper că nu crede că și-a irosit eforturile în după-amiaza asta.

Au izbucnit amândouă în râs și numai când Edmund i-a aruncat o privire aprigă Noella a reușit să se stăpânească.

Edmund era intrigat de Ella. La început n-o băgase în seamă pentru că i se părea doar o fată frumușică și nimic mai mult, dar începea să creadă că era mai mult decât atât. Era în mod evident inteligentă și, la fel ca Harriet, avea o sexualitate ascunsă care-l nedumerea. Totuși, spre deosebire de Harriet, părea o tânără interesată mai mult de carieră și de lumea actoriei decât de vreo relație cu însemnătate. Poate nu era la fel de îndrăzneată ca Harriet, nici atât de dornică să experimenteze, dar cu siguranță își

putea găsi locul în stilul de viață pe care și-l dorea, în eventualitatea în care el și Noella s-ar fi despărțit.

O voia în continuare pe Harriet, și ar fi preferat s-o aibă lângă el în locul Ellei, dar era realist. Dacă Harriet se va întoarce la Lewis, dacă descoperea că Edmund nu o atrage deloc emoțional, atunci va avea nevoie de altcineva, care să semene fizic cu Harriet, astfel încât să fie în stare să joace rolul creat de Lewis și inspirat de aceasta. Ar fi fost un compromis, dar nu unul greu de făcut. De-asta i-a trecut prin cap că n-ar strica să cultive puțin relația asta.

După cină, lenevind cu toții în salon, bând cafea și mâncând prăjiturilele delicioase cu ciocolată de la Polperro, s-a dus și s-a așezat lângă Ella.

— Ai făcut dragoste cu Lewis azi, nu-i așa? a zis el încet.

Ella s-a uitat în jurul ei, dar ceilalți erau cu toții ocupați și nimeni nu era atent la ei.

— Da, de unde știi?

— Doamna Webster i-a spus soției mele. Menajerele din Cornwall nu sunt obișnuite cu astfel de lucruri.

Ella a zâmbit.

— N-a obligat-o nimeni să se uite.

Edmund s-a înclinat în față și a pus o mână pe genunchiul ei acoperit de rochia de mătase.

— Mie mi-ar fi plăcut să mă uit, i-a mărturisit el. Cum ți s-ar părea asta?

— Să te uiți la mine și la Lewis? a șoptit Ella, uluită de vorbele lui.

— Da.

— Dar – adică – el n-ar accepta niciodată. Probabil că nici n-o să mai facă dragoste cu mine vreodată. Nu cred că i-a plăcut atât de mult.

— Să zicem că te-nșeli și că l-aș putea convinge. Ți-ar plăcea să vă privesc? a insistat Edmund, surescitat de ideea care începuse să i se contureze în minte.

Ella a ezitat. Își dorea rolul Helenei mai mult decât orice altceva, dar ideea ca Lewis să facă din nou dragoste cu ea, sub privirile acestui englez zvelt și atrăgător, era aproape irezistibilă.

— Da, cred că mi-ar plăcea, a spus ea, în cele din urmă.

Edmund a dat din cap.

— Exact acest răspuns îl așteptam.

— Tot nu pricep cum o să reușești sau de ce îți dorești chestia asta, a spus Ella.

Edmund a ridicat din sprânceană.

— E musai să pricepi?

— Cred că nu.

— Exact. Acum, dacă mă scuzi, trebuie să vorbesc ceva cu Harriet.

Ella l-a privit cum străbate încăperea și se așază pe brațul fotoliului pe care stătea Harriet. Au început să vorbească și ea a observat felul în care îi studia Lewis și și-a dat seama de furia ascunsă în adâncul ochilor lui. A simțit un fior de teamă și și-a azvârlit un șal peste umerii goi. Avea sentimentul oribil că, pentru prima oară în viața ei, țintește către ceva care nu-i de nasul ei.

9

În următoarea săptămână, vremea frumoasă a continuat, iar locuitorii de la Penruan House au înotat, au vizitat atracțiile turistice și și-au urmat dansul erotic unul în jurul altuia. Atmosfera a devenit din ce în ce mai tensionată, mai ales după ce Oliver a început să li se alăture seara, la un pahar și la o partidă ocazională de minigolf.

Harriet a descoperit că tânjește din nou după atingerile lui Edmund. Ea și Lewis nu se mai culcaseră împreună de la cearta lor și senzualitatea ei înnăscută, alături de amintirea modului în care Edmund o tachina și-o zăpăcea, o făceau mereu conștientă de nevoia de a fi satisfăcută sexual.

Noella, care și-a continuat vizitele la Oliver de câte ori a fost posibil, a studiat lupta lui Harriet de a-și accepta aventura, dar și felul în care Ella făcea uz de farmecele ei neîndoielnice în fața celor doi bărbați, flirtând natural și eficient și chinându-se să-i impresioneze.

Lewis îi observa pe toți și-i transmitea impresiile sale lui Mark, dar, pentru prima oară în timp ce făcea un film, nu era deloc fericit. Cu certitudine, situația era fascinantă și ar fi putut s-o pună foarte ușor pe ecran, dar dintr-un punct de

vedere personal îi era foarte dificil să accepte toată povestea și această slăbiciune neașteptată îl enerva la culme. Nu avea chef să se auto învinovățească, așa că furia lui se îndrepta către Harriet, convingându-se singur că ea se îndrăgostea treptat de Edmund, deși nega asta.

În ceea ce-l privea pe Edmund, el, dintre toți cei de-acolo, se bucura cel mai tare de întreaga situație și, cu cât creșteau mai mult tensiunile sexuale din cadrul grupului, cu atât mai multe planuri își făcea. Își propusese ca, până la finalul șederii lor acolo, s-o facă pe Harriet să-l părăsească pe Lewis de dragul lui sau s-o cucerească pe Ella. Știa că soția lui deja se îndepărtase, dar asta era o sursă de ușurare. De fapt, Edmund simțea că n-are nimic de pierdut dacă situația de față continua. Cu toate acestea, Lewis ar fi putut să-i spună că nu merită să fii prea încrezător în propriile forțe.

Într-o dimineață toridă de luni, Noella și Harriet stăteau întinse lângă piscină, uscându-se la soare după o tură de înot. Amândouă fuseseră oarecum tăcute după micul dejun, fiecare pierdută în propriile ei gânduri, dar brusc Noella s-a răsucit către amica ei mai tânără.

— Ai o aventură cu Edmund, nu-i așa? a spus ea calmă.

Harriet a deschis ochii cu greutate și s-a întors spre Noella.

— De ce spui una ca asta?

— Pentru că m-am săturat să mă prefac că nu știu.

— Dacă știi, de ce mai întrebi?

— Pentru că nu înțeleg motivul din spatele acestei relații, a zis Noella, întinzându-și crema de plajă pe picioare. Lewis e îndrăgostit la culme de tine și mult mai atrăgător decât Edmund oricum ai lua-o. De ce îți riști fericirea pentru o aventură întâmplătoare?

— Asta ar trebui să-l întrebi pe Lewis, a spus Harriet cu amărăciune.

Noella și-a întins picioarele și a gemut ușor de plăcere sub soarele cald.

— Așa mă gândeam și eu.

— Ce vrea să-nsemne asta?

— Totul e un joc, nu? Tu și Lewis ne folosiți pe noi,

ceilalți, drept material pentru următorul lui film. Dacă aș fi știut, n-aș fi venit cu voi; e ca și cum ai citi jurnalul privat al cuiva fără permisiune, nu crezi?

Harriet s-a ridicat.

— Da, probabil că așa e, dar și pe mine mă folosește așa cum vă folosește pe toți. Încep să cred că m-am înșelat în privința lui Lewis. El nu știe ce e iubirea, nu știe ce e viața. Munca e singurul lucru care-l interesează pe Lewis.

Noella a scuturat din cap.

— Asta nu-i adevărat, draga mea. Lewis te adoră și suferă ca un nebun din cauza aventurii tale.

— Dar el a pus-o la cale, a țipat Harriet. Nu pricepi? De-asta v-a invitat și pe voi. Știa că asta se va întâmpla. Avea o teorie conform căreia oamenii nu pot rezista lucrurilor interzise și s-a folosit de noi ca s-o dovedească.

— N-avea cum să te oblige să începi o relație cu altcineva, a spus Noella cu blândețe. Sigur asta a fost alegerea ta?

— Dar știa că nu o să pot rezista.

— N-avea de unde să știe – da, putea bănuși – dar n-avea de unde să știe. Acum i-ai dovedit că are dreptate și nu-i place deloc situația. Probabil simte că l-ai trădat.

— Dar dacă nu m-aș fi culcat cu Edmund, dacă n-aș fi fost obsedată de el așa cum sunt, n-ar mai fi niciun film, nu-i așa?

Noella a izbucnit în râs.

— Îmi spui c-ai făcut asta doar ca să-i oferi lui Lewis un scenariu?

Harriet a tăcut. Dintr-odată și-a dat seama că Noella avea dreptate. Desigur că n-o făcuse doar pentru Lewis, ci și pentru ea însăși, pentru că Edmund o fascinase, iar Lewis îi oferise ocazia de a-și urma fascinația fără să se simtă vinovată.

— Adică el nu și-a dorit niciodată să fac asta? a întrebat ea.

— Probabil s-a gândit c-o s-o faci, dar în sufletul lui sunt convinsă că spera să te abții. Lewis nu e foarte sigur pe el în privința relațiilor personale, mai ales pentru că nu prea are experiență. El și Rowena s-au folosit reciproc, n-a

existat niciun pic de afecțiune între ei, numai dorință. Tu ești altcumva și l-ai schimbat. Poate că nu e un lucru tocmai bun. Poate că, în calitate de regizor de filme ciné-vérité, trebuie să fie decis în abordarea lui față de viață. Dar acum, când s-a căsătorit cu tine, nu poate redeveni persoana care era înainte, deci putem spune că e prins între ciocan și nicovală.

— Mă tot întreb cum o să sfârșească, a recunoscut Harriet neliniștită.

— Lewis fie va deveni obsedat de artă din nou, fie își va păstra umanitatea.

— Dar eu?

— Oricum ar fi, vei învăța o lecție prețioasă, draga mea.

— Și care ar fi asta?

— Că mare parte dintre noi nu știu că au avut un lucru bun până nu-l pierd. Ia uită-te cine vine încoace, a adăugat ea, iar Harriet a văzut-o pe Ella apropiindu-se într-un costum de baie decoltat.

— Lewis încă o dorește, a spus Harriet pe o voce coborâtă.

— Majoritatea bărbaților ar dori-o, pentru cum arată, pentru cum merge. De ce-ai chemat-o cu noi?

— Am fost prietene ani de zile; nu mi-am dat seama că se schimbă când sunt bărbați prin preajmă.

— Ea nu-l vrea pe Lewis, a șoptit Noella. Ea vrea doar rolul principal din film. Orice altceva e un simplu bonus.

— Noella, a spus Harriet dintr-odată. Ești îndrăgostită de Oliver? Sau și el e doar un bonus?

— E super mișto.

— Asta nu-i un răspuns, a spus Harriet supărată. Trebuie să știu. Îl iubești sau mai ești îndrăgostită de Edmund?

— Nu mai sunt îndrăgostită de Edmund, a zis Noella încet. La începutul vacanței mai eram, acum nu mai sunt. M-am săturat să fiu cine vrea el să fiu. Cred că e momentul să devin ce vreau eu să fiu.

— Și asta se potrivește cu Oliver?

— Așa pare, a spus Noella cu un surâs cald. Chiar așa pare.

Harriet se bucura pentru femeia asta blondă, dar înainte să mai apuce să spună ceva, Ella s-a așezat pe iarbă lângă ele.

— Ați înotat deja? a întrebat ea veselă. Speram să facem concurs, Harriet. La internat făceam întreceri de înot, i-a explicat ea Noellei. Harriet câștiga întotdeauna, dar m-am antrenat din greu în ultimii ani și cred că acum pot s-o bat.

— Mai are vreo importanță? a întrebat Harriet cu un zâmbet ironic, amintindu-și că Lewis spusese că Ella nu știe să înoate.

Cu siguranță, sinceritatea nu era punctul ei forte.

— Dacă te bat sau nu? a întrebat Ella cu subînțeles.

Harriet a dat din cap.

— Înseamnă că da, de vreme ce mă-ntrebi, probabil că e foarte important.

Nu se referea la înot și Harriet știa asta.

— Ella, de ce faci asta? a întrebat ea uluită. Am fost prietene atâta vreme, poți strica totul.

— Sunt actriță și Helena este rolul deceniului. În ceea ce mă privește, asta e prioritatea, a spus Ella. Îmi pare rău, Harriet, chiar îmi pare, dar știi cât de importantă e munca pentru mine. Mereu a fost așa.

— Tu și Lewis o să vă înțelegeți foarte bine, a spus Harriet cu amărăciune și, înainte ca Ella să-i dea replica, a fugit în casă.

S-a ciocnit de Lewis pe hol, iar el a luat-o în brațe ca să n-o dărâme.

— Hei, unde te grăbești așa? Te fugărește cineva?

Harriet și-a mușcat buza de jos ca să oprească lacrimile ce stăteau să-i țâșnească din ochi.

— Nu, am stat prea mult la soare, nimic altceva.

— Ești încinsă, i-a zis el ușor, trecându-și mâinile reci peste umerii și brațele ei.

— Lewis, a spus Harriet, aproape căzând din picioare de dorință. Hai să mergem sus.

— Ești sigură? a întrebat Lewis, nevenindu-i să creadă ce aude după o săptămână de abțință.

— Da.

Nu trebuia să-l roage de două ori. Exact atunci, un

Edmund speriat a trecut pe lângă ei pe scări, pe când se grăbeau către dormitorul lor. Lewis își petrecuse brațul peste umărul soției sale. Edmund și-a continuat drumul către parter, dar mintea lui o luase razna. Era clar că trebuia să-și pună planul în aplicare, până n-o pierdea pe Harriet.

Lewis i-a scos repede bikinii lui Harriet, apoi s-a luptat cu jeanșii lui și cu tricoul de bumbac cu mânecă scurtă, aproape smulgându-și un nasture. Harriet s-a întins pe patul imens și l-a privit atent. Iuțeala cu care își trăgea hainele de pe el, apoi penisul său erect i-au sporit dorința lui Harriet. Dintr-odată, nu mai putea pricepe de ce îl tot refuzase. Îi era clar acum că dacă făcea sex cu Edmund nu însemna că trebuie să renunțe la sexul cu Lewis. Erau foarte compatibili și, în acest moment, îl dorea pe Lewis.

S-a întins pe spate, cu brațele deasupra capului și cu picioarele desfăcute. Lewis s-a așezat în dreapta ei, pe o parte.

— Ești adorabilă, a murmurat el mângâind-o sub sâni și pe pielea catifelată de la subsuori. Mi-a fost dor de tine zilele astea.

Harriet a zâmbit subtil.

— Și mie mi-a fost dor de tine.

De-abia aștepta s-o mângâie pe sâni, dar Lewis nu se grăbea. Continua să-i alinte alte zone ale trupului, cele care nu erau atât de erotice la modul evident. Harriet îl dorea atât de mult, încât nu conta unde o atinge, căci plăcerea era oricum intensă. În curând a început să vorbească șoptit de una singură.

Atunci când ea s-a relaxat total, Lewis a început s-o lângă ușor pe sâni rotunzi, împingându-i cu mâinile către buzele lui și strângând-o de ei ușor, în apăsări măsurate. Harriet a gemut mai zgomotos când a simțit această plăcere pe care o cunoștea bine. Când el și-a trecut bărbia nerasă peste vârfurile sânilor ei, Harriet aproape că a urlat de fericire, pentru că îi plăcea asta la nebunie și era ceva ce Edmund nu-i făcuse niciodată.

Când senzațiile s-au intensificat, Harriet a ridicat piciorul drept pentru ca Lewis să-și poată strecura piciorul

între coapsele ei. Apoi, cu ambele mâini, i-a atins capul moale și vulnerabil al penisului său erect, vârându-l între labiile ei exterioare și mișcându-l în cercuri mici peste clitoris și peste locul de intrare în vagin.

Era o atingere incredibilă, care a umplut-o de o căldură plăcută în toată zona pubiană. Apoi l-a auzit cum geme de dorință și cum se stăpânește, ca s-o ajute astfel pe Harriet să ajungă la primul orgasm.

Ea și-a simțit clitorisul întărindu-se și s-a umezit din ce în ce mai tare. A continuat să-l masturbeze pe Lewis până când terminațiile nervoase din micuțul ei miez s-au retras. Amintindu-și instrucțiunile lui Edmund, Harriet și-a încordat mușchii și a simțit cum clitorisul ei urcă din nou la suprafață, lipindu-se de penisul lui Lewis și jucându-se cu el în sus și-n jos. De data asta, plăcerea s-a intensificat până ce s-a topit în spasmele extazului, iar ea s-a lăsat copleșită de orgasm.

În momentul în care zvâcnirile au început, Lewis și-a strecurat vârful penisului la intrarea în vaginul ei și s-a bucurat de tremurul trupului ei în jurul lui, dar a reușit să-și țină propriul orgasm sub control, decis să-l amâne pentru etapa următoare a actului lor sexual. Harriet l-a privit și a zâmbit.

— A fost divin.

— O să fie și mai bine, i-a promis el și atunci ea l-a simțit mișcându-se lent înăuntrul ei.

Cu fiecare mișcare a lui Lewis, tensiunea din bazinul ei creștea, din cauza greutății coapsei lui. Harriet se bucura de plăcerea momentului. În această poziție, lui Lewis îi era aproape imposibil să o pătrundă prea rapid și Harriet putea foarte ușor să dicteze ritmul apăsând cu picioarele ca să-l încetinească de fiecare dată când el începea să se miște mai repede decât își dorea ea. Pentru el era de-a dreptul frustrant, dar într-un fel excitant, și cu cât orgasmul lui era amânat mai mult, cu atât dorința pentru Harriet creștea.

Pe Harriet, cel mai mult o excita mișcarea ușoară a coapsei lui între picioarele ei. Îi plăcea la nebunie să-l simtă înăuntrul ei, dar fiorul în plus al acestei greutăți îi sporea profunzimea senzațiilor care o străbăteau. Pe măsură ce

plăcerea se intensifica, ea se abandona tot mai mult senzațiilor, scoțând țipete de plăcere și îndemnându-l pe Lewis.

Apoi, așa cum se întâmpla întotdeauna, drumul ei către orgasm a căpătat brusc un ritm mai rapid, iar Harriet a simțit fiorii plăcerii adunându-i-se în clitoris și sânii îi erau umflați și tari. Și-a ridicat sânii, implorându-l în tăcere pe Lewis să le dea atenție, iar el i-a prins sfârcurile cu mâna dreaptă, trăgând de ele și răsucindu-le între degete înainte de a le da drumul.

Acum fiecare parte a sa era trezită la viață și se-ndrepta frenetic către momentul culminant. Harriet a început să geamă de excitare și, în cele din urmă, l-a lăsat pe Lewis să mărească ritmul. El a început să între și să iasă din ea mai repede și-n tot acest timp o apăsa cu coapsa peste zona ei intimă.

Harriet a început să tremure când primele senzații de plăcere i-au străbătut trupul, apoi coapsa lui Lewis a ținut-o cu fermitate într-un loc. Săgețile unei plăceri intense aproape dureroase i-au atins abdomenul și coapsele, în vreme ce degetele lui lungi o strângeau cu putere de sânul drept. În acest timp, întregul trup al lui Harriet a atins orgasmul și, încă o dată, mușchii i s-au încordat pentru o clipă minunată de satisfacție totală.

— Acum e rândul meu, a spus Lewis răgușit, iar ea l-a simțit cum o pătrunde și mai adânc, cum tremură și geme, alungând toată tensiunea și dorința adunate în ultima săptămână și eliberându-le în spasmele violente ale orgasmului.

Mai târziu, cum stăteau întinși împreună, satisfăcuți și fericiți, Harriet și-a îngropat capul în umărul lui.

— Nu voiam să se mai termine, a recunoscut ea.

— Poate că nici nu trebuie, a spus Lewis.

— Ce vrei să zici?

— Lasă-mă să-ți pun înăuntru bilele vaginale vibratoare, pentru tot restul zilei, a sugerat el. Știi cât de ușor îți dai drumul cu alea în tine. Poți avea orgasme cât e ziua de lungă în fața celorlalți, și nimeni să nu știe, în afară de tine și de mine.

Harriet și-a simțit pulsul accelerând.

— Da, mi-ar plăcea, a fost ea de acord, imaginându-și valurile de plăcere care o vor cuprinde în fața Ellei, a lui Edmund și a Noellei.

— Edmund vrea să discute cu mine mai târziu, a continuat Lewis. Cred că vrea să jucăm niște jocuri nocturne noi. Se pare că minigolful și-a pierdut farmecul!

— Ce fel de jocuri? a întrebat Harriet.

— Unele sofisticate, îmi imaginez.

— Pentru noi toți?

Lewis a strâns-o tare în brațe.

— Da, pentru noi toți. Cred că am știut tot timpul că asta se va întâmpla, în cele din urmă.

— Mie nu mi-a zis nimic, s-a văicărit Harriet.

— Probabil simte nevoia să-i dau eu aprobarea mai întâi. Dacă spun da, Harriet, vrei să mergi mai departe?

Ea a tresărit de plăcere și, în ciuda celor ce tocmai se petrecuseră între ea și Lewis, a simțit că se excită din nou.

— Da, a spus ea hotărâtă. Trebuie să merg mai departe cu Edmund. Trebuie să-mi descopăr limitele.

— Chiar dacă jocul ne implică pe toți?

Ochii cenușii ai lui Harriet au devenit atenți.

— Care e problema? Trebuie să spun nu? Vrei să mă opresc acum?

El a scuturat din cap.

— Vreau să fii sinceră cu tine însăși.

— Nu vreau să te pierd, a spus Harriet cu patimă. Asta nu se va întâmpla, nu-i așa?

— Îmi amintesc că mi-ai spus că, dacă se va întâmpla, va fi vina mea.

— Știu, dar nu e adevărat în totalitate. Nu m-ai obligat să fac ceva și tot ce-am făcut mi-a plăcut. Doar că nu vreau ca Edmund să devină mai important pentru mine decât ar trebui.

— Va trebui să avem răbdare și să vedem ce se-ntâmplă, nu-i așa? a spus Lewis, brusc îngrijorat de toată povestea. Hai să nu mai vorbim despre asta. Vrei să-ți bag bilele în vagin?

Harriet l-a aprobat în șoaptă, iar Lewis i-a strecurat o

pernă sub mijloc, apoi s-a dus să aducă bilele. Le-a uns cu gel lubrifiant și apoi a desfăcut cu blândețe picioarele lui Harriet, punându-i în vagin bilele unite de o sfoară. Apoi i-a închis labiile exterioare și i-a masat cu grijă vulva până când ea a simțit cum se excită.

Mușchii au început să i se miște datorită senzațiilor extraordinare, iar bilele au început să vibreze înăuntrul ei, cu o mișcare chinuitor de plăcută, care-o făcea să tânjească după un nou orgasm. Lewis i-a văzut expresia din ochi și a izbucnit în râs.

— Nu, Harriet! Lasă bilele să-și facă treaba. Hai să ne-mbrăcăm și să ne ducem jos. Sunt sigur că o partidă de badminton pe peluză te va relaxa.

Când i-au convins pe Ella și pe Edmund să joace, Harriet își dorea deja o stimulare mai intensă care să pună capăt, cel puțin temporar, pulsațiilor din interiorul ei. Bilele îi atingeau terminațiile nervoase și o țineau fără încetare la marginea orgasmului.

— Harriet și cu mine împotriva ta și a Ellei, a zis Edmund, aruncându-i fluturașul lui Lewis, peste fileu.

Lewis a servit primul, lovind fluturașul scurt, ca s-o facă pe Harriet să se aplece mult pentru a-l prinde. Pe loc, bilele s-au rotit în față și durerea i-a străbătut pelvisul, în vreme ce coapsele i-au fost cuprinse de fiori trecători. Roșie în obraji, s-a îndreptat și s-a întins în sus, după un lob executat de Ella. A sărit, iar bilele i-au lovit partea de sus a vaginului, în apropiere de punctul G. Uitând de fluturaș, Harriet și-a simțit mușchii contractându-se și, deodată, un orgasm puternic a zguduit-o.

— Ai ratat! a spus Edmund nevenindu-i să creadă. Ai gaură-n rachetă?

— Scuze, a spus Harriet, îmbujorată toată. Am calculat greșit lovitura.

El i-a remarcat roșeața din obraji și broboanele de sudoare de pe buza de sus și s-a întrebat cum e posibil ca un joc de badminton să fie atât de excitant. Pe măsură ce jocul mergea înainte, Harriet experimenta din ce în ce mai multe orgasme mici, asemănătoare undelor timpurii care prevestesc un cutremur. S-a bucurat din tot sufletul când

meciul s-a terminat și a putut pleca de pe teren.

— Nu te-am văzut niciodată jucând atât de prost, a comentat Edmund.

— Nu m-am putut concentra, a spus Harriet cu sinceritate.

— Poate că ți-e dor de mine, a șoptit Edmund.

Harriet a dat din cap. Îi era, dar bilele vaginale îi luaseră gândul de la asta. Toată ziua, Lewis a propus activități care s-o mențină pe Harriet excitată. Au mers la o plimbare cu poneii, asta însemnând că ea a experimentat orgasme în cascade, apoi au înotat, iar apa i-a lovit ușor vulva, intensificând senzațiile dinăuntru.

La sfârșitul zilei, nu mai știa de câte ori își dăduse drumul. Cu cât își simțea trupul mai excitat, cu atât avea nevoie de și mai multă stimulare. Satisfacția lejeră și senzația de a fi permanent pe marginea juisării au devenit enervante. Își dorea un orgasm exploziv și asta o epuiza, dorea să pună capăt pretențiilor trupești care păreau de nepotolit.

Și Lewis era în continuare excitat. Știa fiecare orgasm pe care-l avusese Harriet și asta însemna că și el era aproape, dorința crescându-i din ce în ce mai mult odată cu zvâcnirile ei ușoare.

Când s-au așezat, în cele din urmă, în salon după cină, Edmund avea niște bănuieli despre ce se petrecea. A observat că, pentru prima oară, Harriet preferase să se așeze pe podea ca să-și bea cafeaua și că se legăna, absentă, încolo și-ncoace în timp ce sorbea, cu ochii scânteietori și cu pielea strălucind într-un fel pe care-l asocia cu excitarea sexuală.

Într-un final, s-a așezat și el pe jos, vizavi de ea și și-a întins picioarele, ajungând cu unul dintre călcâie între coapsele ei. Harriet a privit rapid prin încăpere și a văzut că toți ceilalți discutau sau citeau. Fără nicio șovăială, s-a tras mai aproape de Edmund, asigurându-se că piciorul lui i s-a strecurat în susul coapselor, pe sub fustă, pentru a i se lipi de chiloții de mătase care-i acopereau vulva.

Încetîșor, Edmund a apăsat mai tare cu călcâiul și instantaneu a observat că respirația lui Harriet se

accelerează. Spre surprinderea lui, gâtul și pieptul lui Harriet, chiar deasupra decolteului, s-au umplut de pete roșii de excitare.

— Asta e ceva interesant, a murmurat el, uitându-se în paginile ziarului, ca să nu-și dea nimeni seama ce se întâmplă.

Harriet a încercat să se lipească de el și mai tare, dar el și-a retras piciorul și l-a pus la loc doar atunci când ea a rămas neclintită. Ea nici nu-și mai aducea aminte când își dorise ultima oară atât de frenetic să fie atinsă în acest fel pe vulvă; bilele se mișcau ușor înăuntrul ei, chinuind-o și stimulând-o fără încetare. Tot trupul ei își dorea satisfacția totală – satisfacție pe care numai apăsarea asta fermă pe clitoris i-o putea oferi.

Edmund și-a îndoit degetul mare de la picior, presând în acel loc care-o înnebunea pe Harriet și a auzit cum ea începe să gâfâie. Când a auzit acest sunet, și-a luat degetul, ca s-o necăjească, și a observat cum o expresie neliniștită se așterne pe chipul ei. Cu un surâs, Edmund și-a apropiat piciorul și de data asta și-a folosit călcâiul ca să maseze zona mătăsoasă care acoperea intrarea în vaginul lui Harriet. A continuat să-și rotească degetul cel mare peste clitorisul ei.

Pentru Harriet, aceste senzații erau nemaipomenite. În sfârșit, dorința ei enormă de a primi o plăcere mai mare decât cea oferită de bile fusese satisfăcută și își simțea întregul trup încordat. Picioarele au început să-i tremure frenetic sub fustă. Și-a deschis un pic gura și a inspirat lent, încercând să-și controleze reacțiile vocale la plăcerea intensă pe care-o simțea în acest moment.

Edmund vedea cum sfârcurile lui Harriet se lipiseră, întărite, de materialul bluzei și cum sânii i se umflaseră. Vârfurile lor rotunde se ridicaseră din cupele sutienului și pielea ei albă devenise vizibilă când s-a înclinat în față pentru a-și spori senzațiile dintre picioare.

După o zi întreagă de mici contracții ritmice, de orgasme mici, dar nesatisfăcătoare, orgasmul care se apropia i se părea lui Harriet un cutremur ale cărui avertismente timpurii fuseseră ignorate.

Coapsele și abdomenul ei s-au strâns dureros, iar mușchii i s-au contractat, în așteptarea orgasmului pe care i-l promitea Edmund și a auzit cum de pe buzele ei scapă un mic scâncet. S-a uitat în jurul ei, dar nimeni altcineva nu părea să fi auzit, iar ea și-a îndreptat din nou atenția către ce se întâmpla cu trupul ei excitat.

Edmund n-o văzuse niciodată atât de excitată. Ochii ei erau largi din cauza dorinței și a fricii ca nu cumva acest moment de extaz să-i scape printre degete. În cele din urmă, el a socotit că ea nu mai poate aștepta și a alunecat cu degetele de-a lungul labiilor exterioare, ca s-o maseze pe clitoris prin lenjeria intimă.

Exact asta își dorise Harriet și, fără niciun avertisment, tot trupul ei a început să se zguduie și să tremure atunci când mult-așteptatul orgasm a copleșit-o. Era atât de intens, atât de puternic, încât explozia de plăcere a făcut-o să țipe, recunoscătoare.

— O, da! Da! a suspinat ea.

Senzația devenea din ce în ce mai greu de suportat, iar mușchii din tot corpul i s-au încordat incontrolabil.

— E bine, Doamne, ce bine e!

Edmund nu și-a luat nicio clipă ochii de la ea și toată lumea din cameră s-a răsucit către ea, speriată de izbucnirea ei bruscă.

Niciuna dintre celelalte două femei prezente nu știa ce anume dusesse la asta, dar amândouă știau foarte bine ce se petrece și au privit fascinate cum Harriet continua să se zbată și să geamă, cu părul căzut pe umeri și doar câteva şuvițe lipite, umede, pe frunte și pe gât.

Pentru Oliver, care până atunci jucase cărți cu Noella, era o experiență incredibilă. A simțit cum i se usucă gura și cum i se scoală la vederea lui Harriet, care gâfâia și își trăia momentul de extaz în văzul tuturor. Era chiar mai excitant decât atunci când ea fusese legată la ochi și prinsă, goală pușcă, de trupul lui, pentru că atunci nu-i văzuse fața și nici nu se putuse concentra la altceva decât să-și amâne propriul orgasm.

Lewis, care a priceput cum trebuia să se simtă Harriet la capătul acestei zile, și-a studiat soția aflată într una din

cele mai intime clipe și și-a dat seama cu surprindere că de data asta nu era deloc gelos. I se părea incredibil de frumoasă, mai ales când trupul i s-a oprit și s-a sprijinit din nou de scaun, recăpătându-și controlul.

Nu era frumoasă doar în ochii lui, ci și prin perspectiva scenei pe care ar fi dorit s-o introducă în film. Și-o imagina atât de clar, cadrele lente ale preludiului care a dus la acest moment de extaz, momentul în care cameramanul va face gros-plan ca să-i prindă fiecare expresie din ochi. Doar că nu vor fi ochii ei, vor fi ochii actriței care o va interpreta pe Helena, și, la acest gând, s-a întors să se uite la Ella.

Ella era la fel de excitată de spectacol precum bărbaii și și-a întredeschis buzele, umezindu-le apoi cu vârful limbii sale mici și roz. Era și ea surescitată și știa că va putea reproduce scena la care tocmai asistase. Pentru prima oară, Lewis a început să se gândească la faptul că ea, în definitiv, ar putea juca rolul la care tânjea atât de mult.

Pentru Harriet, după ce starea de extaz a trecut, a fost cel mai ciudat moment din viața ei. A ținut privirea în pământ mult timp înainte de a-și ridica ochii la Edmund. El a privit-o la rândul lui, fără să zâmbească, dar avea un licăr în ochi care-i exprima clar admirația și dorința.

— Mai vrea cineva cafea? a întrebat el, ridicându-se în picioare dintr-o singură mișcare rapidă.

— Mie mi-ar folosi una, dragule, a spus Noella, speriată de izbucnirea pasională a lui Harriet.

— Și mie, a adăugat Oliver, care acum avea un chef disperat de a face dragoste cu Noella.

— Eu cred că mă duc la culcare, a zis Ella, care era atât de excitată de ceea ce văzuse încât de-abia aștepta să-și ia vibratorul și să-și provoace singură un orgasm. A fost o zi obositoare.

— A fost, cu siguranță, a spus Lewis zâmbind. Tu ce faci, Harriet? Ți-e sete?

Ea a scuturat din cap, neputând să discute cu niciunul dintre ei și dorindu-și doar să ajungă în camera ei, la adăpost.

— De ce nu te duci sus? i-a sugerat Lewis, care a ghicit cum se simte ea. Vin și eu mai târziu. Poți să te uiți la un

film sau ceva de genul ăsta.

— Nu știam că avem un videoplayer, a zis Noella.

Lewis a dat din cap.

— Eu am, insist să mi se instaleze unul în dormitor oriunde mă duc. Așa pot vedea clipuri sau filme dacă trebuie.

Edmund s-a întors în încăpere cu o cafetieră și cu câteva cești.

— Ai văzut multe de când ai venit aici? a întrebat el.

Lewis a scuturat din cap.

— Foarte puține, ca să fiu sincer, dar ce-am văzut a fost foarte satisfăcător.

— Sunt convins c-a fost. De fapt, Lew, voiam să discut ceva cu tine între patru ochi, dacă se poate.

— Cred că vrea să plecăm, a zis Noella, dând cafeaua pe gât grăbită. Ce zici de-o plimbare, Oliver? O să dormim mai bine!

Oliver n-a așteptat să fie rugat de două ori, iar Ella a plecat cu ei din cameră, lăsându-i, în sfârșit, pe Edmund și pe Lewis singuri.

— S-a întâmplat ceva? a întrebat Lewis încet.

Edmund a scuturat din cap.

— Dimpotrivă, totul merge foarte bine. Nici nu-mi aduc de când nu m-am mai distrat atât de mult în vacanță.

— Mă bucur să aud asta.

— Voiam să vorbesc cu tine despre ***Dorințe interzise***.

Privirea lui Lewis s-a înăsprit.

— Ce anume?

— Păi, petreci o grămadă de timp cu Mark de când am ajuns aici, mă-ntrebam cât de mult ați avansat.

— Destul de mult. Dacă îți faci griji, poți oricând să renunți. Sunt convins că nu va fi o problemă să găsesc alți finanțatori.

Edmund a zâmbit.

— Sunt sigur că vei găsi, dar n-am de gând să mă retrag. E o întrebare destul de simplă, nu-i așa?

— Sincer, nu cred că asta e treaba ta, a spus Lewis.

Despre ***Secrete întunecate*** nu mi-ai pus nicio întrebare.

— A, nu, nu ți-am pus, a spus Edmund încet. Dar de data

asta e diferit, nu-i așa?

— În ce fel, diferit?

— Nu eram personal implicat.

Cei doi s-au măsurat în tăcere din priviri și a mai durat un răstimp până ce Lewis a vorbit din nou.

— Cum adică, personal implicat?

— Am o bănuială, a spus Edmund calm, că te ajut să-ți scrii scenariul.

— Nu cred că vorbești serios, a replicat Lewis.

— Recunosc că la prima vedere nu pare posibil, dar da, vorbesc serios. De fapt, Noellei i-a venit ideea asta mai întâi; de curând, însă, am decis că are dreptate.

— Ce anume stă la baza acestei decizii? a întrebat Lewis.

— Faptul că, de vreme nu ești nici orb, nici prost, trebuie să-ți fi dat seama că Harriet și cu mine avem o aventură. M-aș fi gândit că asta ar fi putut duce, în cel mai bun caz, la un pumn furios pe care să mi-l tragi drept în nas. Dimpotrivă, tu ești la fel de prietenos ca întotdeauna și, se vede treaba, continui să faci și tu dragoste cu Harriet. Toate astea mă fac să cred că aventura asta a fost declanșată chiar de tine. Dorința reciprocă dintre mine și Harriet e, după cum mă gândesc, interzisă. Titlul filmului tău se potrivește pe deplin cu situația de față.

— Dacă ai dreptate, a spus Lewis cu grijă, ce-ai de gând să faci în privința asta? Să mă dai în judecată când apare filmul? Destul de dificil, de vreme ce va trebui să declari tot ce s-a petrecut la Penruan House de la sosirea noastră.

— Nici prin cap nu-mi trece să te dau în judecată; cred că va fi o poveste excelentă. Nu, vreau să te ajut să găsești finalul.

— Și dacă am, deja, în minte un final? a întrebat Lewis.

— Nu-l ai, a zis Edmund, total încrezător. N-ai cum să-l ai, de vreme ce filmele ciné-vérité nu au final până ce nu se rezolvă situația.

Lewis s-a lăsat în spate pe scaun. Avea privirea alertă și gândurile i se învâртеau în cap.

— Fă-mi rezumatul situației.

— Soția mea nu mai vrea să rămână măritată cu mine și

se distrează la culme cu un tânăr athletic din Cornwall. Soția ta își lărgeste orizontul sexual cu un entuziasm de-a dreptul erotic, iar tu ai o aventură cu o tânără actriță care vrea rolul principal în film.

— Deci care-i finalul tău?

Edmund a scuturat din cap.

— Nu te grăbi, Lewis. Am dreptate cu ce spun aici?

— Posibil.

— O să consider că ai spus da. Foarte bine atunci, adevărul e că nu am niciun final pentru că mie, la fel ca ție, îmi place să văd unde vor duce relațiile astea. Aș strica totul dacă aș impune un final doar ca să-mi convină mie.

— Atunci nu văd cum îmi poți oferi un final, a zis scurt Lewis.

— Totul se reduce la jocurile despre care ți-am vorbit, a spus Edmund, înclinându-se în scaunul lui. Credeam că va fi distractiv ca tu și cu mine, alături de partenerele noastre de vacanță, să facem un mic concurs.

Lewis s-a încruntat.

— Ce fel de concurs?

— În prima seară vom vedea de câte ori le aducem pe iubitele noastre la orgasm până ne imploră să ne oprim. Sau poate doar de câte ori le aducem la orgasm, dacă una dintre ele va încerca să pună capăt concursului înainte să se afle adevărul.

— Și apoi?

Edmund a zâmbit ușor.

— Apoi, în cea de-a doua seară, schimbăm rolurile. Dacă, de exemplu, eu reușesc să-i provoc lui Harriet zece orgasme în prima seară, tu va trebui să depășești acest număr în același interval de timp. Aceleași reguli se aplică, desigur, și în cazul Ellei.

— Și apoi? a întrebat Lewis.

— Apoi cel care se descurcă mai bine câștigă premiul.

— Sunt două premii.

— Nu, a spus Edmund cu o privire rece. Amândoi știm foarte bine că e un singur premiu pus la bătaie aici și acela e Harriet.

— Asta presupune că trebuie să ne străduim amândoi la

fel de tare în fiecare seară, a subliniat Lewis.

— N-o să trișez, a spus Edmund tăios. Și nici prin cap nu-mi trece că vei trișa tu.

— N-o să trișez, mă gândeam și eu așa. Și apoi, mai ține și de femei. Dacă una dintre ele mimează orgasmul?

— Noella va supraveghea totul cu mare atenție. Cred că femeile sunt mai greu de păcălit decât bărbații când vine vorba de orgasme.

Lewis credea că acesta ar fi un final incredibil, dar nu știa dacă vrea să-și asume riscul de a o pierde pe Harriet doar ca să-și vadă filmul terminat.

— Nu ți-e teamă c-o să pierzi, nu-i așa? a întrebat Edmund.

— Ba da, a recunoscut Lewis, mi-e teamă, dar ar fi un final fantastic.

— Și asta e mai important decât viața, corect?

— Păstrează-ți predica moralizatoare, a zis Lewis scurt. Am zis că ideea e bună. Dacă și ele sunt de acord, jocurile n-au decât să înceapă. Când vrei să-ncepem?

— Pentru că Harriet e probabil cam obosită în seara asta și cred că are nevoie de o zi ca să-și revină, probabil că peste două seri.

— Le avertizăm și pe ele înainte?

— Normal, dar nu l-aș lua ca pe un avertisment, a spus Edmund, zâmbind din nou, acum că era pe cale să primească exact ce voia. Sunt sigur că de-abia vor aștepta să se joace.

Lewis s-a ridicat și a turnat în pahare.

— Pentru finalul filmului, a spus el, râzând scurt și ridicând paharul.

— Pentru premiu, a zis Edmund încet.

Apoi a dat paharul peste cap și a ieșit rapid din cameră. Lewis s-a întrebat tulburat ce-ar spune Harriet dacă ar afla că el toastase în cinstea filmului, în vreme ce Edmund toastase în cinstea ei.

10

— Ai emoții? a întrebat-o Noella pe Harriet în timp ce se

plimbau, pe înserate, prin parcul de la Penruan House, înainte ca primul joc să înceapă.

— Nu prea, a mărturisit Harriet. Credeam că o să am, dar acum, că a venit momentul, sunt nerăbdătoare. M-am tot uitat azi la Edmund și mi-am imaginat cum o să fie să fac dragoste cu el în timp ce Lewis va privi.

— Și tu vei privi cum Lewis face dragoste cu Ella, a subliniat Noella.

— Nu cred că voi avea o problemă cu asta, mai ales dacă voi fi prinsă în senzațiile pe care mi le oferă Edmund, dar cine știe? Poate n-o să-mi placă deloc să-l văd pe Lewis cu ea.

— E ciudat, a zis Noella gânditoare. Pe drum înapoi, la începutul vacanței, aveam o teamă oribilă că-l voi pierde pe Edmund în favoarea ta și eram hotărâtă să lupt pentru el. Când am ajuns aici și l-am întâlnit pe Oliver, mi-am dat seama că nu mai merită să lupt pentru el. Ce-a fost între noi s-a spulberat demult, doar că eu nu-mi dădeam seama. Crezi c-ai putea ajunge la aceeași concluzie în privința lui Lewis?

— Nu, a spus Harriet hotărâtă. Lewis merită să lupt pentru el, dar nu trebuie să lupt. Știi că încă mă iubește.

— Dar tu îl mai iubești?

— Cred că da. Sper doar că următoarele două seri nu mă vor face să mă răzgândesc.

— Pot să-ți dau un sfat, draga mea? a întrebat Noella. Harriet a zâmbit.

— Desigur.

— Nu face greșeala să te îndrăgostești de Edmund. Pasiunea pentru muncă a lui Lewis poate deveni enervantă, dar măcar el are o pasiune. Edmund are dorință și o tehnică incredibilă, dar nu are deloc pasiune. Chiar dacă-l vei iubi, el nu te va iubi niciodată, nicidecum așa cum meriți. Pur și simplu nu e în stare.

— Iar Oliver e diferit?

— Complet diferit în toate direcțiile. Mi-aș dori să fie de acord să vină și să locuiască în State, dar nu va fi. Mă rog, mai bine ne-am întoarce. E momentul să te pregătești.

Când a ajuns în dormitor, Harriet a șovăit, neștiind ce să

poarte în seara aceea. A respins orice ținută prea sexy și stridentă, bănuind că gusturile lui Edmund sunt puțin mai sofisticate. În cele din urmă a ales un neglijeu de mătase bleumarin, cu ciorapi cu adeziv și un chilot tanga, tot bleumarin. A făcut baie, s-a machiat, s-a dat cu parfum și apoi a trecut la păr. Exact când și-l strângea în vârful capului, lăsând libere câteva șuvițe care să-i pună în evidență ochii, în dormitor a intrat Lewis, care a oftat de plăcere.

— Arăți minunat, Harriet. Fascinantă. Mi-aș dori să fie rândul meu în seara asta.

— Sunt convinsă că Ella va arăta la fel de atrăgătoare, a spus calmă Harriet, dar inima începuse să-i bată mai tare, acum că momentul era atât de aproape.

— Fără îndoială, a aprobat-o Lewis încercând să-și potolească propriile temeri despre lucrurile ce aveau să fie lămurite în noaptea aceea. Chiar vrei să faci asta, nu-i așa? a adăugat el. Harriet a dat din cap.

— O, da. Așa voi afla ce trebuie să știu despre mine însămi.

— Atunci hai să mergem, a spus încet Lewis. Sărută-mă mai întâi, Harriet.

S-au îmbrățișat și gurile lor s-au contopit într-un sărut lent și prelung care părea că se va transforma în ceva mai mult, dar Harriet s-a silit să se desprindă.

— Un sărut pentru aducere-aminte? a râs ea nesigură.

— Un sărut pentru noroc, a zis el răgușit. Am sentimentul c-o să am nevoie de așa ceva înainte ca astea două seri să se termine.

— Du-te după Ella, a spus Harriet. Eu mă duc să văd unde e Edmund. Cred că e gata deja.

Avea dreptate. Becurile din dormitorul lui Edmund fuseseră schimbate și acum erau unele colorate, strălucind blând și plăcut. Prin toată încăperea erau lumânări parfumate în sfeșnice, iar prin ușa deschisă a băii, Harriet a văzut că el decorase la fel și acolo. În cameră era foarte cald, dar Edmund lăsase fereastra de sus deschisă, pentru ca vântul să-i mai răcorească dacă lucrurile se încingeau prea tare.

— Foarte frumos, a spus Harriet aprobator.

El i-a oferit un pahar de șampanie, apoi a înmuiat un porumb baby într-un sos de iaurt, ducându-i-l la buze. Harriet a mușcat din el delicat până ce degetele lui i-au ajuns la gură. Edmund și-a trecut ușor degetul pentru buza ei de jos, ștergând o picătură de sos, apoi a ridicat paharul.

— Pentru o seară palpitantă, Harriet.

Ochii ei au licărit o clipă, privind marginea paharului de șampanie.

— Pentru o seară palpitantă, a repetat ea, exact când ceilalți doi li s-au alăturat.

Hainele Ellei erau mai puțin subtil alese decât cele ale lui Harriet, dar Harriet trebuia să recunoască faptul că efectul era foarte sexy. Purta o bustieră în dungi albe și negre care îi ridica apetisant sânii, o pereche de boxeri de mătase neagră, un colier de perle și cercei asortați. Picioarele-i bronzate erau goale și netede, iar gambele îi erau puse în valoare de o pereche de pantofi negri cu tocuri înalte.

Lewis s-a uitat ba la soția lui, ba la Ella și și-a dat seama că fiecare îl excită într-un fel diferit. După privirea lui Edmund, a observat că și el are același sentiment. Ella își lăsase părul liber și arăta mai tânără decât Harriet, mai puțin sofisticată și mai vulnerabilă, deși adevărul era – și ambii bărbați îl știau – că lucrurile stăteau exact invers.

Ella și Lewis au primit și ei paharele de șampanie, apoi Lewis i-a dat Ellei să mănânce mici felii de morcov înmuiate în sos, în timp ce Harriet privea. Totuși, Lewis nu i-a mângâiat buzele Ellei și, deși actrița i-a lins repede vârful degetului, era clar că sexualitatea dintre cei doi nu o egala pe cea dintre Edmund și Harriet.

— Ce-ar fi să-ncepem din baie? a sugerat Edmund. Am un dispozitiv care-o să-i placă sigur lui Harriet și care trebuie folosit în baie și, în plus, ar fi drăguț să ne înviorăm împreună înainte să-ncepem, în semn de bună credință.

Lewis a dat din cap și s-a îndreptat către ușa deschisă. Spre surprinderea lui, Edmund s-a oprit ca s-o ia în brațe pe Harriet și a început s-o sărute ușor pe gât și urechi, în vreme ce îi desfăcea neglijoul bleumarin, scoțându-l de pe

trupul ei care nu opunea nicio rezistență. Apoi și-a coborât capul acolo unde sânii ei se întrezăreau din dantela care acoperea cămașa de noapte ale cărei bretele se vedeau pe dedesubt.

Văzându-l cum își trece limba peste sânii soției sale, Lewis s-a simțit cuprins de dorință și s-a întors spre Ella, prinzând-o cu mâinile de talia ei mică și trăgându-i trupul ascultător mai aproape de el. Apoi și-a trecut limba, într-un fel similar, peste partea de sus a sânilor ei deja expuși și peste pielea sensibilă de pe brațe. Când le-au dat drumul, ambele femei erau îmbujorate și gâfâiau, iar când Harriet a simțit că Edmund o ridică și o duce-n brațe către baie, s-a relaxat lipită de el, cu tot trupul tremurând de excitare. Era oarecum conștientă de faptul că Lewis intrase în cabina de duș cu Ella și ghicea că o spală și o excită, dar atenția ei era îndreptată asupra lui Edmund și asupra lucrurilor pe care intenționa să le facă.

Ușurel, Edmund i-a coborât bretelele cămășii de noapte peste brațe, sărutându-i fiecare centimetru de piele, apoi i-a eliberat sânii, iar ea a început să tremure când el i-a lins sfârcurile întărite. Apoi a luat două conuri transparente de pe scăunelul de baie și le-a trecut peste carnea ei ațâțată, înainte de a lua un furtun și de a-l conecta la robinetul cu apă rece al chiuvetei.

Îi șoptea vorbe dulci, liniștind-o cu tonul său și cu atingerea mâinilor sale, așa că, atunci când a dat drumul apei, iar sânii ei au fost brusc bombardați cu jeturi de apă rece ca gheața, ea a gemut surprinsă. Înainte să se poată mișca, Edmund a împins-o pe scaun și a ținut-o acolo, lăsând apa să-i maseze sânii umflați și întăriți.

În cele din urmă, când ea a simțit că nu mai poate suporta, el a oprit apa și i-a scos ușor conurile, care au dat la iveală două sfere, cu sfârcurile ridicate, roșii și tari. A luat repede un pahar, și-a clătit gura cu apă fierbinte, apoi s-a lăsat în jos către sânii ei reci și tremurători. La atingerea limbii lui și la apăsarea gurii calde pe pielea ei înghețată, Harriet a mai gemut o dată, de data asta, de încântare și nu de șoc; diferența de temperatură era atât de excitantă încât s-a trezit tremurând atunci când un mic

orgasm i-a străbătut întregul trup. Edmund a dat din cap satisfăcut, a ridicat-o în picioare și i-a scos cămașa de noapte peste cap, lăsând-o total goală în fața lui.

— Dezbracă-mă, i-a spus el încet, iar ea l-a ascultat, dându-și seama că Noella stă în prag.

— Ai văzut cum și-a dat drumul? și-a întrebat Edmund soția.

— Da, a murmurat Noella, fascinată de vederea trupului zvelt și excitat din fața ei. Pare foarte sensibilă.

— Delirant de sensibilă, a aprobat-o Edmund, în vreme ce Harriet îi scotea toate hainele. Acum întinde-te în cadă, a murmurat el. Vreau să-ți fac același lucru între picioare cu dușul.

— Nu apa rece prima! a protestat Harriet.

— Ba sigur că da; altfel, toată experiența se schimbă. Întinde-te acum și desfă-ți picioarele.

A pus un morman de prosoape pe fundul căzii și Harriet s-a întins pe ele pe spate, tremurând și așteptând ce urma să se întâmple. El a luat dușul agățat de suportul de pe perete. Era gata să pornească jetul când Lewis și Ella au ieșit din cabina de duș.

— Vreun succes? a întrebat Noella.

— Nu încă, a spus Lewis. A fost totuși un preludiu foarte plăcut.

— Harriet a avut deja un orgasm, a zis Noella și a văzut un licăr mic de furie în ochii lui Lewis. Fiți atenți, a mai spus ea. Cred c-o să mai aibă unul.

Harriet tremura violent așteptând, cu toți mușchii încordați, jetul de apă rece ca gheața peste vulva ei delicată, dar în același timp și-a dat seama că locul acela îi zvâcnea de dorință, iar labiile ei exterioare se desfăcuseră pentru a primi plăcerea promisă.

— Închide ochii, a spus Edmund. Așa surpriza va fi mai mare.

Harriet i-a închis și a așteptat. Nu s-a întâmplat nimic. Îi auzea răsuflarea lui Lewis, gemetele surde și excitate ale Ellei și șoaptele Noellei, dar Edmund nu scotea niciun sunet. Își dorea să deschidă ochii, să vadă ce se petrece, dar trupul îi spunea să rămână cum era. Cu fiecare secundă

care trecea, dorința ei sporea, până s-a trezit într-o fervoare a suspansului și, fără să-și dea seama, a desfăcut picioarele și mai mult.

Edmund a zâmbit și a îndreptat cu atenție capul dușului spre centrul vulvei ei, stropind-o cu apă rece, atingându-i cele mai sensibile terminații nervoase și făcând-o să scoată un țipăt de surprindere, înainte de a se obișnui cu senzația.

Încă o dată, Edmund își alesese bine momentul și numai atunci când Harriet a început să simtă că apa devenise prea rece a schimbat temperatura jetului. Atunci ea a simțit cum apa caldă îi alină și-i mângâie carnea încordată. Treptat, apa a devenit fierbinte, iar căldura i-a transformat partea de jos a trupului într-o masă febrilă, plină de dorință. Și-a ridicat brusc șoldurile și a urlat, atingând un alt orgasm.

Lewis, care o stimula cu mare atenție pe Ella între fese cu degetele săpunate, se concentra cu greu, din cauza gemetelor soției sale care se abandonase total plăcerii. În cele din urmă, apa și-a făcut din nou treaba, iar trupul ei a fost zguduit de un alt orgasm. Apoi Harriet s-a prăbușit pe spate, satisfăcută, peste prosoape.

— Două, a spus Noella neutru, iar Ella a scos un scâncet de plăcere în vreme ce degetele lui Lewis îi provocau primul orgasm al serii.

După aceea, cele două femei au avut câteva minute la dispoziție ca să-și revină și s-au întors în dormitor. Lewis a așezat-o pe Ella pe un fotoliu de lângă fereastră, iar Harriet l-a zărit cum se ghemuiește între picioarele ei și și-a imaginat cum o atinge cu limba în locul acela pe cealaltă fată. Apoi Edmund a tras-o ușor pe Harriet către pat și a pus o pernă în mijloc.

— Așează-te cu fața în jos pe asta, a șoptit el. Vreau să-ți stimulezi clitorisul încolăcindu-ți picioarele în jurul pernei și apăsându-ți șoldurile în jos. Cât timp tu faci asta, eu o să te penetrez între fese. Cred că o să fii de părere că această combinație e cel puțin fascinantă.

Acum, când el se mutase într-o zonă mai întunecată, Harriet își simțea trupul și mai incandescent. S-a grăbit să-și lipească trupul de perna albă, bucurându-se de atingerea așternuturilor apretate pe sâni și abdomenul ei. Edmund a

privit-o cum își îndoaie genunchii și se prinde de marginile pernei, așa cum îi spusese. Apoi excitarea lui a sporit când ea a început să-și miște trupul în sus și-n jos și să-și rotească șoldurile, așa cum o îndemna să facă dorința trupului său.

Pentru Harriet, senzațiile ușoare care au venit ca urmare a mișcărilor sale s-au transformat în fiori care i-au străbătut întregul trup, gâdilând-o și furnicând-o. Și-a simțit clitorisul umflându-se și s-a lipit și mai mult de pernă, încercând să ajungă la orgasm. Dar avea nevoie mai mult de-atât și, când a simțit mâinile lui Edmund pe șoldurile ei, încetinind-o, a scos un țipăt de mulțumire.

Edmund i-a uns fesele cu un gel special care încălzea și lubrifica, în curând, substanța caldută se răspândise pe fundul ei perfect și lui Harriet i se părea că i se întinde prin piele la organele interne, pentru că văpăile dorinței mocneau înăuntrul ei. Edmund i-a privit mișcările spasmodice cu ochi de specialist și, când a considerat că e momentul potrivit, a acoperit cu același gel un mic dop anal, i-a desfăcut fesele lucioase și l-a strecurat în despicătură.

Preț de-o clipă, Harriet a stat liniștită, simțind micul obiect intrându-i în orificiul strâmt și lăsându-și mușchii să se relaxeze ca să-i permită să intre. Dar apoi, fără niciun avertisment, gelul fierbinte care-o încălzise pe dinafară i-a umplut anusul, aprinzându-i terminațiile nervoase incredibil de sensibile de acolo cu un foc nepotolit care îi străbătea abdomenul și care urca înspre sâni. Harriet a început să țipe și să se frece și mai tare de pernă, căutând disperată calea spre orgasm.

Mulțumit că dopul i-a ușurat misiunea, Edmund și-a pus un prezervativ și apoi a scos dopul. Pentru o secundă, Harriet a simțit că acel loc trebuie umplut la loc, dar el a penetrat-o, iar ea a scos un sunet înfundat de protest, pentru că penisul lui era prea mare pentru acel spațiu mic.

Edmund a încetinit ritmul, băgând mâna dreaptă sub trupul ei și mângâindu-i cu degetul mijlociu clitorisul umed și excitat. A frecat-o de câteva ori și, de fiecare dată, ea s-a zguduit când plăcerea arzătoare i-a străbătut întregul trup.

Sigur că de data asta va reuși, Edmund a continuat să se împingă în deschizătura ei secretă până când a intrat în întregime în ea și a simțit cum anusul ei cald se strânge în jurul penisului său. Foarte încet, a început să se miște, iar Harriet și-a întins brațele deasupra capului, simțind cum orgasmul este incredibil de aproape. Trupul ei nu fusese niciodată atât de viu și, când Edmund a schimbat brusc ritmul mișcărilor sale, cu două zvâcniri aproape brutale, Harriet și-a dat seama că-n curând își va da drumul. A simțit o explozie puternică în abdomen și flăcările i-au ars fiecare părticică din trup.

— Nu mai pot rezista! a țipat ea. Este atât de bine, atât de bine!

Edmund și-a continuat mișcărilor, pentru a prelungi extazul cât mai mult cu putință, iar Harriet a țipat și mai tare și s-a cutremurat secunde bune până când, în cele din urmă, s-a liniștit.

— Clar a fost un orgasm, a spus Noella cu o voce tremurândă la vederea satisfacției totale a lui Harriet. Deja sunt trei.

— Și seara de-abia a început, a râs Edmund, mângâind spinarea transpirată a lui Harriet. Sunt sigur că Harriet mai poate.

Harriet însă, tremurând epuizată, nu era atât de sigură.

Lui Lewis îi lua mai mult decât ar fi crezut să-i provoace Ellei cel de-a doilea orgasm. Știa și el că nu se descurcă atât de bine pe cât ar trebui, că nu se concentra la Ella, ci mai degrabă la sunetele scoase de Harriet, sunetele unei plăceri atât de intense încât îi era greu de suportat să se afle în aceeași cameră cu ea.

Ella făcea și ea tot ce putea ca să ajute, dorindu-și un al doilea orgasm la fel de mult cât le dorise și Harriet pe ale sale, dar, pentru un motiv anume, îi era foarte greu să se concentreze. Și-a dat seama că asta se întâmpla din cauză că auzea comenzile distante ale lui Edmund și îi vedea mișcărilor bruște. Voia să primească ea acel gen de atenție, în ciuda faptului că Lewis fusese bărbatul pe care și-l dorise când ajunsese aici.

După o vreme, Edmund s-a întors către Harriet și i-a

privit chipul îmbujorat.

— Incredibil, exact cum mi-am imaginat! Așteaptă aici, cred că trebuie să te înviiorezi puțin.

Cât timp Edmund a lipsit din cameră, Harriet și-a privit soțul din spate și a văzut cum chipul Ellei se contorsionează și tot trupul i se zguduie în spasmele celui de-al doilea orgasm.

— Al câtelea e ăsta la ea? a întrebat-o Harriet pe Noella.

— Asta nu-i o competiție, cel puțin nu între voi două, a replicat Noella. Tu concentrează-te la ce face Edmund. Harriet și-a trecut mâinile peste abdomen și s-a înfiorat. Se simțea în întregime liberă, cu trupul încordat și dornic de și mai multă stimulare din partea lui Edmund. Cu toate acestea, știa că, indiferent cât de intens fusese ultimul orgasm, ceva totuși lipsea.

Edmund s-a întors cu un castron plin cu sare de bucătărie și cu o sticlă de ulei aromat. A dat perna la o parte din pat și a pus în locul ei un cearșaf. Apoi a întins-o pe Harriet cu fața în jos și a amestecat sarea și uleiul în palma sa.

— O să-ți fac un masaj, a spus el încet și și-a trecut cu blândețe mâinile în sus și în jos pe spinarea ei.

Sarea era grunjoasă, iar pielea ei a început iute să lucească din nou. A dat să se răsucească pe cearșaf, dar el a oprit-o repede, ciupind-o de fund.

— De data asta stai locului, a zis el scurt.

La început lui Harriet nu i-a fost foarte greu să stea liniștită, dar când el a început să-i maseze partea interioară a coapselor și fesele, de-abia mai putea suporta. Apoi, când el și-a vârât un deget între fesele ei, s-a chircit ca să-și alunge durerea din pelvis.

— Ți-am spus să nu te miști, a spus Edmund cu un glas detașat și, dintr-odată, a simțit o urzicătură și mai puternică peste coapse, pentru că el folosise un prosop ud pentru a o pedepsi.

Durerea a speriat-o și, spre regretul ei, a simțit cum tensiunea din aria bazinului i se topește, transformându-se într-un orgasm neașteptat, dulce-amărui și imposibil de camuflat.

— Patru, a strigat Noella, iar Lewis a simțit cum îi îngheață sângele în vine.

Harriet l-a auzit pe Edmund râzând, apoi el a întors-o cu fața în sus. A început să-și rotească degetele acoperite de amestecul de sare și ulei peste sâni ei, rând pe rând, apăsând cristalele de sare cu putere peste pielea ei. În cele din urmă i-a întins mixtura peste sfârcuri, care s-au întărit și s-au strâns în vreme ce areolele s-au umflat.

Edmund s-a apropiat de trupul lui Harriet, întinzându-se lângă ea pe pat. I-a masat mușchii abdominali și întregul trup, apoi picioarele și tălpile, până când ea a simțit în zona genitală un spasm reflex pe care Noella îl cunoștea prea bine.

— Vrei să te spăl acum? a întrebat el încet.

Trupul neobosit al lui Harriet s-a înfiorat la această perspectivă.

— Nu, vreau să-mi dau drumul mai întâi, l-a implorat ea, auzind oftatul lui de plăcere.

— Atunci unde vrei să te ating mai departe? a întrebat el, masându-i încă piciorul stâng.

— Între picioare, a gemut ea, întrebându-se cât mai poate răbda presiunea dureroasă din zona genitală, care-i făcea vulva să se umfle de dorință.

— Așa o să fac, dar mai întâi vreau să te leg la ochi, a șoptit el și, înainte ca ea să poată protesta, i-a pus eșarfa de mătase albă peste ochi și a ajutat-o să se dea jos din pat.

Apoi a așezat-o în picioare pe podea, cu spatele ei gol lipit de penisul lui erect, care-o atinge pe fese. A lăsat-o să se relaxeze pentru o clipă rezemată de el, apoi brusc i-a tras brațele la spate, i le-a prins în mâna lui dreaptă și a împins-o în față din talie, apăsând-o cu mâna stângă pe ceafă. Ea se simțea subjugată de el, vulnerabilă și excitată în același timp, iar trupul i s-a înfiorat ușor.

— Nici nu știi cât de mult mă excită chestia asta, i-a șoptit Edmund la ureche, apoi a sărutat-o ușor pe spate, chiar sub locul în care îi ținea mâna pe gât, iar tremurul ei a crescut în intensitate.

Apoi, la fel de brusc precum o ținuse locului, el i-a dat drumul, iar ea s-a trezit lipită de pământ, ingenuncheată, cu

coapsele desfăcute și cu gambele de-o parte și de alta a picioarelor lui.

— Prinde-te singură între picioare, a insistat el. Folosește-ți mâinile și mângâie-te acolo.

— Te vreau pe tine, a scâncit Harriet.

— Fă cum spun eu, a repetat Edmund și, încetișor, Harriet și-a vârât mâinile între coapse și a făcut palmele căuș, apăsându-se peste locul acela fierbinte.

Edmund a sărutat-o pe gât, iar Harriet și-a dat capul pe spate, ca să-l lase să-și plimbe buzele liber peste urechile și obrazul ei. În timp ce o săruta, ea i-a simțit mâinile strecurându-se sub mâinile ei. Apoi el a început să i le manevreze, apăsând în sus, iar clitorisul ei a început să zvâcnească, până când văpăile dorinței au început să se domolească puțin.

El a păstrat acest ritm chinuitor până când Harriet a simțit cum o ia razna și întreg trupul ei înfierbântat își dorea cu însuflețire orgasmul. Toate măruntaiele i se strânseseră, fiind constant aduse la un loc apoi lăsate să se relaxeze datorită stimulării, dar, într-un final, el și-a pus mâinile peste ale ei. Asta însemna că toată zona de sub labiile ei exterioare era stimulată așa cum îi plăcea ei cel mai mult, iar ritmul zvâcnetelor din clitoris a crescut în intensitate, până când a străbătut-o o senzație toridă, pornind de la mijlocul corpului și urcând înspre sâni, gât și umeri. Harriet a explodat încă o dată într-un orgasm vibrant.

— Iată, a zis calm Edmund. N-a meritat așteptarea?

I-a scos eșarfa și a dus-o în baie, în cabina de duș, apoi a lăsat apa caldă să curgă peste trupurile lor. Sub jetul de apă, el i-a spălat fiecare urmă de sare și ulei de pe piele și apoi a uscat-o repede cu un prosop moale și cald.

— Nu cred că-mi mai pot da drumul deocamdată, a murmurat Harriet, intrând înaintea lui în dormitor.

— Sigur că poți, a replicat Edmund. Asta o să te ajute. Uite, l-am rugat pe Oliver să așeze bicicleta de sală în colțul ăsta înainte să începem. O să descoperi că e un echipament foarte stimulant dacă-l folosești așa cum îți spun eu!

Dintr-odată, camera s-a umplut de strigătele Ellei.

Harriet s-a răsucit și a văzut-o pe tânăra actriță stând în poala lui Lewis, cu picioarele încolăcite în jurul taliei lui și cu capul lăsat pe spate, euforică, în timp ce el îi oferea un alt orgasm.

— A mimat? a întrebat-o Edmund pe Noella cu interes. Noella a zâmbit.

— Cu siguranță nu!

— Atunci chestia a sunat a sunat foarte bine, nu-i așa, Harriet?

Harriet era de acord și a descoperit că scena și sunetele pe care le auzise îi retreziseră simțurile, deși se simțea prea slăbită ca să se mai gândească la un alt orgasm. Edmund, totuși, nu intenționa să se lase ghidat de judecata ei.

— Stai pe marginea patului și desfă-ți picioarele, Harriet, a spus el scurt.

— De ce?

— Doar lasă-mă să-ți bag asta înăuntru. E un falus de fildeș pe care l-am adus din Orient. Noella spune că e o senzație foarte plăcută. Mă interesează mult dacă ești de acord cu ea.

Harriet și-a coborât privirea și a văzut cum Edmund acoperă falusul cu gel. Apoi el i l-a introdus pe tot în vagin. Era foarte lung și gros și, la prima atingere, oarecum incomod, dar după ce s-a obișnuit a fost de acord cu Noella, iar răcoarea lui era bine venită după tot ce se întâmplase mai devreme. La capătul falusului era un mâner care l-a fixat atunci când Edmund și-a luat mâinile de pe el. Apoi el a ridicat-o în picioare și a condus-o la bicicleta staționară.

— Acum așează-te pe șa. E aplecată puțin înainte, după cum vezi. Începe să pedalezi. Încearcă să menții o viteză mare, îți va spori senzațiile. Cu cât te vei mișca mai repede, cu atât senzațiile vor fi mai grozave.

De cum s-a așezat, Harriet și-a dat seama ce voia să spună despre stimulare. Falusul de fildeș o apăsa în vagin, iar mișcarea picioarelor ei combinată cu frecarea vulvei pe șa însemna că fiecare parte a vaginului ei era excitată, iar terminațiile nervoase din jurul clitorisului erau și ele indirect stimulate, astfel încât curând abdomenul a început să i se rotunjească și a simțit propriile fluide scurgându-se

pe mânerul falusului. Era excitată, la marginea orgasmului, dar epuizarea n-o mai lăsa să-și dea drumul așa cum ar fi dorit și, după câteva minute petrecute pe bicicletă, a încetinit ritmul pedalatului.

— Nu e destul de repede, a spus Edmund.

— Sunt obosită, a replicat Harriet.

— N-o să-ți dai drumul dacă nu continui.

— Cred că nu mai pot să am alte orgasme, a țipat ea.

— Aiurea, a zis Edmund din spatele ei, luând în mâini un bici de latex.

Harriet s-a ghemuit peste ghidon, încercând să se satisfacă. Brusc a simțit cum Edmund o plesnește cu putere cu biciul peste spinarea curbată. Harriet a țipat de durere.

— De câte ori o să încetinești, o să te lovesc din nou, a spus Edmund.

Harriet știa că poate opri jocul, se poate da jos de pe bicicletă și poate spune că seara s-a încheiat aici. Dar partea ei întunecată nu voia să se întâmple una ca asta. Voia să-și depășească limitele pe care și le propusese. Așa că a mers mai departe. De câte ori încetinea, de câte ori gambele ei obosite încercau să se odihnească un pic, simțea lovitura biciului de latex și se gândea la ea ca la o mângâiere neobișnuită.

Senzațiile usturătoare cauzate de bici s-au alăturat zvâcnetelor ascuțite venind dinspre terminațiile nervoase stimulate de falusul de fildeș până când, în cele din urmă, biciul a lovit pentru ultima oară, iar ea s-a prins cu putere de ghidon și s-a smucit în sus, dezechilibrându-se și zguduindu-se într-un orgasm intens. Edmund a trebuit s-o prindă ca să nu cadă de pe bicicletă.

— Iată, a spus Edmund ușor, scoțând falusul de fildeș. Știam eu că poți s-o faci.

Cu genunchii moi, Harriet s-a dus să se așeze pe pat și numai atunci și-a dat seama că Lewis și Ella terminaseră și se uitau amândoi la ea. Ella părea uluită și invidioasă, iar expresia lui Lewis era indescifrabilă.

— Încă unul, le-a zis Edmund tuturor. O să mai aibă un orgasm și cred că putem încheia pentru seara asta.

— Nu mai pot! a spus Harriet, dar în sinea ei știa să era

gata să continue.

— Ba da, dragostea mea, poți, a asigurat-o el, iar ea s-a speriat de-a dreptul de atâta tandrețe.

Harriet s-a așezat pe spate în pat fără să protesteze, iar Lewis, care auzise tot, s-a silit să se stăpânească pentru a nu-l lua la bătaie pe finanțatorul și fostul lui prieten. Foarte încet și cu mare atenție, Edmund i-a desfăcut larg picioarele, până ce toată lumea din încăperea i-a văzut zona dintre picioare. Lewis și-a dat seama că ea e total excitată, cu labiile exterioare răsfărânte în afară, cu clitorisul mărit. Pe părul pubian erau urmele edificatoare ale umezelii din vaginul ei. Sâni îi erau rotunzi, venele vizibile clar sub piele și sfârcurile întărite.

Lewis, care tocmai își dăduse drumul în Ella, a simțit cum scrotul i se contractă și testiculele îi zvâcnesc, dar Edmund, care încă nu-și permisese luxul unui orgasm, avea o erecție totală, iar sfârcurile lui erau la fel de tari ca și cele ale lui Harriet.

Noella, singura dintre ei toți care nu fusese deloc atinsă pe tot parcursul serii, a început să se mângâie pe sâni prin rochia sa mulată, își dorea să se termine totul ca să poată da fuga la Oliver și să-l lase să-i potolească simțurile atâte.

— Ține-i gleznele, i-a spus Edmund Noellei. S-ar putea mișca fără să vrea și nu vreau să ratez momentul crucial.

Scena cu cealaltă femeie, întinsă cu picioarele desfăcute pe pat, a trezit în Ella niște senzații incredibile. Își dorea să aibă voie să-i atingă chiar ea carnea aceea excitată, să-i mângâie cu degetul clitorisul umed, dar știa că trebuia să stea acolo și să privească, să-l lase pe Edmund să încerce să-i provoace lui Harriet ceea ce Eliei i se părea un orgasm imposibil.

Când Edmund i-a introdus degetul în vagin, Harriet a sărit. Era foarte sensibilă în acea zonă și fiecare mișcare risca să fie prea intensă, dar ea avea încredere în calitățile lui de amant desăvârșit. Foarte lent, el i-a masat zona din jurul punctului G până ce micul loc a început să se umfle sub atingerile sale. Harriet a simțit și ea și brusc s-a umezit și mai tare între picioare, de parcă tot trupul i s-ar fi

lichefiat. Era o senzație uluitoare, mult mai intensă decât alte dăți, iar trupul ei tânjea din nou după orgasm, în ciuda faptului că era de-a dreptul epuizată.

Edmund i-a masat punctul G preț de câteva secunde și apoi și-a urcat degetul cel mare spre clitoris în vreme ce își continua mângâierile dinăuntru. Acum zona lubrifiată era excitată și, în vreme ce momentul glorios al orgasmului se apropia, clitorisul i s-a retras la loc și o parte din senzațiile acelea minunate s-au topit.

— Nu! a strigat Harriet disperată.

— Nu-ți face griji, relaxează-te și ai încredere în mine, a consolat-o Edmund și i-a căutat clitorisul cu mâna liberă, dar acesta era prea sensibil ca să fie atins.

Când Edmund a încercat să i-l maseze, Harriet s-a smucit, incomodată. O luase deja razna de atâta excitare. În ciuda tuturor celor petrecute, terminațiile ei nervoase așteptau înfiorate orgasmul final. Deja ațâțată, simțea c-o să înnebunească dacă nu o să aibă parte de cea mai intensă experiență din viața ei și totuși propriul ei trup o trăda.

— Nu pot! a țipat Harriet.

— Ba sigur că poți, a asigurat-o Edmund, lăsându-i clitorisul să se retragă încă o dată.

Apoi, în vreme ce încă îi masa punctul G, i-a împins în sus țesutul din jur și i-a dat la iveală orificiul uretrei, o deschizătură aproape invizibilă despre care el știa că are mai multe terminații nervoase decât oricare altă parte a vulvei.

— În câteva secunde o să-ți dai drumul, a șoptit el, lăsându-și capul în jos.

Fiecare părticică a trupului ei era excitată și durerea dorinței nesatisfăcute era atât de puternică încât o simțea zvâcnindu-i profund în abdomen și în spatele zonei pubiene.

— Sâni mei! s-a plâns ea, simțind aceeași durere și în sfârcuri.

— Strânge-te singură de ei, a spus Edmund, neputând s-o ajute, începe acum și strânge-te mai tare decât ai strânge în mod normal.

Gâfâind și gemând, Harriet și-a prins sâni în palme și a început să-i strângă. Instantaneu, durerea s-a transformat

într-un fior de plăcere ascuțită și, după ce ea și-a arcuit puțin șoldurile, Edmund și-a vârât vârful limbii de-a lungul deschiderii uretrale, stimulând în același timp punctul G.

Harriet a țipat când trupul i s-a smucit pe pat, iar strigătul i-a fost auzit de toată lumea din casă, ba chiar a ajuns până în căsuța lui Oliver, care stătea și citea în micuțul său salon.

Noella o ținea pe Harriet de picioare pentru ca Edmund să se joace în continuare cu limba în acea zonă sensibilă, iar Harriet a țipat din nou în vreme ce senzațiile îi cuprindeau întregul trup, potolindu-și în cele din urmă dorința arzătoare pe care Edmund o trezise în ea.

— Încetează! a strigat ea, în sfârșit. Dă-mi drumul! Gata, e suficient!

Lewis a văzut-o cum se rostogolește pe pat în extaz, iar Noella i-a eliberat picioarele.

11

Harriet zăcea, ghemuită și epuizată, pe pat, iar Edmund s-a dat jos de pe ea după ce și-a dat și el drumul în trupul ei care încă zvâcnea. Pentru el, la fel ca pentru ea, fusese cea mai intensă experiență din viața sa. L-a privit pe Lewis.

— E rândul tău mâine seară, i-a spus el, cu un zâmbet insesizabil.

Ella și-a lins buzele și i-a zâmbit lui Edmund. De-abia aștepta.

— Și al tău cu mine, i-a reamintit ea.

Edmund a dat din cap și ochii i-au redevenit dintr-odată reci.

— Așa e, mâine tu și cu mine petrecem noaptea împreună.

Încetîșor, Harriet s-a ridicat și s-a uitat în jurul ei.

— Nu, a zis ea clar.

Ochii lui Edmund s-au îngustat.

— Ce vrei să spui?

— Ăsta e finalul. Jocul s-a sfârșit.

Lewis a simțit cum îl pocnește cineva în stomac. Durerea respingerii se întorsese.

— Harriet, te rog... a început el.

— Știu deja tot ce trebuia să aflu, a continuat ea, fixându-l în continuare cu privirea pe Edmund. Asta e sfârșitul.

— Dar trebuie să vadă și Lewis cum se descurcă.

— Seara asta a fost a mea, nu a lui Lewis și, cu siguranță, nu a ta, a spus calmă Harriet. Voiam să văd cât de departe pot merge și acum știu.

— Dar te-am satisfăcut mai mult decât te-a satisfăcut vreodată Lewis, a spus Edmund. Știu că așa e. Asta înseamnă c-o să rămâi cu mine?

Ea a scuturat din cap.

— Sigur că nu.

— De ce?

— Pentru că n-aș putea să te iubesc niciodată. Ești specialist în sex, unul foarte priceput, dar nu e nimic altceva la mijloc. Poate că e destul pentru o mulțime de femei, dar pentru mine, nu. Acum știu că pentru mine sexul nu e suficient, oricât de incredibil poate părea. Trebuie să existe implicare, sentiment, iubire, dacă vrei, altfel e degeaba.

— Dar eu te iubesc! a strigat Edmund.

— Nu, a spus Harriet, doar crezi că mă iubești. Nu sunt deloc genul tău de femeie, în afară de partea sexuală.

— Lewis nu te iubește, a zis Edmund, cu fața schimonosită de furie. Când am toastat în seara asta, el a toastat pentru filmul lui. Eu sunt cel care a toastat pentru tine.

Harriet și-a privit soțul, care o privea, la rândul lui, cu ochii plini de suferință.

— E adevărat, a murmurat el. Nu știu de ce. Nu gândeam limpede în momentul acela.

— Nu contează, a spus încet Harriet. Știu cât de mult înseamnă pentru tine filmul și-mi pare rău că nu pot merge mai departe, dar aici se termină povestea.

Lewis a dat din cap.

— Și pentru mine. Știam dinainte să spui ceva că n-o să pot face dragoste cu tine în fața celorlalți mâine seară.

— Cred că amândoi sunteți nebuni! a explodat Edmund,

prinzând-o pe Ella de încheieturi și ducând-o în baie. Sunt sigur că seara asta mai are plăceri de oferit chiar dacă voi doi nu vă mai jucați. Poate că Ella e adevărata Helena.

Noella a ieșit repede ca să se ducă la Oliver, știind că nu se va întoarce în America, iar Lewis și Harriet s-au trezit dintr-odată singuri.

— Vorbeai serios mai devreme? a întrebat Harriet, în vreme ce Lewis îi acoperea umerii cu neglijoul.

— Despre ce anume?

— Când ai spus că știai că n-ai fi putut continua jocul mâine seară?

— Da. Voiam să-l anunț pe Edmund imediat cum se termina jocul din seara asta.

Harriet și-a sprijinit capul de umărul lui.

— Am stricat filmul?

— Cum să-l strici? Acesta este finalul, și încă unul foarte mulțumitor.

— N-o să mai fie filme, nu-i așa? a întrebat ea mai târziu, când s-au întors la ei în dormitor.

— Ba da, dar nu ne vom mai implica noi.

— Mă bucur. Știam că într-o bună zi o să-ți dai seama că există lucruri mai importante decât arta.

— Dar tu ai învățat ceva din povestea asta? a întrebat el încet.

— Da, că pentru mine sexul și dragostea merg mână în mână. Senzația fizică pură, oricât de incredibilă ar fi, nu mi-e suficientă. Mă bucur că am făcut ce am făcut, dar acum s-a terminat și n-o să mai fie niciodată nevoie să-mi testez limitele.

— Avem nevoie de o vacanță adevărată, a spus Lewis când amândoi s-au întors pe o parte și-au început să se sărute. Unde ai vrea să mergem?

— În Italia, cred. Iubesc opera și arta și deocamdată m-am săturat de Cornwall!

Încetîșor, Lewis s-a lipit de trupul ei fierbinte și amândoi au început să se miște într-un fel familiar și plăcut.

— Italia să fie atunci, cu condiția să nu capeți vreo slăbiciune pentru italieni, a râs el, privind cum ea face ochii mari și cum trupul i se reînsuflețește.

— Doar dacă sunt pe jumătate portughezi! i-a promis ea, închizând ochii și simțind cum căldura îi străbate tot trupul.

Spre groaza lui, Lewis și-a imaginat brusc trupul alb al soției sale gol într-un pat, în arșița zilei italiene, cu membrele împletite cu cele ale unui italian tânăr cu piele măslinie. Amândoi erau aproape de orgasm și Lewis s-a gândit că acesta ar fi un cadru extrem de erotic.

În dormitorul de alături, Ella, aproape înnebunită de excitație, își dădea în cele din urmă drumul datorită mâinilor și limbii lui Edmund. Edmund a privit-o, epuizat și mulțumit, cum geme și a știut că a găsit-o pe propria lui Helena, din viața reală.

Iar în sala de forță din căsuță, Noella și Oliver închinau un pahar pentru viitorul lor împreună. Citește și i i

Secrete întunecate

Marina Anderson

Titlul original: Dark Secrets Traducere din engleză de Carmen Ciora

La douăzeci și trei de ani, Harriet Raddiffe e plictisită de viața ei. Slujba stabilă i se pare foarte monotona, așadar e momentul să-și condimenteze puțin existența.

Dar surpriza care o așteaptă îi întrece până și cele mai nebunești visuri.

Răspunzând unei oferte de angajare ca asistentă a unei actrițe celebre, Harriet se trezește atrasă într-o lume intensă și secretă a obsesiilor sexuale. În timp ce joacă un rol inocent într-o dramă foarte personală, descoperă despre propriile dorințe mai multe decât ar fi crezut vreodată că e posibil...

„Rowena cunoscuse o mulțime de bărbați, dar niciunul ca Lewis. El avea tot ceea ce și-ar fi putut dori vreodată, total lipsit de inhibiții și de rușine, gata să meargă până la capătul pământului pentru a-i satisface toate nevoile și dorințele. Și totuși, nu era de-ajuns, își zise ea cu tristețe. În ciuda inteligenței, a frumuseții și a experienței sexuale, Lewis nu fusese capabil s-o ajute. De-asta ajunseseră aici și

aveau nevoie de Harriet.”